

รวมกฎหมายมหาชนหลัก

e - ทั้งปี พ.ศ. ๒๕๖๒

“พระราชบัญญัติ”

รวมกฎหมายหลัก ทั้งปี พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๖๔ และจัดทำบริการทุกปีตลอดไป

WWW.Soutpaisallaw.com

แทนหนังสือ ปละ 1 ตู 20,000.- เป็น e-book เพียง 2,000.-

พิเศษ สั่งซื้อทั้งหมด 20 ปี เพียง 20,000.- (ถูกกว่า 20 เท่า)

E ๗๓๙ รวมกฎหมายหลัก ทั้งปี พ.ศ. ๒๕๖๒

จัดทำโดย : สำนักพิมพ์สูตรไพศาล

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์พิมพ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยสำนักพิมพ์สูตรไพศาล
ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปลอกเลียนแบบ ทำสำเนา ถ่ายเอกสาร หรือนำไป
เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต และเครือข่ายต่าง ๆ รวมถึงการส่ง Line , IA - book. นอกจากจะได้รับ
อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น ชื่อผลิตภัณฑ์และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่อ้างถึงเป็นของ
สำนักพิมพ์สูตรไพศาล กรณีใช้งานควรมีต้นฉบับประกอบด้วยเช่นนั้น เป็นการแสดงความสุจริต
ไม่ละเมิดสิทธิ

บรรณาธิการ นางสาวจิตาภา ดิษฐ์กระจัน
ปีที่จัดทำ พฤษภาคม ๒๕๖๓

พิมพ์ที่และจำหน่ายปลีก - ส่ง โดย
สำนักพิมพ์สูตรไพศาล
๑๕๕ ถนนเพชรเกษม ๖๓ ซอยวัดม่วง
แขวงหลักสอง เขตบางแค กทม. ๑๐๑๖๐
Fax. ๐ - ๒๔๕๕ - ๕๐๒๗
www.Soutpaisallaw.com

กฎหมาย D

บริการสั่งพิมพ์ : จำหน่ายปลีก - ส่ง
กว่า ๒,๓๐๐ รายการ ครอบคลุมถึง
ตัวบท - อธิบาย - แปล - ฎีกา - ตัวอย่าง
มีจำหน่าย ณ ร้านกฎหมายประจำอำเภอ
ร้านซีเอ็ดบุ๊คทุกสาขา และตัวแทนทุกจังหวัด

หมายเลขบัญชี “สูตรไพศาล”
โอนแล้วโทรแจ้ง จัดส่งกฎหมายอื่น
๒,๓๐๐ รายการ ที่มีใช้
E (Electronic Book)

ธนาคาร	ออมทรัพย์
กสิกรไทย	053-2-13352-1
กรุงเทพ	120-4-91552-2
กรุงไทย	040-1-01272-7
กรุงศรีอยุธยา	300-1-17888-8
ทหารไทย	019-2-44357-0
ไทยพาณิชย์	112-2-04179-2

สายด่วนโทรสั่ง
(ทุกวัน ๐๗.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.)
๐๘๖ - ๖๒๔๕๔๕๐ เก่ง
๐๘๘ - ๒๘๙๑๗๑๕ อรทัย
๐ - ๒๔๑๓ - ๔๓๔๙ โทรศัพท์

ทั้งปี พ.ศ. ๒๕๖๒

๙๐๙ รวมเรื่อง: ฉบับ

เหลือเชื่อปีละ ๒๐,๐๐๐.- เป็น e เพียงปีละ ๒,๐๐๐.-

รวมกฎหมายหลัก

ทั้งปี พ.ศ. ๒๕๖๒

เล่ม ๑๘

“พระราชบัญญัติ”

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติ

- พระราชบัญญัติกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง 1
- พระราชบัญญัติการไล่เกลี่ยข้อพิพาท 20
- พระราชบัญญัติการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง 42
- พระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค 55
- พระราชบัญญัติการจัดประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม 65
- พระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา (ฉบับที่ ๒) 74
- พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๓) 80
- พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) 83
- พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) 172
- พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) 191
- พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) 203
- พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล 209
- พระราชบัญญัติการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) 219
- พระราชบัญญัติการประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ 222

● พระราชบัญญัติการผังเมือง	235
● พระราชบัญญัติการพัฒนาการกำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ	279
● พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย	296
● พระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน	308
● พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์	337
● พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น	369
● พระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม	425
● พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔)	436
● พระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม	441
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ของผู้ทำการแทน ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ผู้รักษาการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจ	459
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๔)	464
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๕)	468
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๑)	471
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓๓)	474
(ฉบับที่ ๓๔)	478
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗)	481

● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร	
(ฉบับที่ ๔๘)	489
(ฉบับที่ ๔๙)	493
(ฉบับที่ ๕๐)	496
(ฉบับที่ ๕๑)	502
(ฉบับที่ ๕๒)	505
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๖)	510
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์	
พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒)	514
● พระราชบัญญัติข้าวกรองแห่งชาติ	521
● พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ	528
● พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๒)	536
● พระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม	542
● พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักงานเศรษฐกิจ	
และการค้าฮองกงประจำประเทศไทย	563
● พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	566
● พระราชบัญญัติคุ้มครองประชาชนในการทำสัญญาขายฝากที่ดิน	
เพื่อเกษตรกรรมหรือที่อยู่อาศัย	610
● พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔)	619
● พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๗)	638
● พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานในงานประมง	647

● พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ๒)	656
● พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒)	685
● พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๒)	697
● พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแม่ต๋อง ศาลแพ่งพระโขนง ศาลแพ่งมีนบุรี ศาลอาญาแม่ต๋อง ศาลอาญาพระโขนง และศาลอาญามีนบุรี	703
● พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดรถในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	707
● พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล	714
● พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๙)	719
● พระราชบัญญัติทรัพย์สิน	723
● พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ	729
● พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ	743
● พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)	765
● พระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ ๔)	778
● พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)	783
● พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๔)	794
● พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๙)	804
● พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๘)	817
● พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๙)	820
● พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๙)	851
● พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	862
● พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	893

● พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม	926
● พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๘)	936
● พระราชบัญญัติป่าชุมชน	953
● พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๘)	986
● พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร	991
● พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ (ฉบับที่ ๒)	1036
● พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา	1046
● พระราชบัญญัติยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการ เกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร	1065
● พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ๖)	1069
● พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗)	1080
● พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๘)	1096
● พระราชบัญญัติระบบสุขภาพปฐมภูมิ	1098
● พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๔)	1119
● พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๑๒)	1123
● พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓)	1125
● พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๔)	1129
● พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๕)	1133

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๖) 1136
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ๓) 1140
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม 1144
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๓) 1164
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๖) 1171
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ๓) 1180
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๔) 1190
- พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) 1193
- พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๓) 1208
- พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) 1212
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการจำหน่ายที่ดินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในท้องที่ตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์
จังหวัดฉะเชิงเทรา 1228
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ 1231
- พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ๓) 1257
- พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ๔) 1272
- พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๓) 1277
- พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
อันตราย โปรดดูพรก. ท้ายพรบ. นี้ 1289
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว 1333

● พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน (ฉบับที่ ๒)	1353
● พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม	1359
● พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒)	1384
● พระราชบัญญัติสถาบันการเงินประชาชน	1386
● พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	1410
● พระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก	1441
● พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๓)	1469
● พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย	1472
● พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗)	1488
● พระราชบัญญัติสถานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ	1501
● พระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่ ๓)	1535
● พระราชบัญญัติสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	1551
● พระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ๒)	1564
● พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล (ฉบับที่ ๒)	1567
● พระราชบัญญัติสุขภาพจิต (ฉบับที่ ๒)	1574
● พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย	1584
● พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ ที่เทียบเท่าอธิบดี	1601

● พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๖)	1605
● พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓)	1628
● พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕)	1647
● พระราชบัญญัติอนุญาตไต่สวนการ (ฉบับที่ ๒)	1659
● พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	1663
● พระราชบัญญัติเหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๑๐	1685
● พระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐	1688

พระราชบัญญัติ
กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง
พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงมีสถานะที่เพียงพอต่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็น
ประโยชน์ต่อความมั่นคงด้านพลังงานและเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับ
เงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

“น้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา น้ำมันที่คล้ายกันหรือน้ำมันสำหรับเครื่องยนต์ที่คล้ายกัน น้ำมันดิบสังเคราะห์ที่ใช้หรืออาจใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นหรือผลิตเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวข้างต้น และให้หมายความรวมถึงก๊าซปิโตรเลียมเหลว ก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์ หรือน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้จากสิ่งอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“ก๊าซปิโตรเลียมเหลว” หมายความว่า ก๊าซปิโตรเลียมที่ประกอบด้วยโพรเพน โพรพิลีน นอร์แมลบิวเทน ไอโซบิวเทน หรือบิวทิลีน อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างผสมกันเป็นส่วนใหญ่

“ก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์” หมายความว่า ก๊าซปิโตรเลียมที่ประกอบด้วยมีเทนเป็นส่วนใหญ่เพื่อนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับยานยนต์

“วิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานการณ์ที่ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงมีการปรับราคาขึ้นอย่างรวดเร็วหรือผันผวนอันอาจเกิดผลกระทบต่อการดำรงชีพของประชาชน หรือสถานการณ์ที่น้ำมันเชื้อเพลิงอาจขาดแคลนและไม่เพียงพอต่อการใช้ภายในประเทศ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในแผนรองรับวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิง

“โรงกลั่น” หมายความว่า โรงกลั่นน้ำมันเชื้อเพลิง โรงงานอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและสารละลาย สถานที่ผลิตและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และโรงแยกก๊าซธรรมชาติที่ผลิตและจำหน่ายก๊าซปิโตรเลียมเหลว

“คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งกองทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง” ในสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมในกรณีที่เกิดวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิง

การดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่งให้อยู่ภายใต้กรอบนโยบายการบริหารกองทุนตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๖ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลอาจจัดสรรให้ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและจำเป็น
- (๓) เงินและเงินเพิ่มที่ส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔
- (๔) เงินกู้ตามมาตรา ๒๖
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๖) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมาย
- (๗) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (๘) ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
- (๙) เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุนหรือที่ได้จากการจัดหารายได้

มาตรา ๗ รายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๘ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายได้เพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕
- (๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานกองทุนหรือการบริหารกองทุนและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดการกิจการของกองทุน

หมวด ๒
การบริหารกิจการของกองทุน

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงพลังงาน เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมบัญชีกลาง และผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการเงินและด้านธุรกิจน้ำมันเชื้อเพลิง อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของกองทุน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้ดำเนินการสรรหาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปี

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารในพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๙) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากงาน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติไม่เหมาะสม

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งเพราะครบวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จก่อนครบวาระไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่ยังไม่มี การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่ง ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ หย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ภายในเก้าสิบวัน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนรองรับวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิงและแผนยุทธศาสตร์กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง ต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

(๒) รายงานผลการประเมินการปฏิบัติงานและการเสนอแนะมาตรการแก้ไขปัญหาลดอุปสรรค การปฏิบัติการตามแผนรองรับวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิงและแผนยุทธศาสตร์กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง ต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกองทุน และกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับนโยบายการบริหารกองทุนตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติกำหนด

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการส่งเงินเข้ากองทุนหรือได้รับเงินชดเชยและกำหนดอัตราเงินส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๒๗ อัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๒๙ อัตราเงินคืนจากกองทุนตามมาตรา ๓๑ และอัตราเงินชดเชยคืนกองทุนตามมาตรา ๓๒ โดยอาจกำหนดตามประเภท การใช้ และแหล่งที่มาของน้ำมันเชื้อเพลิง ก็ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการรายงานการดำเนินการดังกล่าวต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเพื่อทราบ

(๕) อนุมัติการจ่ายเงินกองทุนเพื่อดำเนินการตามแผนรองรับวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อรักษาเสถียรภาพระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมตามมาตรา ๕

(๖) ให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงินของสำนักงานตามมาตรา ๒๖

(๗) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินและการเก็บรักษาเงินกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๘) บริหารสินทรัพย์และหนี้สินของกองทุน ให้มีความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ

(๙) อนุมัติแผนงาน โครงการ และงบประมาณประจำปีของสำนักงาน

(๑๐) ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นของกองทุนและสำนักงาน รวมถึงการกำหนดค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์ หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และแนวทางที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียนกำหนด

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติมอบหมาย

การออกประกาศตาม (๔) ประธานกรรมการอาจมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ลงนามในประกาศแทนก็ได้

มาตรา ๑๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม แต่ถ้าทั้งประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลื่อนการประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๓

สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

มาตรา ๑๘ ให้มีสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น และให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๙ ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(๒) จัดทำแผนรองรับวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิงและแผนยุทธศาสตร์กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งรายงานผลการประเมินการปฏิบัติงานและการเสนอแนะมาตรการแก้ไขปัญหามูลนิธิการปฏิบัติการตามแผนดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) กู้ยืมเงินตามมาตรา ๒๖

- (๔) เสนอแผนการเงินและงบประมาณประจำปีต่อคณะกรรมการ
- (๕) จัดทำรายงานประจำปีและความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสำนักงาน รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี เสนอต่อคณะกรรมการ
- (๖) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินใด ๆ
- (๗) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (๘) ดำเนินคดีทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนหรือการบริหารกองทุนและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดการกิจการของกองทุน
- (๙) ปฏิบัติการตามที่คณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ หรือคณะกรรมการมอบหมาย
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน
- มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานมีผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบบริหารกิจการของสำนักงานขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ และจะให้มีรองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานรองจากผู้อำนวยการก็ได้
- ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง ถอดถอน และกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ
- หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- มาตรา ๒๑ ผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้
- (๑) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปี
- (๒) เป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา
- (๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของสำนักงาน
- (๔) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙)
- มาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้
- มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการให้ออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน บกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๑

มติของคณะกรรมการให้อำนาจการออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้ดำเนินการ

มาตรา ๒๔ ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ของกองทุน ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ นโยบาย หรือมติที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติหรือคณะกรรมการกำหนด และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงาน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ นโยบาย หรือมติที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติหรือคณะกรรมการกำหนด

(๓) แต่งตั้งรองผู้ดำเนินการ และผู้ช่วยผู้ดำเนินการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๔) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ตลอดจนให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา ๒๕ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ดำเนินการเป็นผู้แทนของสำนักงาน และเพื่อการนี้ ผู้ดำเนินการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔

การดำเนินงานของกองทุน

มาตรา ๒๖ กองทุนต้องมีจำนวนเงินเพียงพอเพื่อใช้ในการบริหารจัดการกองทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเมื่อรวมกับเงินกู้ตามวรรคสองแล้วต้องไม่เกินจำนวนสี่หมื่นล้านบาท

เมื่อกองทุนมีจำนวนเงินไม่เพียงพอเพื่อดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๕ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้ยืมเงิน เป็นจำนวนไม่เกินสองหมื่นล้านบาท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การเปลี่ยนแปลงกรอบวงเงินตามวรรคหนึ่งและกรอบวงเงินกู้ตามวรรคสองให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ให้กระทำได้โดยการตราพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๗ ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๑) กรณีน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผลิตภายในราชอาณาจักร ให้ผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นโรงกลั่นส่งเงินเข้ากองทุนให้แก่กรมสรรพสามิต ตามปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผลิตและจำหน่าย ทั้งนี้ ตามระยะเวลาและวิธีการที่กรมสรรพสามิตประกาศกำหนด

(๒) กรณีน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้นำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงส่งเงินเข้ากองทุนให้แก่กรมศุลกากร ตามปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามระยะเวลาและวิธีการที่กรมศุลกากรประกาศกำหนด

(๓) กรณีก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากการแยกก๊าซธรรมชาติที่ซื้อหรือได้มาจากรัฐผู้รับสัมปทานหรือผู้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิตตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ให้ผู้ซื้อหรือได้มาซึ่งก๊าซปิโตรเลียมเหลวส่งเงินเข้ากองทุนให้แก่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ตามปริมาณก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่ซื้อหรือได้มา ทั้งนี้ ตามระยะเวลาและวิธีการที่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ในกรณีดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องส่งเงินเข้ากองทุน

(๑) การนำน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผลิตในโรงกลั่นมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในกระบวนการผลิตในโรงกลั่นของผู้ผลิต หรือใช้เป็นวัตถุดิบในโรงกลั่นของผู้ผลิต

(๒) การนำน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผลิตในโรงกลั่นมาขายหรือจำหน่ายเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในโรงกลั่นของบุคคลอื่น

(๓) การนำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้หรือขายหรือจำหน่ายเป็นวัตถุดิบในโรงกลั่น

(๔) การส่งน้ำมันเชื้อเพลิงออกนอกราชอาณาจักร หรือส่งน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๕) การขายหรือจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่ผู้ประกอบการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อนำไปขายหรือจำหน่ายให้แก่เรือประมงในเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักร

(๖) การขายหรือจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่เรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อยตันกรอสส์เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๒๙ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจากกองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ส่งจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย

(๑) กรณีน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผลิตภายในราชอาณาจักร ให้ผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นโรงกลั่นมีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผลิตและจำหน่ายเพื่อใช้ภายในราชอาณาจักร

(๒) กรณีน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้นำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงมีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำเข้าเพื่อใช้ภายในราชอาณาจักร

(๓) กรณีก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากการแยกก๊าซธรรมชาติที่ซื้อหรือได้มาจากรัฐผู้รับสัมปทานหรือผู้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิตตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ให้ผู้ซื้อหรือได้มาซึ่งก๊าซปิโตรเลียมเหลวมีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามปริมาณก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่ซื้อหรือได้มา

น้ำมันเชื้อเพลิงใดได้รับยกเว้นไม่ต้องส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๒๘ มิให้มีการจ่ายเงินชดเชยตามมาตรา

การขอรับเงินชดเชย ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยยื่นรายการแจ้งชนิดและปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงต่อกรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายในสามปีนับแต่วันที่มีสิทธิได้รับเงินชดเชย และตามวิธีการที่หน่วยงานนั้นประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ น้ำมันเชื้อเพลิงใดที่มีการส่งเงินเข้ากองทุน หรือมีการขอรับเงินชดเชยจากกองทุนแล้ว หากมีการนำไปผลิตใหม่โดยการผสมสารเติมแต่งและทำให้ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้น ให้ผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นโรงกลั่นส่งเงินเข้ากองทุน หรือขอรับเงินชดเชยจากกองทุนเฉพาะในส่วนของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น

มาตรา ๓๑ น้ำมันเชื้อเพลิงใดที่มีการส่งเงินเข้ากองทุนแล้วตามมาตรา ๒๗ หากมีกรณีตามมาตรา ๒๘ เกิดขึ้นหลังจากมีการส่งเงินเข้ากองทุน ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิได้รับเงินคืนจากกองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ไม่ว่าผู้นั้นเป็นผู้ส่งเงินเข้ากองทุนหรือไม่ก็ตาม

(๑) ผู้มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๒๗ (๑) หากนำน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นไปใช้ตามมาตรา ๒๘ (๑)

(๒) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ขายหรือจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นเพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในโรงกลั่นตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) แต่ไม่รวมถึงส่วนที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง

(๓) ผู้ส่งน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นออกนอกราชอาณาจักร หรือผู้ส่งน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นเข้าไปใน คลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมาย ว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในกรณีตามมาตรา ๒๘ (๔)

(๔) ผู้ประกอบการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ขายหรือจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นให้แก่เรือประมง ในเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักร ในกรณีตามมาตรา ๒๘ (๕)

(๕) ผู้ขายหรือจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นให้แก่เรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อยตันกรอสส์เพื่อใช้เป็น เชื้อเพลิงในการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ในกรณีตามมาตรา ๒๘ (๖)

ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งยื่นคำขอรับเงินคืนจากกองทุนต่อกรมสรรพสามิตหรือกรมศุลกากร แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายในสามปีนับแต่วันที่มิสิทธิได้รับเงินคืนจากกองทุน และตามวิธีการที่หน่วยงานนั้น ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ น้ำมันเชื้อเพลิงใดที่มีการรับเงินชดเชยจากกองทุนแล้วตามมาตรา ๒๙ หากมีกรณี ตามมาตรา ๒๘ เกิดขึ้นหลังจากได้รับเงินชดเชยจากกองทุน ให้บุคคลดังต่อไปนี้ส่งเงินชดเชยคืนกองทุน ตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ไม่ว่าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับเงินชดเชยหรือไม่ก็ตาม

(๑) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามมาตรา ๒๙ หากนำน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นไปใช้ตามมาตรา ๒๘ (๑)

(๒) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ขายหรือจำหน่าย น้ำมันเชื้อเพลิงนั้นเพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในโรงกลั่นตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) แต่ไม่รวมถึงส่วนที่ นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง

(๓) ผู้ส่งน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นออกนอกราชอาณาจักร หรือผู้ส่งน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นเข้าไปใน คลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมาย ว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในกรณีตามมาตรา ๒๘ (๔)

(๔) ผู้ประกอบการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ขายหรือจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นให้แก่เรือประมง ในเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักร ในกรณีตามมาตรา ๒๘ (๕)

(๕) ผู้ขายหรือจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นให้แก่เรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อยตันกรอสส์เพื่อใช้เป็น เชื้อเพลิงในการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ในกรณีตามมาตรา ๒๘ (๖)

ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งส่งเงินชดเชยคืนกองทุนแก่กรมสรรพสามิตหรือกรมศุลกากร แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิหน้าที่ส่งเงินชดเชยคืนกองทุน และตามวิธีการที่หน่วยงานนั้นประกาศ กำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้ใดส่งเงินเข้ากองทุนโดยไม่มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุน หรือส่งเงินเข้ากองทุน เกินกว่าจำนวนที่มีหน้าที่ต้องส่ง ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืนตามระเบียบที่สำนักงานกำหนด

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุนไม่ส่งเงินเข้ากองทุน ส่งเงินเข้ากองทุน ไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่ง ไม่ส่งเงินชดเชยคืนกองทุน หรือส่งเงินชดเชยคืนกองทุนไม่ครบตามจำนวน ที่ต้องส่ง ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีตามมาตรา ๔๑ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าผู้มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุนเห็นเองว่า ตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นส่งเงินตามจำนวน ที่ต้องส่ง หรือตามจำนวนที่ขาด พร้อมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของจำนวนเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ครบกำหนดส่งเงินเข้ากองทุนจนกว่าจะครบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มต้องมีจำนวนรวมแล้วไม่เกินกว่า จำนวนเงินที่ต้องนำส่ง

(๒) ถ้ากรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ เป็นผู้ตรวจพบว่ามีกรณี ดังกล่าว ให้กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ แล้วแต่กรณี แจ้งเป็นหนังสือ ให้ผู้มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุน ส่งเงินตามจำนวนที่ต้องส่ง หรือตามจำนวนที่ขาด พร้อมทั้งเงินเพิ่มในอัตรา ร้อยละสามต่อเดือนของจำนวนเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ครบกำหนดส่งเงินเข้ากองทุนจนกว่าจะครบ ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ เงินเพิ่มต้องมีจำนวนรวมแล้วไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่ต้องนำส่ง

เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง เป็นเงินที่ต้องส่งเข้ากองทุนหรือเป็นเงินชดเชยที่ต้องส่งคืนกองทุน แล้วแต่กรณี

ในการคำนวณระยะเวลาเพื่อการคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง หากมีเศษของเดือนให้นับเป็น หนึ่งเดือน

ให้คณะกรรมการมีอำนาจลดหรือยกเว้นการจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการ โรงกลั่น สถานที่เก็บ และสถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ในระหว่าง เวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบเอกสารหรือ หลักฐานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐาน หรือวัตถุใด มาเพื่อประกอบการพิจารณาตรวจสอบการกระทำที่อาจเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖

การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผล

มาตรา ๓๙ การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลของกองทุน ให้นำกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียนมาใช้บังคับ

มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการทำรายงานประจำปีของกองทุนเสนอคณะรัฐมนตรีสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเพื่อทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบบัญชีจากผู้สอบบัญชี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งงบการเงิน และรายงานของผู้สอบบัญชี

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุนผู้ใดไม่ส่งเงินเข้ากองทุนหรือส่งเงินเข้ากองทุนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่งตามมาตรา ๒๗ หรือไม่ส่งเงินชดเชยคืนกองทุนหรือส่งเงินชดเชยคืนกองทุนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือปรับไม่เกินห้าเท่าของจำนวนที่ต้องส่งหรือจำนวนที่ขาด แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๔๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐาน หรือวัตถุใดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกพันบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ใดแจ้งความเท็จหรือให้ถ้อยคำเท็จหรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีการจ่ายเงินชดเชยหรือคืนเงินให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นตามข้อความ ถ้อยคำ หรือพยานหลักฐานอันเป็นเท็จนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือปรับไม่เกินสิบเท่าของจำนวนเงินชดเชยหรือเงินคืนที่ขอ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ความผิดตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนสามคนซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิดผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๘ ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้สิน ของกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลน น้ำมันเชื้อเพลิง ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ออกตามพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกัน ภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๖ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ เมื่อพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการยุบเลิกสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ใช้บังคับ ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน รวมทั้งงบประมาณของสถาบัน บริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ไปเป็นของกองทุน โดยให้ใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใน การดำเนินงานกองทุนหรือการบริหารกองทุน

มาตรา ๕๐ ให้ผู้อำนวยการสถาบันบริหารกองทุนพลังงานตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการยุบเลิกสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามสัญญาจ้างเดิมหรือพ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ และให้ได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามอัตราเงินเดือนและ ประโยชน์ตอบแทนอื่นเท่าที่กำหนดอยู่เดิม

มาตรา ๕๑ ให้โอนเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการยุบเลิกสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ใช้บังคับ ไปเป็นเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงาน

ให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน

การโอนไปเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสำนักงานตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการออกจากงาน เพราะเหตุเลิกจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถาบันบริหาร กองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) เป็นระยะเวลาที่ทำงานให้แก่สำนักงาน

มาตรา ๕๒ ข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กรมธุรกิจพลังงาน กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน หรือ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ซึ่งประสงค์จะเปลี่ยนไปเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสำนักงาน

ให้แจ้งความจำเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างตามวรรคหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ อัตราค่าจ้าง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างตามที่คณะกรรมการกำหนด

การบรรจุและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างจากข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างตามมาตรา ๕๓ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การให้พนักงานราชการออกจากงานโดยไม่มี ความผิด หรือการให้ลูกจ้างออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้างโดยไม่มี ความผิด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๓ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓) และให้ผู้อำนวยการตามมาตรา ๕๐ เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน และให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๙ (๔) ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้อำนวยการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๕๔ ให้ข้อกำหนดตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นอันยกเลิก และให้นำประกาศและระเบียบที่ออกตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศและระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงหรือส่งเงินคืนกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ถูกยกเลิกตามวรรคหนึ่ง ยังคงมีหน้าที่ต้องส่งเงินเข้าหรือส่งเงินคืนกองทุนต่อไป

การขอรับเงินชดเชยหรือขอรับเงินคืนจากกองทุนตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ถูกยกเลิกตามวรรคหนึ่ง หากมิได้กระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หมดสิทธิขอรับเงินชดเชยหรือขอรับเงินคืนจากกองทุน และในกรณีที่ไต่ยื่นขอรับเงินชดเชยหรือขอรับเงินคืนจากกองทุนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้รับเงินชดเชย หรือเงินคืนจากกองทุน ให้บุคคลดังกล่าวยังคงมีสิทธิได้รับเงินชดเชยหรือเงินคืนจากกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่มีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่น้ำมันเชื้อเพลิงที่มีส่วนผสมของเชื้อเพลิงชีวภาพอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการดำเนินการดังกล่าวต่อไปได้เป็นระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้นำความในหมวด ๔ การดำเนินงานของกองทุน และหมวด ๗ บทกำหนดโทษ ที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับกับการดำเนินการนี้ด้วย

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการดำเนินการออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และมาตรการ เพื่อลดการจ่ายเงินชดเชยในรอบระยะเวลาหนึ่งปี ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวให้นำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งต่อไป ให้คณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติมีอำนาจขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสองปี

มาตรา ๕๖ ให้นำระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศที่ออกตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการยุบเลิกสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๗ การดำเนินการออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๕๘ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในตลาดโลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอันอาจส่งผลกระทบต่อระดับราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศ หรืออาจเกิดสถานการณ์ที่น้ำมันเชื้อเพลิงขาดแคลนและไม่เพียงพอต่อการใช้ภายในประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพของระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงมิให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงด้านพลังงาน และเศรษฐกิจของประเทศ สมควรจัดตั้งกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงขึ้นโดยยกระดับกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๕๗ เรื่อง กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมีคณะกรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นผู้ทำหน้าที่ในการบริหารกิจการของกองทุนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุน รวมทั้งกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดประการ เพื่อให้กฎหมายมีสภาพบังคับอันจะส่งผลให้การจัดเก็บเงินเข้ากองทุนเป็นไปอย่างเสมอภาคและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดูเพิ่ม .-

- 19 หน้า 58 ม. สด 004/2	100.-
- ใน : รวม 26 พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา เล่ม 3	500.- เหลือ 420.-

เชิญสั่ง

www.soutpaisallaw.com

โทร 0866245450

Line : splawbook

พระราชบัญญัติ

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่งซึ่งมีทุนทรัพย์ไม่มากนักและข้อพิพาททางอาญาบางประเภทมีระบบ
และมาตรฐานเดียวกัน โดยกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ไกล่เกลี่ยและการขึ้นทะเบียนเป็น
ผู้ไกล่เกลี่ย เพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพผู้ไกล่เกลี่ยและคุ้มครองประโยชน์ของคู่กรณีและบุคคลอื่น
ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อพิพาท ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งหมวด ๒ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่ง หมวด ๓ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา หมวด ๔ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาในชั้นการสอบสวน และหมวด ๕ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชน ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสเจรจาตกลงกัน ระวังข้อพิพาททางแพ่งและทางอาญาโดยสันติวิธีและปราศจากการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่ดำเนินการในชั้นศาลและในชั้นการบังคับคดี

“ผู้ไกล่เกลี่ย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนและได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

“ข้อตกลงระงับข้อพิพาท” หมายความว่า ข้อตกลงที่คู่กรณีตกลงให้มีผลผูกพันโดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อระงับข้อพิพาทหรือข้อเรียกร้องใด ๆ ที่แต่ละฝ่ายมีอยู่ และให้คู่กรณีแต่ละฝ่ายต่างมีสิทธิหน้าที่ หรือความรับผิดชอบเพียงเท่าที่กำหนดไว้ในข้อตกลงนั้น

“หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐซึ่งดำเนินการ ระวังข้อพิพาทโดยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค สำนักงาน ศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กำหนดในกฎกระทรวง

“นายทะเบียน” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานของรัฐซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบต่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของหน่วยงานของรัฐ ที่ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตน

หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งอาจดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา ๕ ให้หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้ แจ้งให้กระทรวงยุติธรรมทราบด้วย

มาตรา ๖ ในกรณีที่มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสิ้นสุดลงโดยไม่เป็นผล หากปรากฏว่าอายุความครบกำหนดไปแล้วในระหว่างการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทหรือจะครบกำหนดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสิ้นสุดลง ให้อายุความขยายออกไปอีกหกสิบวันนับแต่วันที่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่บังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทตามมาตรา ๓๓ ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นับระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งของศาลถึงที่สุด

มาตรา ๗ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

ให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนด และนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบ และให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อกำหนด กฎกระทรวง ระเบียบ และข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว ตามกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

หมวด ๑

ผู้ไกล่เกลี่ย

มาตรา ๙ บุคคลที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ย ให้ยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียน

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสรรหาบุคคลซึ่งมีความเหมาะสมที่จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น

การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน การออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน การต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน การออกใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการในการยื่นคำขอขึ้นทะเบียน และแบบบัตรประจำตัวผู้ไกล่เกลี่ย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

การถอดถอนผู้ใกล้ชิด การสิ้นสภาพของผู้ใกล้ชิด และการเพิกถอนการเป็นผู้ใกล้ชิด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา ๑๐ ผู้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ใกล้ชิดต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) ผ่านการอบรมการใกล้ชิดข้อพิพาทตามหลักสูตรที่คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติรับรอง

(๒) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่การใกล้ชิดข้อพิพาท

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๓) เคยถูกเพิกถอนการเป็นผู้ใกล้ชิดตามพระราชบัญญัตินี้ และยังไม่พ้นห้าปี นับถึงวันยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ใกล้ชิด

มาตรา ๑๑ ผู้ใกล้ชิดมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวทางและจัดให้มีการใกล้ชิดข้อพิพาท

(๒) ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเสนอแนะคู่กรณีในการหาแนวทางยุติข้อพิพาท

(๓) ดำเนินการใกล้ชิดข้อพิพาทด้วยความเป็นกลาง

(๔) จัดทำข้อตกลงระงับข้อพิพาทตามผลของการใกล้ชิดข้อพิพาท

ในกรณีที่ผู้ใกล้ชิดกระทำการตามหน้าที่โดยสุจริต ย่อมได้รับการคุ้มครองไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา

มาตรา ๑๒ ผู้ใกล้ชิดต้องถือปฏิบัติตามจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง อิสระ ยุติธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ

(๒) เข้าร่วมการใกล้ชิดข้อพิพาททุกครั้ง ในกรณีที่ไม้อาจเข้าร่วมการใกล้ชิดข้อพิพาทได้ ต้องแจ้งเหตุผลและความจำเป็นล่วงหน้าให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการใกล้ชิดข้อพิพาททราบ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว ไม่ทำให้การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทล่าช้าเกินสมควร

(๔) ซื่อสัตย์สุจริต และไม่เรียกรับหรือรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณีหรือบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อพิพาท

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้วยความสุภาพ

(๖) รักษาความลับที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

(๗) ไม่กระทำการในลักษณะเป็นการชี้ขาดข้อพิพาทหรือบีบบังคับให้คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดลงลายมือชื่อในข้อตกลงระงับข้อพิพาท

(๘) กรณีอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้ไกล่เกลี่ยต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงที่อาจเป็นเหตุอันควรสงสัยถึงความเป็นกลางและความเป็นอิสระของตนในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีทราบ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคู่กรณีไม่ว่าฝ่ายใดในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรส

(๒) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทน

(๔) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างหรือลูกจ้าง

มาตรา ๑๔ ผู้ไกล่เกลี่ยอาจถูกคู่กรณีตั้งข้อรังเกียจที่มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นกลางหรือไม่เป็นอิสระได้ หากมีกรณีดังกล่าวผู้ไกล่เกลี่ยอาจถูกถอดถอนตามมาตรา ๑๕ (๔) ได้

ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีหลายคน การตั้งข้อรังเกียจตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคู่กรณีทุกคนในฝ่ายนั้น

มาตรา ๑๕ ผู้ไกล่เกลี่ยอาจถูกถอดถอนโดยคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายหรือหน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้วยเหตุ ดังต่อไปนี้

(๑) กระทำการฉ้อฉลหรือข่มขู่คู่กรณีหรือบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อพิพาท

(๒) ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ผู้ไกล่เกลี่ยเกินสองครั้ง โดยไม่มีเหตุอันควร

(๓) ขาดจริยธรรมตามมาตรา ๑๒

(๔) ถูกตั้งข้อรังเกียจตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ในการไต่ถามข้อพิพาท ห้ามมิให้ผู้ไต่ถามกระทำการหรือจัดให้กระทำการใด ๆ ที่เป็นการบังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือกระทำการโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คู่กรณีทำข้อตกลงระงับข้อพิพาท

มาตรา ๑๗ ความเป็นผู้ไต่ถามสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สิ้นสภาพการเป็นผู้ไต่ถามหรือถูกเพิกถอนการเป็นผู้ไต่ถาม
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้ไต่ถามถูกถอดถอนหรือความเป็นผู้ไต่ถามสิ้นสุดลงในระหว่างการดำเนินการไต่ถามข้อพิพาท คู่กรณีอาจตั้งผู้ไต่ถามคนใหม่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ไต่ถามข้อพิพาทนั้นต่อไปโดยอาจใช้เอกสารของกระบวนการไต่ถามข้อพิพาทที่ดำเนินการมาแล้วได้ตามที่คู่กรณีและผู้ไต่ถามคนใหม่เห็นสมควร

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ไต่ถามในหน่วยงานซึ่งดำเนินการไต่ถามข้อพิพาท ให้ผู้ไต่ถามได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการไต่ถามข้อพิพาท ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๒

การไต่ถามข้อพิพาททางแพ่ง

ส่วนที่ ๑

กระบวนการไต่ถามข้อพิพาททางแพ่ง

มาตรา ๒๐ การไต่ถามข้อพิพาททางแพ่งตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเกี่ยวข้องกับสิทธิแห่งสภาพบุคคล สิทธิในครอบครัว หรือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ไม่สามารถกระทำได้

การไต่ถามข้อพิพาททางแพ่งให้กระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดินที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์
- (๒) ข้อพิพาทระหว่างทายาทเกี่ยวกับทรัพย์มรดก
- (๓) ข้อพิพาทอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๔) ข้อพิพาทอื่นนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินห้าล้านบาท หรือไม่เกินจำนวนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑ ถ้าคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดประสงค์จะให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้ยื่นคำร้องต่อหน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสอบถามความสมัครใจของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งที่จะเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ถ้าคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งไม่สมัครใจเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจำหน่ายคำร้องไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้น และแจ้งให้คู่กรณีผู้ยื่นคำร้องไกล่เกลี่ยข้อพิพาททราบ

ในกรณีที่มีคู่กรณีมากกว่าสองฝ่าย และคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่สมัครใจเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้สามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีที่สมัครใจเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทได้

การยื่นคำร้องขอไกล่เกลี่ยข้อพิพาท รายละเอียดของคำร้อง และระยะเวลาในการพิจารณา คำร้องขอไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ ให้คู่กรณีตกลงแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยคนหนึ่งหรือหลายคนจากบัญชีผู้ไกล่เกลี่ยที่หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจัดทำไว้ หากคู่กรณีไม่สามารถตกลงแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยได้ คู่กรณีอาจขอให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยจากบัญชีดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทกำหนด

การแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยตามวรรคหนึ่งจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทชี้แจงคู่กรณีเกี่ยวกับกระบวนการและผลทางกฎหมายในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท รวมทั้งสิทธิในการยุติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

มาตรา ๒๓ เมื่อมีข้อเท็จจริงที่อาจเป็นเหตุอันควรสงสัยถึงความเป็นกลางหรือความเป็นอิสระของผู้ไกล่เกลี่ยในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยตามมาตรา ๑๓ และคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดคัดค้านหรือผู้ไกล่เกลี่ยเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้ไกล่เกลี่ยผู้นั้นหยุดการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไว้ก่อน และแจ้งให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททราบ เพื่อที่หัวหน้าหน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทดังกล่าวจะได้มีคำสั่งต่อไป

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคัดค้าน และการให้ผู้ไกล่เกลี่ยคนอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน ผู้ไกล่เกลี่ยซึ่งถูกคัดค้าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๓ เมื่อมีการทำบันทึกข้อตกลงระงับข้อพิพาท ตามมาตรา ๓๐ แล้ว ถ้าปรากฏในภายหลังว่าผู้ไกล่เกลี่ยมิได้เปิดเผยข้อเท็จจริงที่อาจเป็นเหตุ อันควรสงสัยถึงความเป็นกลางหรือความเป็นอิสระของผู้ไกล่เกลี่ยตามมาตรา ๑๓ หรือการแต่งตั้ง ผู้ไกล่เกลี่ยไม่ชอบด้วยกฎหมาย บันทึกข้อตกลงนั้นไม่เสียไป แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิคู่กรณีในการพิสูจน์ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งไม่บังคับตามข้อตกลงดังกล่าว

มาตรา ๒๕ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยผู้ไกล่เกลี่ยอาจตกลงกับคู่กรณีเพื่อกำหนดกรอบระยะเวลาและแผนการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ด้วยก็ได้

ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เมื่อผู้ไกล่เกลี่ยสอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อพิพาทความประสงค์ของ คู่กรณีที่ระงับข้อพิพาท และข้อเท็จจริงอื่นที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแล้ว ให้ผู้ไกล่เกลี่ย อธิบายให้คู่กรณีเข้าใจซึ่งกันและกันหรือผ่อนปรนเข้าหากันอันนำไปสู่การตกลงระงับข้อพิพาทกันได้

มาตรา ๒๖ ผู้ไกล่เกลี่ยต้องดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทต่อหน้าคู่กรณีทุกฝ่าย เว้นแต่ เพื่อประโยชน์ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในบางสถานการณ์ ผู้ไกล่เกลี่ยอาจดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ลับหลังคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ได้ แต่ผู้ไกล่เกลี่ยต้องแจ้งถึงการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้นให้คู่กรณี ฝ่ายที่มีได้เข้าร่วมทราบด้วย

ผู้ไกล่เกลี่ยอาจอนุญาตให้ทนายความหรือที่ปรึกษาของคู่กรณีหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าร่วม การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้วยก็ได้

มาตรา ๒๗ ในระหว่างดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีสิทธิถอนตัว จากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยทำเป็นหนังสือแจ้งต่อผู้ไกล่เกลี่ยได้

มาตรา ๒๘ ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท คู่กรณีมีสิทธิเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันได้ โดยอิสระ ทั้งนี้ ข้อตกลงนั้นต้องไม่เป็นการต้องห้ามขัดแจ้งโดยกฎหมาย เป็นการพันวิสัย หรือเป็นการขัดต่อ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้รับฟังข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทดังต่อไปนี้ เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี กระบวนการอนุญาโตตุลาการ หรือกระบวนการพิจารณาอื่นใด เว้นแต่เพื่อการบังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาท

- (๑) ความประสงค์หรือความสมัครใจของคู่กรณีในการขอเข้าร่วมในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
- (๒) ความเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของคู่กรณี
- (๓) การยอมรับหรือข้อความที่กระทำโดยคู่กรณีในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
- (๔) ข้อเสนอใด ๆ ที่เสนอโดยผู้ไกล่เกลี่ย
- (๕) ข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นถึงความสมัครใจที่จะยอมรับข้อเสนอในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
- (๖) เอกสารที่จัดทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะใช้หรือใช้ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยเฉพาะ

พยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงใดที่มีอยู่และนำเสนอได้อยู่แล้วในกระบวนการพิจารณาของศาล กระบวนการอนุญาโตตุลาการ หรือกระบวนการพิจารณาอื่นใด ย่อมไม่ต้องห้ามตามวรรคหนึ่งด้วยเหตุที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดนำไปใช้ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

มาตรา ๓๐ เมื่อคู่กรณีได้มีข้อตกลงเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้ไกล่เกลี่ยบันทึกข้อตกลง การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทหรือจัดให้มีการบันทึกข้อตกลงระงับข้อพิพาทนั้นไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้คู่กรณีและผู้ไกล่เกลี่ยลงลายมือชื่อไว้

บันทึกข้อตกลงตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของคู่กรณี
- (๒) ข้อพิพาทตามกฎหมาย
- (๓) ความสมัครใจเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
- (๔) สาระสำคัญของข้อตกลงอันเป็นผลของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เช่น การชดใช้เยียวยา ความเสียหาย เงื่อนไขที่คู่กรณีต้องปฏิบัติหรืองดเว้นปฏิบัติ ระยะเวลาดำเนินการ หรือข้อตกลงไม่โต้เถียงที่จะรับการชดใช้เยียวยาความเสียหาย

มาตรา ๓๑ กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสิ้นสุดลงในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) คู่กรณีตกลงระงับข้อพิพาทกันได้
- (๒) คู่กรณีถอนตัวจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามมาตรา ๒๗
- (๓) ผู้ไกล่เกลี่ยเห็นว่าการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์และให้ยุติการไกล่เกลี่ย

ข้อพิพาท

ส่วนที่ ๒

การบังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาท

มาตรา ๓๒ เมื่อคู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้องให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทแล้ว แต่คู่กรณีฝ่ายที่ถูกเรียกร้องนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงระงับข้อพิพาท คู่กรณีฝ่ายที่เรียกร้องอาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้บังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทได้

การร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องกระทำภายในสามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทได้ ถ้าไม่ได้ร้องขอภายในกำหนดดังกล่าว ให้มูลหนี้ตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทนั้นเป็นอันระงับไป

การร้องขอตามวรรคหนึ่งให้ยื่นต่อศาลยุติธรรมที่มีการทำข้อตกลงระงับข้อพิพาทในเขตศาลนั้น หรือศาลยุติธรรมที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือศาลยุติธรรมที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาข้อพิพาทซึ่งได้มีการไกล่เกลี่ยนั้น และให้เสียค่าขึ้นศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในอัตราเดียวกับคำร้องขอให้ศาลบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในประเทศ

มาตรา ๓๓ ให้ศาลมีคำสั่งบังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาท เว้นแต่ความปรากฏแก่ศาล หรือคู่กรณีซึ่งถูกบังคับตามข้อตกลงนั้นพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า

- (๑) คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้บกพร่องในเรื่องความสามารถที่จะเข้าทำข้อตกลงระงับข้อพิพาท
- (๒) มูลเหตุแห่งข้อพิพาทหรือข้อตกลงระงับข้อพิพาทมีลักษณะเป็นการต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมาย เป็นการพนันวิสัย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๓) ข้อตกลงระงับข้อพิพาทเกิดจากกลฉ้อฉล บังคับ ชูเชื้อ หรือกระทำการโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ

(๔) มีเหตุเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยตามมาตรา ๒๔ ที่มีผลต่อการทำบันทึกข้อตกลงอย่างมีนัยสำคัญ

ห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งศาลตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่

- (๑) ศาลมีคำสั่งไม่บังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาท
 - (๒) ศาลมีคำสั่งไม่เป็นไปตามข้อตกลงระงับข้อพิพาท
 - (๓) ศาลมีคำสั่งบังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง
- คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๓๔ ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดในเรื่องการยื่นคำร้องขอและการบังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทตามมาตรา ๓๒ และการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา

มาตรา ๓๕ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาให้กระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดอันยอมความได้

(๒) ความผิดลหุโทษตามมาตรา ๓๙๐ มาตรา ๓๙๑ มาตรา ๓๙๒ มาตรา ๓๙๓ มาตรา ๓๙๔ มาตรา ๓๙๕ และมาตรา ๓๙๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และความผิดลหุโทษอื่นที่ไม่กระทบต่อส่วนรวมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามวรรคหนึ่งเมื่อคู่กรณีทำข้อตกลงระงับข้อพิพาททางอาญากันแล้ว ให้ถือว่าสิทธิภาคีอาญามาฟ้องระงับเฉพาะคู่กรณีซึ่งทำข้อตกลงดังกล่าว

มาตรา ๓๖ ในการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา หากคดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาดีของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลแล้ว ให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทหรือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพซึ่งมีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนแจ้งให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี ทราบ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลอาจรอการสอบสวน การสั่งคดี การพิจารณาดีหรือการพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี ไว้ก่อนจนกว่าจะรู้ผลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก็ได้

เมื่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาสิ้นสุดลงแล้ว ให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทหรือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแจ้งผลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลทราบ ในกรณีที่คู่กรณีตกลงระงับข้อพิพาททางอาญากันได้ ให้ส่งสำเนาบันทีกข้อตกลงดังกล่าวไปด้วย

ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาไม่เป็นผล ให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล สอบสวน สั่งคดี หรือพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

มาตรา ๓๗ หากคู่กรณีทำข้อตกลงระงับข้อพิพาททางอาญาที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจมีสิทธิฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับเมื่อคู่กรณีได้ปฏิบัติตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทในส่วนแพ่งแล้ว ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทในส่วนแพ่ง ให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งดำเนินการเพื่อขอให้มีการบังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทตามมาตรา ๓๒ ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งซึ่งมีข้อตกลงระงับข้อพิพาทให้คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้รับประโยชน์แห่งเงื่อนไขในการปฏิบัติตามข้อตกลง ให้นำความในมาตรา ๖ มาใช้บังคับในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง

มาตรา ๓๘ กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาใดซึ่งความในหมวดนี้มีได้บัญญัติไว้ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่ง มาใช้บังคับกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาโดยอนุโลม

หมวด ๔

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาในชั้นการสอบสวน

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓๙ ในหมวดนี้

“การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา” หมายความว่า การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาในชั้นการสอบสวน โดยพนักงานสอบสวนจัดให้คู่กรณีในคดีอาญามีโอกาสเจรจาตกลงหรือเยียวยาความเสียหายเพื่อระงับคดีอาญา

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ต้องหาและผู้เสียหายในคดีอาญา แต่ไม่หมายความรวมถึงคดีอาญาที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย

มาตรา ๔๐ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งมีคำสั่งให้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาตามมาตรา ๔๔ แล้ว ให้หยุดนับอายุความในการดำเนินคดีอาญา และเมื่อพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งมีคำสั่งให้ดำเนินคดีต่อไปตามมาตรา ๖๑ ให้นับอายุความในการดำเนินคดีต่อจากเวลานั้น

พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้ใกล้เคียงข้อพิพาททางอาญา ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการใกล้เคียงข้อพิพาททางอาญาหากผู้ต้องหาได้มีพฤติการณ์หลบหนี มิให้นำบทบัญญัติในเรื่องการฟ้องและการผิดฟ้องตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง รวมทั้งการควบคุมและการชั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ ทั้งนี้ จนกว่าพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งจะมีคำสั่งให้ดำเนินคดีต่อไป และให้นับระยะเวลาการฟ้อง การผิดฟ้อง การควบคุม และการชั่งตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

กรณีตามวรรคสาม ถ้าผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้นการสอบสวน มิให้นำบทบัญญัติในเรื่องระยะเวลาตามมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ การใกล้เคียงข้อพิพาททางอาญาในชั้นการสอบสวนให้กระทำได้ในคดีความผิดดังต่อไปนี้

(๑) คดีความผิดอันยอมความได้

(๒) คดีความผิดลหุโทษตามมาตรา ๓๙๐ มาตรา ๓๙๑ มาตรา ๓๙๒ มาตรา ๓๙๓ มาตรา ๓๙๔ มาตรา ๓๙๕ และมาตรา ๓๙๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และความผิดลหุโทษอื่นที่ไม่กระทบต่อส่วนรวมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปีตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ คดีความผิดตามมาตรา ๔๑ (๓) ต้องเป็นกรณีที่

(๑) ผู้ต้องหาไม่เคยได้รับการใกล้เคียงข้อพิพาททางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท คดีความผิดลหุโทษ ซึ่งพ้นระยะเวลาเกินสามปีนับแต่มีคำสั่งยุติคดี และ

(๒) ผู้ต้องหาไม่อยู่ระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือพ้นโทษมาแล้วเกินกว่าห้าปี เว้นแต่เป็นคดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท คดีความผิดลหุโทษ หรือคดีความผิดที่ผู้ต้องหาได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

มาตรา ๔๓ คดีที่อาจใกล้เคียงข้อพิพาททางอาญาได้ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้คู่กรณีทราบในโอกาสแรกว่ามีสิทธิยื่นคำร้องขอใกล้เคียงข้อพิพาททางอาญา

มาตรา ๔๔ เมื่อคู่กรณีทั้งสองฝ่ายสมัครใจและประสงค์จะเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา และคดีนั้นมิได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้คู่กรณียื่นคำร้องขอไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นเสนอ หากพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งเห็นว่าพฤติการณ์ของการกระทำความผิดไม่ร้ายแรงและไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ให้พิจารณามีคำสั่งให้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา

การยื่นคำร้องขอไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา การพิจารณาและระยะเวลาการสั่งคำร้องและกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาตามความในหมวดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามระเบียบที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือข้อบังคับที่อัยการสูงสุด กำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๕ ในกรณีมีผู้เสียหายหลายคน ผู้เสียหายซึ่งเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาต้องสมัครใจและประสงค์จะเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา

ในกรณีที่มีคู่กรณีมากกว่าสองฝ่าย และคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่สมัครใจเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้สามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีที่สมัครใจเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทได้

มาตรา ๔๖ ให้ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดหรือฝืนความประสงค์ของผู้เสียหาย

มาตรา ๔๗ กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาในชั้นการสอบสวนใดซึ่งความในหมวดนี้มีได้บัญญัติไว้ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่ง และหมวด ๓ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา มาใช้บังคับกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาในชั้นการสอบสวนโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

ผู้ไกล่เกลี่ย

มาตรา ๔๘ บุคคลที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยตามความในหมวดนี้ ให้ยื่นคำขอต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี ในฐานะนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ไกล่เกลี่ยตามวรคหนึ่งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๔๙ ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการประชุมระหว่างคู่กรณีเพื่อเลือกและแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งมีคำสั่งให้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา ถ้าคู่กรณีไม่อาจตกลงเลือกผู้ไกล่เกลี่ยได้ ให้พนักงานสอบสวนเลือกและแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยแล้วแจ้งให้ผู้ไกล่เกลี่ยและคู่กรณีทราบ

การเลือกและแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยตามวรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในระเบียบที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือ ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือข้อบังคับที่อัยการสูงสุด กำหนด แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๓

กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาในชั้นการสอบสวน

มาตรา ๕๐ ให้พนักงานสอบสวนกำหนดนัดไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาครั้งแรกภายในเจ็ดวันนับแต่วันแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ย แล้วแจ้งให้ผู้ไกล่เกลี่ยและคู่กรณีทราบ

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่มีอาจดำเนินการได้ทันภายในระยะเวลาตามวรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนขอขยายระยะเวลาไปยังพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งได้อีกไม่เกินเจ็ดวัน

มาตรา ๕๑ คู่กรณีต้องเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาด้วยตนเองและมีสิทธิให้ผู้ซึ่งตนไว้วางใจไม่เกินสองคนเข้าฟังการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาได้

ถ้าคู่กรณีซึ่งเป็นผู้ต้องหาเป็นผู้เยาว์ ให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาด้วย

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาตามหมวดนี้ให้กระทำการลับ

มาตรา ๕๒ ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาหากมีความจำเป็นต้องใช้ล่าม ให้พนักงานสอบสวนจัดหาล่ามให้

มาตรา ๕๓ ก่อนเริ่มต้นการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา ผู้ไกล่เกลี่ยจะต้องอธิบายให้คู่กรณีทราบถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่คู่กรณีซึ่งเป็นผู้ต้องหาได้กระทำลงตามคำร้องทุกข์ ข้อเท็จจริงอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดี กระบวนการและผลทางกฎหมายในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา และสิทธิในการยุติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา

เพื่อประโยชน์ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา ให้พนักงานสอบสวนให้ความร่วมมือกับผู้ไกล่เกลี่ยเพื่อทราบถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ และข้อเท็จจริงอื่นตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๔ ผู้ไกล่เกลี่ยต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตและเป็นกลาง และต้องช่วยเหลือหรือสนับสนุนคู่กรณีในการเจรจาเพื่อระงับคดีด้วยความสมัครใจ

มาตรา ๕๕ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาให้กระทำไปแล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กำหนดนัดไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาครั้งแรก เว้นแต่มีเหตุจำเป็นหรือเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า คู่กรณีจะสามารถตกลงกันได้ ผู้ไกล่เกลี่ยอาจดำเนินการต่อไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน โดยให้บันทึกเหตุดังกล่าวไว้

กรณีที่ผู้ไกล่เกลี่ยอาจถูกถอดถอนตามมาตรา ๑๕ หรือกรณีที่ความเป็นผู้ไกล่เกลี่ยสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๗ ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้เริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่กำหนดนัดไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาครั้งแรกหลังจากการแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยคนใหม่

มาตรา ๕๖ ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา คู่กรณีมีสิทธิเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันได้โดยอิสระ ทั้งนี้ ข้อตกลงนั้นต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมาย เป็นการพนันวิสัย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ ข้อตกลงตามวรรคหนึ่งต้องไม่ขัดหรือฝืนความประสงค์ของผู้เยาว์ด้วย

มาตรา ๕๗ เมื่อคู่กรณีได้มีข้อตกลงเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้ไกล่เกลี่ยบันทึกข้อตกลงหรือจัดให้มีการบันทึกข้อตกลงนั้นไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และให้คู่กรณีและผู้ไกล่เกลี่ยลงลายมือชื่อไว้ แล้วให้ผู้ไกล่เกลี่ยส่งบันทึกข้อตกลงไปยังพนักงานสอบสวน

บันทึกข้อตกลงตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของคู่กรณี
- (๒) พฤติการณ์ที่มีการกล่าวหา
- (๓) ฐานความผิดและอัตราโทษตามกฎหมายที่มีการกล่าวหา
- (๔) ความสมัครใจเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา

(๕) สาระสำคัญของข้อตกลงอันเป็นผลของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา เช่น การชดใช้ เยียวยาความเสียหาย เงื่อนไขที่คู่กรณีต้องปฏิบัติหรืองดเว้นปฏิบัติและระยะเวลาดำเนินการ หรือข้อตกลง ไม่พอใจที่จะรับการชดใช้เยียวความเสียหาย

ส่วนที่ ๔

การยุติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาในชั้นการสอบสวน

มาตรา ๕๘ คู่กรณีคนใดคนหนึ่งอาจขอถอนตัวเพื่อยุติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาใน เวลาใดก็ได้

ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีหลายคน การขอถอนตัวเพื่อยุติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา ของคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ย่อมไม่กระทบการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาของคู่กรณีที่เหลืออยู่ ทั้งสองฝ่าย

มาตรา ๕๙ ผู้ไกล่เกลี่ยอาจยุติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา เมื่อปรากฏข้อเท็จจริง อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายไม่เข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาโดยไม่แจ้ง หรือโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์ที่ไม่ให้ความร่วมมือในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา

(๒) มีเหตุอันควรสงสัยว่าความตกลงนั้นมีได้เป็นไปด้วยความสมัครใจ

(๓) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาไม่อาจบรรลุผลได้โดยแน่แท้

(๔) เห็นได้ชัดว่าการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาต่อไปจะเป็นการขัดต่อผลประโยชน์ ของคู่กรณีที่เป็นผู้เยาว์

(๕) คู่กรณีไม่สามารถเจรจาเพื่อตกลงแก้ไขปัญหาความขัดแย้งหรือไม่อาจเยียวความเสียหาย ที่เกิดขึ้นได้

มาตรา ๖๐ เมื่อความปรากฏต่อผู้ไกล่เกลี่ยว่าผู้เสียหายยื่นฟ้องคดีอาญาต่อศาลไม่ว่า ก่อนการสอบสวนหรือระหว่างการสอบสวน ให้การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาเป็นอันยุติ

มาตรา ๖๑ ให้ผู้ไกล่เกลี่ยรายงานให้พนักงานสอบสวนทราบถึงการยุติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ทางอาญาตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ยุติการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาททางอาญา

เมื่อได้รับรายงานการยุติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา ให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งมีคำสั่งดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๖๒ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาตามหมวดนี้ หากปรากฏแก่ผู้ไกล่เกลี่ยว่า สิทธิภาคีอาญามาฟ้องระงับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ผู้ไกล่เกลี่ยยุติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาและรายงานให้พนักงานสอบสวนทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดหลายคน หากสิทธิภาคีอาญามาฟ้องระงับไปเฉพาะผู้กระทำความผิดบางคน ให้ผู้ไกล่เกลี่ยดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาต่อไปสำหรับผู้กระทำความผิดที่เหลืออยู่

มาตรา ๖๓ คดีที่มีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท หากความผิดต่อกฎหมายซึ่งเป็นบทหนักที่สุดสามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ได้สำเร็จ ให้ถือว่าสิทธิภาคีอาญามาฟ้องในความผิดบทอื่นระงับไปด้วย แต่หากความผิดที่สามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาได้สำเร็จเป็นความผิดที่มีโทษเบากว่าหรือเบาที่สุด ไม่เป็นเหตุทำให้สิทธิภาคีอาญามาฟ้องในความผิดที่มีโทษหนักกว่าหรือหนักที่สุดระงับไป

ส่วนที่ ๕

ผลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาในชั้นการสอบสวน

มาตรา ๖๔ เมื่อคู่กรณีได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงตามมาตรา ๕๗ แล้ว ให้แจ้งพนักงานสอบสวนทราบ เพื่อจัดทำบันทึกการปฏิบัติตามข้อตกลง ส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาสั่งยุติคดี

ในกรณีที่มีการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงไม่ครบถ้วน ให้คู่กรณีแจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบ เพื่อเสนอพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งพิจารณามีคำสั่งดำเนินคดีต่อไป เว้นแต่ผู้เสียหายพอใจในการปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้กระทำไปแล้ว ให้คู่กรณีแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๕ ถ้าความปรากฏแก่พนักงานสอบสวนว่าคู่กรณีที่เป็นผู้ต้องหาจใจไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงโดยไม่มีเหตุอันควร ให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจออกคำสั่งมีคำสั่งดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๖๖ เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งยุติคดี สิทธิภาคีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับ

ในกรณีที่มีผู้เสียหายหลายคน หากผู้เสียหายคนหนึ่งคนใดไม่สามารถทำข้อตกลงกับผู้ต้องหาได้ สิทธินาคืออาญามาฟ้องของผู้เสียหายดังกล่าวย่อมไม่ระงับ

มาตรา ๖๗ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญาไม่ตัดอำนาจของพนักงานสอบสวนที่จะทำการสอบสวนต่อไป

หมวด ๕

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชน

มาตรา ๖๘ ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเป็นศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชน เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชน

ผู้ไกล่เกลี่ยของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

ให้อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเป็นนายทะเบียนของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชน

ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนให้กระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อพิพาททางแพ่งที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินห้าแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๒) ข้อพิพาททางแพ่งอื่นนอกจาก (๑) ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) ข้อพิพาททางอาญาตามมาตรา ๓๕

ในกรณีที่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเห็นว่าการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนในเรื่องใดได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และออกหนังสือรับรองให้แล้ว ให้ข้อตกลงระงับข้อพิพาทนั้นบังคับกันได้หรือให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนตามระเบียบที่อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในหน้าที่ ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ใดฝ่าฝืนผู้ใดฝ่าฝืนเพื่อให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำใดอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้

(๑) ความผิดฐานเข้าร่วมในการข่มขู่ต่อผู้และมีผู้ถึงแก่ความตายจากการข่มขู่ต่อผู้นั้น ตามมาตรา ๒๙๔ วรรคหนึ่ง

(๒) ความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ตามมาตรา ๒๙๕

(๓) ความผิดฐานทำร้ายร่างกายโดยมีเหตุฉกรรจ์ ตามมาตรา ๒๙๖

(๔) ความผิดฐานเข้าร่วมในการข่มขู่ต่อผู้และมีผู้ได้รับอันตรายสาหัสจากการข่มขู่ต่อผู้นั้น ตามมาตรา ๒๙๙ วรรคหนึ่ง

(๕) ความผิดฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา ๓๐๐

(๖) ความผิดฐานลักทรัพย์ ตามมาตรา ๓๓๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันข้อพิพาททางแพ่งและทางอาญาเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เห็นควรให้นำกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่งซึ่งมีทุนทรัพย์ไม่มากนักและข้อพิพาททางอาญาบางประเภทมากำหนดเป็นกฎหมายกลางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐ พนักงานสอบสวน หรือศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนใช้ในการยุติหรือระงับข้อพิพาทดังกล่าว โดยคำนึงถึงความยินยอมของคู่กรณีเป็นสำคัญ ทำให้ปริมาณคดีขึ้นสู่ศาลลดน้อยลง ลดปัญหาความขัดแย้ง เกิดความสมานฉันท์ขึ้นในสังคม ลดงบประมาณแผ่นดิน และเสริมสร้างสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดูเพิ่ม .-

- ใน : 26 พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา เล่ม 3 500 เหลือ 420.-

เชิญสั่ง

www.soutpaisallaw.com โทร 0866245450 Line : splawbook

พระราชบัญญัติ

การควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีกฎหมายควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่มีประสิทธิภาพและเกิดความมั่นคงในราชอาณาจักร ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติใดแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่กิจกรรมควบคุม หรือแก่สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือหน่วยงานของรัฐ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามข้อเสนอของคณะกรรมการ ทั้งนี้ การยกเว้นดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติตามก็ได้

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง” หมายความว่า อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธชีวภาพ อาวุธเคมี หรืออาวุธอื่นใดซึ่งมีอานุภาพที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ สัตว์ หรือพืชจำนวนมาก หรือต่อสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรงทำนองเดียวกับอาวุธดังกล่าว รวมทั้งระบบการส่งอาวุธ และส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ของอาวุธนั้นด้วย

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ ไม่ว่าจะมิใช่ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือไม่ ตลอดจนภาชนะบรรจุสิ่งนั้นและหีบห่อของภาชนะบรรจุสิ่งนั้น และให้หมายความรวมถึงเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์ด้วย

“สินค้าที่ใช้ได้สองทาง” หมายความว่า สินค้าที่นำไปใช้ได้ทั้งในทางพลเรือนและทางทหาร โดยสามารถนำไปใช้ออกแบบ พัฒนา ผลิต ใช้ ดัดแปลง จัดเก็บ หรือลำเลียงอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือนำไปกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

“สินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง” หมายความว่า อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อาวุธยุทธภัณฑ์ และสินค้าที่ใช้ได้สองทาง

“กิจกรรมควบคุม” หมายความว่า การส่งออก การส่งกลับ การถ่ายลำ การผ่านแดน การเป็นนายหน้า และให้หมายความรวมถึงการดำเนินการใด ๆ เพื่อแพร่ขยายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ

อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และในกรณีที่จะให้หมายความรวมถึงการนำเข้าด้วยเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

“การเป็นนายหน้า” หมายความว่า การเจรจา การจัดการ หรือการตกลงในการทำให้เกิดธุรกรรม การซื้อ การขาย หรือการจัดหาสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร จนเป็นผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้านี้ดังกล่าวจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับปฏิบัติการหรือเทียบเท่าซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนด ลด หรือยกเว้นค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันตามประเภทหรือรายละเอียดทางเทคนิคของสินค้าก็ได้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมศิลปากร อธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ เจ้ากรมการอุตสาหกรรมทหาร และเลขาธิการคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการกรมการค้าต่างประเทศ จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ คณะกรรมการอาจมีมติ ให้เชิญผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณาให้เข้าร่วมประชุม เป็นครั้งคราวในฐานะกรรมการด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการ สำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนงานในการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) เสนอแนะมาตรการและแนวทางต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการตามมาตรา ๑๒

(๓) ตรวจสอบและให้คำแนะนำการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรการหรือแนวทางตาม (๒) และการตรวจสอบตาม (๓) ต้องมีผู้รับผิดชอบชัดเจนและไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตาม (๔) ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการให้กระทำได้ตามที่จำเป็นและให้กำหนดระยะเวลาดำเนินงานให้ชัดเจนด้วย

มาตรา ๘ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีอาจขอให้คณะกรรมการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงและการประเมินความเสี่ยงทางเทคนิคของสินค้า และให้อธิบดีรายงานให้คณะกรรมการทราบต่อไป

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการต่างประเทศรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการ รวมทั้งการประสานงานและการร่วมมือกับสถานศึกษา สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานของรัฐ องค์การระหว่างประเทศ หรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

หมวด ๒

การควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจประกาศกำหนดมาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดสินค้าที่ต้องขออนุญาตหรือต้องมีการรับรองว่าสินค้านั้นไม่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๒) กำหนดกิจกรรมควบคุมสำหรับสินค้าตาม (๑)

(๓) กำหนดมาตรการอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งรวมถึงมาตรการเกี่ยวกับสินค้าที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการใช้สุดท้ายหรือผู้ใช้สุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

เมื่อรัฐมนตรีประกาศกำหนดมาตรการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมการค้าต่างประเทศด้วย

มาตรา ๑๓ เมื่อได้มีประกาศกำหนดกิจกรรมควบคุมสำหรับสินค้าที่ต้องขออนุญาตแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำกิจกรรมควบคุมนั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขออนุญาต ประเภทของใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งจะกำหนดให้มีการตรวจสอบระบบงานควบคุมสินค้าด้วยก็ได้ แต่ต้องกำหนดระยะเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้ขออนุญาตตามมาตรา ๑๓ ต้องเป็นบุคคลที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมการค้าต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการรับรองตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เคยถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดครบถ้วนแล้ว
- (๓) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วเกินหนึ่งปีก่อนวันยื่นคำขออนุญาต

(๔) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีนี้บุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำกิจกรรมควบคุมโดยมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้อธิบดีมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ในกรณีที่ผู้กระทำกิจกรรมควบคุมมิได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๖ เมื่อได้มีประกาศกำหนดกิจกรรมควบคุมสำหรับสินค้าที่ต้องมีการรับรองแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำกิจกรรมควบคุมนั้น เว้นแต่จะได้มีการรับรองสินค้านั้น

การรับรองสินค้า แบบการรับรอง และอายุการรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่ผู้รับรองด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ผู้รับรองใดมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้อธิบดีมีคำสั่งให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกิน หนึ่งร้อยยี่สิบวัน หากผู้รับรองมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวของอธิบดี ให้ถือว่าไม่เคยมีการรับรองนั้น

ในกรณีที่ผู้รับรองมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้อธิบดีมีคำสั่งระงับการรับรองจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๘ เมื่อได้มีประกาศกำหนดมาตรการตามมาตรา ๑๒ (๓) แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใด กระทำกิจกรรมควบคุม เว้นแต่จะได้มีการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดนั้น

การกำหนดมาตรการตามวรรคหนึ่ง อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้กระทำกิจกรรมควบคุม ต้องปฏิบัติตามก็ได้

มาตรา ๑๙ ผู้ใดกระทำกิจกรรมควบคุมโดยมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ให้อธิบดีมีคำสั่งระงับการกระทำกิจกรรมควบคุมนั้นจนกว่าจะปฏิบัติ ให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๐ ให้นำความในกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในส่วนที่ว่าด้วยการนำของเข้าและ การส่งของออก การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง พนักงานศุลกากร และบทกำหนดโทษ มาใช้บังคับแก่กิจกรรมควบคุมซึ่งสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงด้วย โดยอนุโลม

หมวด ๓

การอุทธรณ์

มาตรา ๒๑ ผู้กระทำกิจกรรมควบคุมผู้ใดไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามหมวด ๒ มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้น เว้นแต่รัฐมนตรีจะสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อน

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ถ้ายังวินิจฉัยไม่แล้วเสร็จให้ถือว่ารัฐมนตรีเห็นด้วยกับผู้อุทธรณ์

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการ หรือสถานที่ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูล ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าตรวจค้นหรือตรวจสอบยานพาหนะที่บรรทุกหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบรรทุกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กักยานพาหนะที่บรรทุกหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบรรทุกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด หรือเรียกให้ยานพาหนะใด ๆ ซึ่งยังอยู่ในราชอาณาจักรให้กลับเข้ามาจอดหรือเทียบท่า ณ สถานที่หรือท่าที่กำหนดเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่และเอกสารที่ให้อำนาจในการตรวจค้นให้แก่ผู้ครอบครองเคสสถานหรือสถานที่ค้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่

ณ ที่นั้น การค้นให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนาเอกสารนั้นให้แก่ผู้ครอบครองในทันทีที่กระทำได้

เมื่อได้เข้าไปและทำการค้นแล้ว หากยังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อเนื่องไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่งจะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้ โดยจะต้องมีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปเป็นหัวหน้าในการดำเนินการ

การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๓ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

ความรับผิดชอบทางแพ่ง

มาตรา ๒๗ ผู้ใดกระทำกิจกรรมควบคุมซึ่งสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้โดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ใช้สุดท้ายจะนำไปดำเนินการอย่างผิดกฎหมายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต หรือร่างกาย ผู้กระทำกิจกรรมควบคุมต้องร่วมรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อที่จะนำสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไปใช้ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่น หรือนำไปใช้ออกแบบ พัฒนา ผลิต ใช้ ดัดแปลง จัดเก็บ หรือลำเลียงอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือนำไปกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สินค้าที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามวรรคสอง ให้รับเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๒๙ ผู้ใดให้ข้อมูลอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีการออกใบอนุญาตกระทำการกิจกรรมควบคุมตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นภายในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวในราชอาณาจักรและมิได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๒๓ (๔) หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบใน การดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้น ไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขอรับใบอนุญาต	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าขอต่ออายุใบอนุญาต	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าขอใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าขอรับการตรวจสอบระบบงานควบคุมสินค้า	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าขอต่ออายุใบรับรองระบบงานควบคุมสินค้า	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๗) การต่ออายุใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๘) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙) การตรวจสอบระบบงานควบคุมสินค้า	ครั้งละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) ใบรับรองระบบงานควบคุมสินค้า	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๑๑) การต่ออายุใบรับรองระบบงานควบคุมสินค้า	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คณะกรรมการความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ออกข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ ๑๕๔๐ (๒๐๐๔) เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อมติฯ อื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดให้ประเทศต่าง ๆ ต้องมีมาตรการภายในประเทศในการป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ สัตว์ หรือพืชจำนวนมากหรือต่อสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง ตลอดจนสินค้าทั่วไปที่สามารถนำไปประกอบ พัฒนา เสริมสร้าง และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยมีระบบการควบคุมการส่งออก การส่งกลับ การนำเข้า การถ่ายลำ การผ่านแดน การเป็นนายหน้า และการดำเนินการใด ๆ เพื่อแพร่ขยายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับสินค้าที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการใช้สุดท้ายหรือผู้ใช้สุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติมีหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อ ๒๕ ของกฎบัตรสหประชาชาติที่จะต้องปฏิบัติตาม แต่กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถครอบคลุมการปฏิบัติตามข้อมติฯ ได้ครบถ้วน โดยเฉพาะการควบคุมการเป็นนายหน้าและสินค้าที่จับต้องไม่ได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการในการกำหนดนโยบายและแนวทางการควบคุมการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้ระบบอนุญาตหรือมาตรการอื่นใดสำหรับการกระทำกิจกรรมควบคุมและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยสาธารณะ และกำหนดความรับผิดชอบทางแพ่ง ตลอดจนโทษทางปกครองและทางอาญาที่เหมาะสมเพื่อให้ประเทศไทยสามารถควบคุมการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดูเพิ่ม :-

- ใน : 26 พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา เล่ม 3 500 เหลือ 420.-

เชิญสั่ง

www.soutpaisallaw.com

โทร 0866245450

Line : splawbook

พระราชบัญญัติ

การจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค

พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค
พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สภาองค์กรของผู้บริโภค” หมายความว่า สภาขององค์กรของผู้บริโภคที่จัดตั้งขึ้น
ตามพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรของผู้บริโภค” หมายความว่า องค์กรที่ผู้บริโภคซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตั้งแต่สิบคน
ขึ้นไปรวมตัวกันจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและไม่แสวงหากำไร ไม่ว่าการรวมตัว

จัดตั้งนั้นจะจัดตั้งเป็นรูปแบบใด และจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ดังกล่าวด้วย

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด

“นายทะเบียนกลาง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

“นายทะเบียนประจำจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๔ องค์กรของผู้บริโภคมีสิทธิร่วมกันดำเนินการเพื่อจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ องค์กรของผู้บริโภคที่จะรวมตัวกันดำเนินการเพื่อจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคหรือที่จะเข้าเป็นสมาชิกของสภาองค์กรของผู้บริโภคต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นองค์กรของผู้บริโภคที่จัดตั้งขึ้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือถูกรวบจำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้มีอำนาจบริหารของผู้ประกอบการดังกล่าว หรือโดยหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง

(๒) ไม่เป็นองค์กรของผู้บริโภคที่ได้รับเงินอุดหนุนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากบุคคลตาม (๑) เว้นแต่เป็นเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เป็นองค์กรของผู้บริโภคที่ได้แจ้งสถานะความเป็นองค์กรตามมาตรา ๖

มาตรา ๖ องค์กรของผู้บริโภคใดที่มีลักษณะตามมาตรา ๕ (๑) และ (๒) ประสงค์จะเข้าร่วมจัดตั้งหรือเป็นสมาชิกของสภาองค์กรของผู้บริโภค ให้แจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภคไว้ต่อนายทะเบียน โดยจะแจ้งต่อนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัดที่ผู้แจ้งมีภูมิลำเนาอยู่ก็ได้

องค์กรของผู้บริโภคที่จะแจ้งการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นที่ประจักษ์มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันยื่นแจ้ง

การแจ้งให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่นายทะเบียนกลางกำหนด ซึ่งจะกำหนดให้แจ้งโดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ผู้แจ้งสามารถดำเนินการได้โดยสะดวกด้วยก็ได้

ในการกำหนดแบบและวิธีการตามวรรคสาม ต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น และให้รับฟังความคิดเห็นขององค์กรของผู้บริโภคประกอบด้วย

เมื่อได้รับแจ้งและเห็นว่าเป็นองค์กรของผู้บริโภคที่มีลักษณะตามมาตรา ๕ แล้ว ให้นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัดผู้รับแจ้งออกหลักฐานการแจ้งไว้ให้แก่ผู้แจ้ง และให้นายทะเบียนกลางประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

มาตรา ๗ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลาง มีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภคได้ทั่วราชอาณาจักร และมีหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด มีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภคภายในจังหวัดนั้น และเมื่อได้รับแจ้งแล้วให้ส่งรายชื่อองค์กรของผู้บริโภคให้นายทะเบียนกลางโดยเร็วเพื่อประกาศให้ประชาชนทราบตามมาตรา ๖ วรรคห้า

มาตรา ๘ ผู้ใดเห็นว่าองค์กรของผู้บริโภคที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๖ มีลักษณะไม่ถูกต้องตามมาตรา ๕ ให้มีสิทธิยื่นคำคัดค้านพร้อมทั้งหลักฐานต่อนายทะเบียนกลางได้

เมื่อนายทะเบียนกลางได้รับคำคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงแล้ววินิจฉัยโดยเร็ว ในกรณีที่เห็นว่าองค์กรของผู้บริภคนั้นมีลักษณะไม่ถูกต้องตามมาตรา ๕ ให้เพิกถอนการรับแจ้ง พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ร้องและองค์กรของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องทราบ

คำวินิจฉัยของนายทะเบียนกลางให้เป็นที่สุด

มาตรา ๙ องค์กรของผู้บริโภคที่มีลักษณะตามมาตรา ๕ ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบองค์กร มีสิทธิเข้าชื่อกันแจ้งต่อนายทะเบียนกลางเพื่อเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค

เมื่อได้แจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้เริ่มก่อการรวบรวมองค์กรของผู้บริโภคที่ยินยอมเข้าร่วมในการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคให้ได้จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งขององค์กรของผู้บริโภคที่นายทะเบียนกลางได้ประกาศการรับแจ้งตามมาตรา ๖ วรรคห้า ไว้ครั้งสุดท้ายก่อนวันที่แจ้งตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันแจ้งตามวรรคหนึ่ง

ในการดำเนินการตามวรรคสอง ผู้เริ่มก่อการจะขอให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ประกาศเชิญชวนให้องค์กรของผู้บริโภคมาแสดงความยินยอมเข้าร่วมต่อนายทะเบียนกลางแทนผู้เริ่มก่อการก็ได้

เมื่อผู้เริ่มก่อการรวบรวมองค์กรของผู้บริโภคได้ครบถ้วนภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองแล้ว ให้แจ้งให้นายทะเบียนกลางทราบพร้อมด้วยหลักฐานการยินยอมเข้าร่วมขององค์กรของผู้บริโภค เมื่อนายทะเบียนกลางได้รับแจ้งและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ประกาศการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคในราชกิจจานุเบกษาและทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในกรณีที่นายทะเบียนกลางเป็นผู้ประกาศเชิญชวนตามวรรคสาม เมื่อนายทะเบียนกลางรวบรวมองค์กรของผู้บริโภคได้ครบถ้วนตามจำนวนและภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองแล้ว ให้นายทะเบียนกลางดำเนินการตรวจสอบและประกาศการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคตามวรรคสี่ต่อไป

การประกาศการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค ให้นายทะเบียนกลางดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามวรรคสี่หรือวันที่รวบรวมองค์กรของผู้บริโภคได้ครบถ้วนตามวรรคห้า

องค์กรของผู้บริโภคที่เข้าชื่อตามวรรคหนึ่งหรือยินยอมเข้าร่วมตามวรรคสองแล้ว จะขอถอนชื่อออกและจะเข้าชื่อกับคณะผู้เริ่มก่อการอื่นหรือยินยอมเข้าร่วมในการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคอื่นไม่ได้ เว้นแต่ได้มีการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคภายในกำหนดเวลาตามที่ได้เริ่มก่อการไว้

มาตรา ๑๐ ให้สภาองค์กรของผู้บริโภคที่จัดตั้งตามมาตรา ๙ เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคในทุกด้านและดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าองค์กรของผู้บริโภคที่เป็นผู้เริ่มก่อการและที่ได้ลงชื่อยินยอมเข้าร่วมในการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคตามมาตรา ๙ เป็นสมาชิกของสภาองค์กรของผู้บริโภคนับแต่วันที่ประกาศจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค

ให้สภาองค์กรของผู้บริโภคมีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ พรรคการเมือง ผู้ประกอบธุรกิจหรือพนักงานหรือลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจ

มาตรา ๑๑ เมื่อมีการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคตามมาตรา ๙ แล้ว ให้คณะผู้เริ่มก่อการจัดทำร่างข้อบังคับของสภาองค์กรของผู้บริโภคและเรียกประชุมสมาชิกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศการจัดตั้งในราชกิจจานุเบกษา เพื่อดำเนินกิจกรรม ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำข้อบังคับของสภาองค์กรของผู้บริโภค
- (๒) เลือกตั้งประธานและคณะกรรมการนโยบายของสภาองค์กรของผู้บริโภค
- (๓) กำหนดนโยบาย แนวทาง หรือแผนงาน เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๔) กิจกรรมอื่นที่คณะผู้เริ่มก่อการเห็นสมควร

มาตรา ๑๒ ข้อบังคับของสภาองค์กรของผู้บริโภคอย่างน้อยต้องมีเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุประสงค์ของสภาองค์กรของผู้บริโภค

(๒) แนวทางในการดำรงความเป็นอิสระตามมาตรา ๑๐

(๓) โครงสร้างของการบริหารงานซึ่งอย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการนโยบายที่ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และกรรมการนโยบายตามที่กำหนด และคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และวิธีการได้มาซึ่งคณะกรรมการนโยบาย โดยกรรมการนโยบาย อย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๓ และตัวแทนขององค์กรของผู้บริโภค จากพื้นที่ต่าง ๆ โดยจะให้มีคณะกรรมการบริหารด้วยหรือไม่ก็ได้

(๔) โครงสร้างขององค์กรซึ่งอย่างน้อยต้องมีสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภคและหน่วยงาน ประจำจังหวัดซึ่งอาจมีทุกจังหวัดหรือบางจังหวัดตามที่เห็นสมควร ตลอดทั้งวิธีการบริหารงานของสำนักงาน สภาองค์กรของผู้บริโภคซึ่งอย่างน้อยต้องมีเลขาธิการสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภคเป็นหัวหน้าสำนักงาน และวิธีการบริหารงานในหน่วยงานประจำจังหวัด รวมตลอดทั้งผู้มีอำนาจกระทำการแทนสภาองค์กรของ ผู้บริโภค

(๕) หลักเกณฑ์และวิธีการในการรับรองครของผู้บริโภคเข้าเป็นสมาชิก และสิทธิ หน้าที่ และประโยชน์ของสมาชิก ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการรับสมาชิกต้องไม่มีลักษณะเป็นการกีดกัน มีให้องค์กรของผู้บริโภคที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเข้าเป็นสมาชิกได้

(๖) จรรยาบรรณและการควบคุมการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามจรรยาบรรณและโทษกรณี มีการละเมิดจรรยาบรรณ

(๗) ค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง และค่าบริการที่จะพึงเรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

(๘) การบัญชีและการเงิน การสอบบัญชี และการประเมินผลการปฏิบัติงานของสภาองค์กร ของผู้บริโภค

(๙) การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และ เงินบำเหน็จ รางวัลพนักงาน รวมทั้งระเบียบ วินัย การลงโทษ และการร้องทุกข์ของพนักงาน

ข้อบังคับของสภาองค์กรของผู้บริโภคต้องแจ้งให้นายทะเบียนกลางทราบและเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการนโยบายสภาองค์กรของผู้บริโภคอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) ด้านการเงินและการธนาคาร
- (๒) ด้านการขนส่งและยานพาหนะ
- (๓) ด้านอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย
- (๔) ด้านอาหาร ยา และผลิตภัณฑ์สุขภาพ
- (๕) ด้านบริการสุขภาพ
- (๖) ด้านสินค้าและบริการทั่วไป
- (๗) ด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม
- (๘) ด้านบริการสาธารณะ

มาตรา ๑๔ สภาองค์กรของผู้บริโภค นอกจากมีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ได้จัดตั้งแล้ว ในฐานะเป็นผู้แทนผู้บริโภค ให้มีอำนาจดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ให้ความคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค รวมตลอดทั้งเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๒) สนับสนุนและดำเนินการ ตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวังสถานการณ์ปัญหาสินค้าและบริการ แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารหรือเตือนภัยเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเกิดความเสื่อมเสียแก่ผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการหรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้

(๓) รายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค ไปยังหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

(๔) สนับสนุนและช่วยเหลือองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาประโยชน์ของผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพและได้รับความเชื่อถือ ตลอดจนส่งเสริมการรวมตัวขององค์กรของผู้บริโภคในระดับจังหวัด และเขตพื้นที่ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาองค์กรของผู้บริโภค

(๕) สนับสนุนการศึกษาและการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค

(๖) สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิกในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมยอมความข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคทั้งก่อนและในระหว่างการดำเนินคดีต่อศาล

(๗) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่เห็นสมควรหรือเมื่อมีผู้ร้องขอ หรือให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีในกรณีที่ผู้บริโภคหรือองค์กรของผู้บริโภคถูกฟ้องคดีจากการใช้สิทธิในฐานะผู้บริโภคหรือใช้สิทธิแทนผู้บริโภค แล้วแต่กรณี และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้มีอำนาจประนีประนอมยอมความด้วย

(๘) จัดให้มีหรือรวบรวม และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือใช้บริการ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

การดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๗) หรือ (๘) ถ้าเป็นการกระทำโดยสุจริต ให้สภาองค์กรของผู้บริโภคพ้นจากความรับผิด

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับรายงานตาม (๓) ให้แจ้งผลการดำเนินงานให้สภาองค์กรของผู้บริโภคทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในการดำเนินการตาม (๗) ให้สภาองค์กรของผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องคดีได้ทั้งคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง และคดีผู้บริโภค เช่นเดียวกับผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค รวมทั้งเช่นเดียวกับคู่กรณีตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และเมื่อศาลพิพากษาว่าผู้ประกอบการธุรกิจกระทำการละเมิด หรือผิดสัญญาต่อผู้บริโภค ให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจชำระค่าใช้จ่ายและค่าป่วยการให้แก่สภาองค์กรของผู้บริโภคไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าแต่ไม่เกินกึ่งหนึ่งของค่าเสียหายและค่าสินไหมทดแทนที่ศาลกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจชำระให้แก่ผู้บริโภค เว้นแต่สภาองค์กรของผู้บริโภคจะพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจชดเชยค่าใช้จ่ายตามจำนวนดังกล่าวและชำระค่าป่วยการให้เท่ากับจำนวนค่าใช้จ่ายนั้น

มาตรา ๑๕ ให้เป็นหน้าที่ของสภาองค์กรของผู้บริโภคที่จะต้องจัดให้มีการประชุมสมาชิกและผู้บริโภคทั่วไปที่สนใจอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อรายงานผลการดำเนินงานของสภาองค์กรของผู้บริโภค และรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันจะยังประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภค และการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของสภาองค์กรของผู้บริโภค

มาตรา ๑๖ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาองค์กรของผู้บริโภคตามที่สภาองค์กรของผู้บริโภคเสนอ

ในการจัดสรรเงินอุดหนุนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีจัดสรรให้เพียงพอต่อการดำเนินงานโดยอิสระของสภาองค์กรของผู้บริโภค

ในกรณีที่สภาองค์กรของผู้บริโภคเห็นว่าจำนวนเงินที่คณะรัฐมนตรีจัดสรรให้ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานตามวรรคสอง สภาองค์กรของผู้บริโภคจะมีหนังสือขอให้คณะรัฐมนตรีทบทวนเพื่อจัดให้เพียงพอก็ได้

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมประสิทธิภาพและการตรวจสอบการดำเนินงานของสภาองค์กรของผู้บริโภคให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ให้สภาองค์กรของผู้บริโภคจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภาองค์กรของผู้บริโภคตามระยะเวลาที่สภาองค์กรของผู้บริโภคกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปี

การประเมินผลการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยสถาบันหรือองค์กรที่เป็นกลางและมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีการคัดเลือกตามวิธีการที่สภาองค์กรของผู้บริโภคกำหนด

การประเมินผลการดำเนินงานของสภาองค์กรของผู้บริโภคจะต้องแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏในด้านประสิทธิผล ประสิทธิภาพ การพัฒนาสภาองค์กรของผู้บริโภค และการสนับสนุนจากประชาชนหรือในด้านอื่นตามที่สภาองค์กรของผู้บริโภคจะได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น

มาตรา ๑๘ ให้สภาองค์กรของผู้บริโภคจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเผยแพร่ให้ประชาชนทราบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเพื่อทราบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

นายกรัฐมนตรี สถาปนาราษฎร และวุฒิสภา อาจขอให้ประธานกรรมการนโยบายสภาองค์กรของผู้บริโภคชี้แจงการดำเนินงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นหนังสือหรือขอให้มาชี้แจงด้วยวาจาได้

มาตรา ๑๙ เมื่อมีการประกาศจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคตามมาตรา ๙ วรรคสี่เป็นครั้งแรก หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนไว้ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นการจ่ายขาดเพื่อเป็นทุนประเดิมเบื้องต้นให้แก่สภาองค์กรของผู้บริโภคที่จัดตั้งขึ้นดังกล่าวเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามร้อยห้าสิบล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการดำเนินการให้เกิดการรวมตัวกันขององค์กรของผู้บริโภคอย่างทั่วถึงและเกิดพลังอย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค และการจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่สภาองค์กรของผู้บริโภคให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้สิทธิของผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครอง บุคคลย่อมมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค และองค์กรของผู้บริโภคดีังกล่าวมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งเป็นองค์กรที่มีความเป็นอิสระเพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคโดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้ง อำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค และการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

การจัดพระราชรัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดพระราชรัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดพระราชรัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พระราชรัฐสวัสดิการ” หมายความว่า สวัสดิการที่จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มศักยภาพให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสนับสนุนโครงการที่ให้บริการทางสังคมแก่ประชาชน โดยมีการดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน อันจะเป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

“โครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ” หมายความว่า โครงการที่กระทรวงการคลัง กำหนดให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่มีคุณสมบัติมาลงทะเบียน เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการจัดประจักษ์รัฐสวัสดิการที่เป็นการให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ สังคม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือด้านอื่น อันจะเป็นประโยชน์แก่การจัดประจักษ์รัฐสวัสดิการ

ให้ปลัดกระทรวงการคลังแต่งตั้งรองปลัดกระทรวงการคลังคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ และแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) และการให้พ้นจากตำแหน่งของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากงาน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๗) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นหรือกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๘) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการจัดประชารัฐสวัสดิการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จก่อนครบวาระไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ประธานกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งแทน

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผนการดำเนินงาน มาตรการหรือโครงการเกี่ยวกับประชารัฐสวัสดิการ ที่เป็นการให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีพและเพิ่มศักยภาพให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยตามโครงการ ลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือนและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยการสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วนที่จำเป็น ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๒) พิจารณาการสนับสนุนโครงการที่ให้บริการทางสังคมที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานของเอกชน มูลนิธิ หรือองค์กรสาธารณประโยชน์ เพื่อช่วยเหลือประชาชนในภาวะลำบากทุกประเภท เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การเสนอโครงการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๓) จัดให้มีฐานข้อมูลของประชาชนผู้มีรายได้น้อยซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติในโครงการ ลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ในการจัดประชารัฐสวัสดิการ การกำกับดูแล การบริหารจัดการ และการประเมินผลการดำเนินการ ได้อย่างเหมาะสม

(๔) กำกับดูแลการบริหารจัดการ ตรวจสอบข้อมูล และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดประชารัฐสวัสดิการ

(๕) ประเมินผลการดำเนินงานและความคุ้มค่าในการจัดประชารัฐสวัสดิการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง พร้อมทั้งรายงานผลการประเมินดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือการจัดประชารัฐสวัสดิการที่ คณะกรรมการมีมติเห็นชอบ

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม แต่ถ้าทั้งประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมให้เลื่อนการประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๙ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ในการเสนอนโยบาย แผนการดำเนินงาน มาตรการหรือโครงการตามมาตรา ๘ (๑) และการสนับสนุนโครงการที่ให้บริการทางสังคมตามมาตรา ๘ (๒) ให้คณะกรรมการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน ประมาณการรายจ่าย วิธีการประเมินผล การวัดความคุ้มค่า และประโยชน์ที่จะได้รับ รวมทั้งวิเคราะห์ผลกระทบจากการดำเนินโครงการ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย

มาตรา ๑๒ การจัดประชารัฐสวัสดิการที่เป็นการให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีพแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยตามโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ให้ดำเนินการผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ทั้งนี้ การจัดประชารัฐสวัสดิการตามมาตรานี้อาจแตกต่างกันตามความเหมาะสมและความจำเป็น

ให้กระทรวงการคลังออกบัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติในโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ

การออกและการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาและวิเคราะห์แนวทางในการจัดประชารัฐสวัสดิการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ

(๒) บริหารจัดการฐานข้อมูลของประชาชนผู้มีรายได้น้อย เพื่อใช้ในการจัดประชารัฐสวัสดิการได้อย่างเหมาะสม

(๓) รับเงิน จ่ายเงิน และเก็บรักษาเงินของกองทุนตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) จัดทำรายงานการเงินและการบัญชีของกองทุน

(๕) รายงานผลการดำเนินงานของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

(๖) ดำเนินงานของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และมติของคณะกรรมการ

(๗) ดำเนินการและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชารัฐสวัสดิการและการดำเนินงานของกองทุน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในการจัดประชารัฐสวัสดิการที่เป็น การให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย หรือเพื่อสนับสนุนโครงการที่ให้บริการทางสังคมที่เป็น การช่วยเหลือประชาชนในภาวะลำบากทุกประเภท

มาตรา ๑๕ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาตามมาตรา ๒๕

(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรจากงบประมาณรายจ่าย

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายอื่น

(๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

เงินและดอกผลของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๑๖ เงินของกองทุน ให้ใช้จ่ายเพื่อการจัดประชารัฐสวัสดิการและกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยตามโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ

(๒) การสนับสนุนโครงการที่ให้บริการทางสังคมที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานของเอกชน มูลนิธิ หรือองค์กรสาธารณประโยชน์ เพื่อช่วยเหลือประชาชนในภาวะลำบากทุกประเภท

(๓) การดำเนินงานและบริหารกองทุนตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๑๗ เงินกองทุนให้ฝากไว้ที่กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๘ ให้สำนักงานวางแผนและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถจัดทำ รายงานการเงิน แสดงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของกองทุนได้อย่างถูกต้องตามหลักการ บัญชีที่รับรองทั่วไป

ปีบัญชีของกองทุนให้เป็นไปตามปีงบประมาณ

มาตรา ๑๙ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการเงินของกองทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

ให้ผู้สอบบัญชีของกองทุนทำรายงานการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้คณะกรรมการนำส่งรายงานการเงินพร้อมด้วยรายงานการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีต่อกระทรวงการคลังภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากผู้สอบบัญชี

มาตรา ๒๑ ให้สำนักงานจัดให้มีระบบการตรวจสอบภายในเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของกองทุน โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๒๒ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนอรายงานประจำปีของกองทุนต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วโดยเฉพาะด้านผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพการใช้จ่ายเงินของกองทุน รายงานการเงินพร้อมด้วยรายงานการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชี ทั้งนี้ ให้เปิดเผยรายงานดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ไม่มี ความจำเป็นที่ต้องดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุนอีกต่อไป ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้มีการยุบเลิกกองทุน

เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบด้วย ให้กองทุนยุบเลิกเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๒๔ เมื่อยุบเลิกกองทุนแล้ว ให้ปลัดกระทรวงการคลังแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินและชำระบัญชี รวมทั้งการโอนหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่ยังคงเหลืออยู่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เงินหรือทรัพย์สินที่เหลือหลังจากการชำระบัญชีให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๕ ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน และภาระผูกพัน ที่เกี่ยวเนื่องกับกองทุนพระราชรัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) และวรรคสอง เพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔ (๔) และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔ (๔) ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ระเบียบที่ออกตามมาตรา ๔ วรรคสาม ใช้บังคับ

มาตรา ๒๗ โครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ และการจัดพระราชพิธีสวัสดิการผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นโครงการที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วตามมาตรา ๘ (๑)

มาตรา ๒๘ การออกระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จเพื่อให้มีผลใช้บังคับภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้นำข้อบังคับเกี่ยวกับกองทุนประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับแก่กองทุนตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรให้มีการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายรายได้อย่างเป็นธรรม ตลอดจนยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน โดยมีการดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน อันจะมีผลทำให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยมีปัจจัยที่เพียงพอและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดสวัสดิการเป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

การดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อส่งเสริมให้การกำกับดูแลกิจการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการอำนวยความสะดวก และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนและภาคธุรกิจมากยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คู่สัญญา” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ระยะเวลาหรือเงื่อนไขในการส่งมอบทรัพย์สินหรือเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ หรือการส่งมอบเงินตามที่คู่สัญญาตกลงกัน

(๕) หลักเกณฑ์ในการโอนเงินออกจากบัญชีดูแลผลประโยชน์ ในกรณีที่สัญญากำหนดให้มีการส่งมอบเงิน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญามีหน้าที่ในการดูแลให้คู่สัญญาปฏิบัติตามการชำระหนี้ตามระยะเวลาและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาดูแลผลประโยชน์ โดยดูแลรักษาเงิน ทรัพย์สิน หรือเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้บรรดาที่คู่สัญญาได้ส่งมอบให้อยู่ในความครอบครองของตน พร้อมทั้งดำเนินการส่งมอบเงินหรือจัดให้มีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในทรัพย์สินให้แก่คู่สัญญา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ เมื่อคู่สัญญาตกลงกันให้มีผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา ให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาดำเนินการจัดทำสัญญาดูแลผลประโยชน์ตามมาตรา ๖

ในกรณีที่คู่สัญญาตกลงกันให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญามีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติตามสัญญาที่มีการชำระเงิน ให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาดำเนินการเปิดบัญชีดูแลผลประโยชน์เพื่อสัญญารายนั้นกับสถาบันการเงิน และนำเงินที่ได้รับจากคู่สัญญาฝ่ายที่ต้องชำระเงินฝากไว้ในบัญชีดูแลผลประโยชน์ดังกล่าวภายในหนึ่งวันทำการ

ให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาออกหลักฐานรับรองการฝากเงินส่งให้คู่สัญญาฝ่ายที่ต้องชำระเงินทุกครั้ง โดยให้ถือว่าหลักฐานดังกล่าวเป็นหลักฐานในการปฏิบัติเกี่ยวกับการชำระหนี้เงินตามสัญญา และให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาแจ้งเป็นหลักฐานให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงการฝากเงินนั้นโดยเร็ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่คู่สัญญาต้องส่งมอบหรือโอนสิทธิเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน หรือหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญามีหนังสือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวบันทึกเป็นหลักฐานไว้ว่าอสังหาริมทรัพย์นั้นอยู่ภายใต้บังคับแห่งสัญญาดูแลผลประโยชน์ และห้ามจดทะเบียนโอนสิทธิในทรัพย์สินนั้นจนกว่าจะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่คู่สัญญาตกลงกันให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญามีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติตามสัญญาที่มีการชำระเงิน ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาต้องแจ้งหลักฐานให้คู่สัญญาทราบถึงรายการฝากหรือโอนเงิน และจำนวนเงินคงเหลือในบัญชีดูแลผลประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่คู่สัญญาได้ปฏิบัติตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ในสัญญาดูแลผลประโยชน์ครบถ้วนแล้ว และไม่มีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญาตามสัญญาดูแลผลประโยชน์ ให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาโอนเงินพร้อมดอกผลจากบัญชีดูแลผลประโยชน์ หรือจัดให้มีการโอนหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ตามที่ระบุไว้ในสัญญาดูแลผลประโยชน์

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีการโอนเงินจากบัญชีดูแลผลประโยชน์ ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาต้องโอนเข้าบัญชีของคู่สัญญาซึ่งมีสิทธิได้รับเงินโดยตรง และต้องแจ้งหลักฐานการโอนเงินให้คู่สัญญาดังกล่าวทราบโดยทันที”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คู่สัญญาตกลงให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญามีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติตามสัญญาที่มีการชำระเงิน เมื่อสัญญาดูแลผลประโยชน์เลิกกัน ให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาพิจารณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คู่สัญญาฝ่ายที่ต้องชำระเงินได้รับเงินและดอกผลจากบัญชีดูแลผลประโยชน์ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาดูแลผลประโยชน์ หรือ

(๒) ให้คู่สัญญาฝ่ายที่ต้องโอนหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ได้รับเงินและดอกผลจากบัญชีดูแลผลประโยชน์ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาดูแลผลประโยชน์

การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ต้องกระทำภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คู่สัญญาตกลงให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญามีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติตามสัญญาที่มีการชำระเงิน เมื่อสัญญาดูแลผลประโยชน์สิ้นสุดลงและได้มีการโอนเงินออกจากบัญชีดูแลผลประโยชน์หมดสิ้นแล้ว ให้ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาปิดบัญชีดูแลผลประโยชน์ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง และแจ้งให้คู่สัญญาทราบโดยทันที”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบกิจการดูแลผลประโยชน์

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการดูแลผลประโยชน์ตามมาตรา ๗ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๒

(๔) ออกประกาศกำหนดค่าตอบแทนและค่าบริการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการดูแลผลประโยชน์ตามมาตรา ๘

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ประกาศตาม (๓) และ (๔) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๙ ในกรณีที่น่าปรากฏต่อคณะกรรมการว่าผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาผู้ใดดำเนินกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ วรรคสอง มาตรา ๘ วรรคสอง มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ วรรคสาม มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ปรับปรุง ระวัง การกระทำที่ฝ่าฝืน หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสี่ หรือมาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการพิจารณา มีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท”

มาตรา ๑๒ บรรดาประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศตามพระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับเฉพาะแก่สัญญาต่างตอบแทนที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีหนี้ในการโอนหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ และคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งมีหนี้ในการชำระเงินเท่านั้น ไม่สามารถใช้บังคับแก่สัญญาต่างตอบแทนอื่นได้ สมควรแก้ไขให้สามารถใช้บังคับแก่สัญญาต่างตอบแทนอื่นได้ด้วย เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน และสมควรแก้ไขหน้าที่ของผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา วิธีการรับรองการฝากเงินและการแจ้งการฝากเงินไปยังคู่สัญญาให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น และกำหนดให้คณะกรรมการกำกับการประกอบกิจการดูแลผลประโยชน์มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อช่วยในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจการดูแลผลประโยชน์มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๓)
พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
พ.ศ. ๒๕๕๗

“มาตรา ๖/๒ เพื่อประโยชน์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีและส่งเสริมการลงทุนเกี่ยวกับการผลิต
อากาศยาน การผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และการบำรุงรักษาอากาศยานของหน่วยซ่อม
ประเภทที่หนึ่งสำหรับอากาศยานที่มีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตั้งแต่ห้าพันเจ็ดร้อยกิโลกรัมขึ้นไป อาจตรา
พระราชกฤษฎีกายกเว้นคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอรับใบอนุญาตหรือใบรับรองตามมาตรา ๔๑/๒๒

มาตรา ๔๑/๓๓ และมาตรา ๔๑/๔๕ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับทุนจดทะเบียนซึ่งต้องเป็นของผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๔๑/๒๓ วรรคหนึ่ง (๒) และอำนาจการบริหารกิจการซึ่งต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๔๑/๒๓ วรรคหนึ่ง (๔) โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไข และระยะเวลาของการยกเว้นไว้ด้วยก็ได้”

มาตรา ๔ ผู้ใดซึ่งเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ทำการผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทำการผลิตต่อไปได้ แต่ต้องยื่นคำขออนุญาตผลิตต่อผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๒๑ หรือมาตรา ๔๑/๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ทำการผลิตต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยการจะแจ้งไม่อนุญาต

การออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานหรือใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการพิจารณาและมีคำสั่งภายในเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างการผลิตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งาน ตลอดจนการทำเครื่องหมายและรหัสกำกับไว้ที่อากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ทำการผลิตหรือที่ผลิตมาแล้ว และการออกและการติดกำกับหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๑/๒๗ วรรคสาม มาตรา ๔๑/๕๕ มาตรา ๔๑/๕๖ และมาตรา ๔๑/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การผลิตอากาศยาน การผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และการซ่อมอากาศยานของหน่วยซ่อมอากาศยานบางประเภท เป็นกิจการที่ต้องใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศ และเพื่อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีในกิจการดังกล่าวอันจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เรื่องทุนและอำนาจการบริหารกิจการของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และผู้ขอรับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่งสำหรับอากาศยานที่มีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตั้งแต่ห้าพันเจ็ดร้อยกิโลกรัมขึ้นไป โดยกำหนดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อยกเว้นคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอรับใบอนุญาตและใบรับรองดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวกับทุนจดทะเบียนและอำนาจการบริหารกิจการซึ่งโดยทั่วไปต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้มีสัญชาติไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดูเพิ่ม .-

- ใน : เงินสินบนรางวัล (มีแก้ไขมากโดยฉบับที่ 12 - 14 รวม 200 มาตรา) 300.-
- ใน : 26 พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา เล่ม 3 500 เหลือ 420.-

เชิญสั่ง

www.soutpaisallaw.com

โทร 0866245450

Line : splawbook

พระราชบัญญัติ

การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
การกำกับดูแลการบินพลเรือนและการจัดระเบียบการประกอบกิจการเกี่ยวกับการเดินอากาศเป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานของสากลยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์แก่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประเทศ และประโยชน์สาธารณะอื่น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภาคผนวก” และคำว่า “การบินพลเรือน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “อนุสัญญา” กับคำว่า “อากาศยาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

““ภาคผนวก” หมายความว่า ภาคผนวกและบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกของอนุสัญญาเพื่อกำหนดมาตรฐานและข้อพึงปฏิบัติระหว่างประเทศที่ใช้บังคับกับการบินพลเรือนที่มีผลใช้บังคับกับประเทศไทย

“การบินพลเรือน” หมายความว่า การเดินอากาศ การปฏิบัติการของอากาศยานพลเรือนเพื่อวัตถุประสงค์ของการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ การทำงานทางอากาศ หรือการบินทั่วไปและให้หมายความรวมถึงกิจกรรมอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบกับกิจกรรมดังกล่าว”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อากาศยานราชการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““อากาศยานราชการ” หมายความว่า อากาศยานที่ใช้ในราชการตามที่กำหนดในมาตรา ๕”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามดังต่อไปนี้ ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการหน่วยซ่อม” กับคำว่า “สนามบิน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

““บริการการเดินอากาศ” หมายความว่า บริการการจัดการจราจรทางอากาศ บริการระบบสื่อสาร ระบบช่วยการเดินอากาศ และระบบติดตามอากาศยาน บริการอุตุนิยมวิทยาการบิน บริการข่าวสารการบิน บริการออกแบบวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน และบริการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ซึ่งจัดให้มีขึ้นสำหรับการจราจรทางอากาศในทุกช่วงของการปฏิบัติการบิน

“การจัดการจราจรทางอากาศ” หมายความว่า การจัดการจราจรทางอากาศและห้วงอากาศอย่างพลวัตและบูรณาการ ซึ่งได้แก่ บริการจราจรทางอากาศ การจัดการห้วงอากาศ และการจัดการความคล่องตัวของการจราจรทางอากาศ

“บริการจราจรทางอากาศ” หมายความว่า บริการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสำหรับเที่ยวบิน การเฝ้าระวังและแจ้งเตือน การแนะนำจราจรทางอากาศ หรือการควบคุมการจราจรทางอากาศในพื้นที่ควบคุมเขตประชิดสนามบิน และบริเวณสนามบิน

“บริการอุตุนิยมวิทยาการบิน” หมายความว่า บริการที่เกี่ยวกับการตรวจและรายงาน สภาพอากาศบริเวณสนามบิน การพยากรณ์อากาศเพื่อการบิน หรือการแจ้งเตือนสภาพอากาศที่เป็นอันตรายต่อการบิน

“บริการข่าวสารการบิน” หมายความว่า บริการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ข้อมูลและข่าวสาร ด้านการบินซึ่งจำเป็นต่อความปลอดภัย ความเป็นระเบียบ และควมมีประสิทธิภาพของการเดินอากาศ ภายในพื้นที่ความรับผิดชอบที่กำหนด

“บริการออกแบบวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน” หมายความว่า บริการ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อออกแบบ จัดเก็บข้อมูลและเอกสาร ตรวจสอบความถูกต้อง บำรุงรักษาและทบทวน วิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน เพื่อให้การเดินอากาศมีความปลอดภัยถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

“บริการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย” หมายความว่า บริการที่จัดตั้งขึ้น เพื่อเฝ้าระวังอากาศยานที่อยู่ในภาวะอันตราย การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน และการปฏิบัติการค้นหา และช่วยเหลือ รวมทั้งการช่วยเหลือทางการแพทย์เบื้องต้น หรือการเคลื่อนย้ายทางการแพทย์ โดยใช้ ทรัพยากร อากาศยาน เรือ ยานพาหนะอื่น และอาคารสถานที่ของทั้งภาครัฐและเอกชน

“การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์” หมายความว่า การปฏิบัติการของอากาศยานที่เกี่ยวข้องกับ การขนส่งคนโดยสาร สินค้า หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ เพื่อบำเหน็จทางการค้า

“ผู้ตรวจสอบด้านการบิน” หมายความว่า บุคคลที่ผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบ ความปลอดภัยด้านการบิน และผู้ตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยด้านการบิน

“สมาชิกลูกเรือ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ดำเนินการเดินอากาศให้ปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ บนอากาศยาน

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุหรือสารที่สามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพ ความปลอดภัย ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ขนส่งทางอากาศ ที่ผู้อำนวยการกำหนดเป็นวัตถุอันตราย ตามมาตรา ๑๕/๒๘

“การทำงานทางอากาศ” หมายความว่า การปฏิบัติการของอากาศยานเพื่อการบริการอย่างใด อย่างหนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่น การเกษตร การก่อสร้าง การถ่ายภาพ การสำรวจ การสังเกตการณ์ การลาดตระเวน การบินทดสอบ การโฆษณาโดยใช้อากาศยาน หรือการลากเครื่องร่อนหรือลากป้ายโฆษณา

“การบินทั่วไป” หมายความว่า การปฏิบัติการของอากาศยานนอกเหนือจากการขนส่งทางอากาศ เพื่อการพาณิชย์และการทำงานทางอากาศ

“สถานที่ทำการ” หมายความว่า รวมถึงสนามบิน โรงเก็บอากาศยาน หน่วยซ่อมที่ได้รับการรับรอง โรงงาน ลานจอด ที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง สำนักงานของผู้ประกอบการ พื้นที่ขนถ่ายสินค้า สถานที่จัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม สถานที่เก็บพัสดุอากาศยาน ยานพาหนะ และสถาบันฝึกอบรมด้านการบิน

“สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ” หมายความว่า เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เครื่องมือหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบินอย่างอื่น ที่ใช้หรือสามารถใช้หรือถูกออกแบบมาเพื่อใช้สำหรับช่วยในการเดินอากาศของอากาศยาน รวมถึงสนามบิน พื้นที่ลงจอด ไฟหรือเครื่องมืออุปกรณ์ใด ๆ สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลสภาพอากาศ การส่งสัญญาณ การค้นหาทิศทางวิทยุหรือวิทยุ หรือการสื่อสารโดยแม่เหล็กไฟฟ้าอื่น ๆ และโครงสร้างหรือกลไกอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำทางหรือควบคุมเที่ยวบินในอากาศหรือการขึ้นลงของอากาศยาน

“ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศ” หมายความว่า ห้วงอากาศเหนือระดับความสูงขั้นต่ำที่กำหนดไว้เพื่อการทำการบิน และห้วงอากาศที่จำเป็นต่อความปลอดภัยในการบินขึ้นและลงจอดของอากาศยาน

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การรักษาความปลอดภัย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า การป้องกันการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อการบินพลเรือน”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทนิยามดังต่อไปนี้ ระหว่างบทนิยามคำว่า “การรักษาความปลอดภัย” กับคำว่า “ลานจอดอากาศยาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“การกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย” หมายความว่า การกระทำหรือพยายามกระทำการที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน ซึ่งรวมถึงการกระทำ ดังต่อไปนี้

- (๑) การยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- (๒) การทำลายอากาศยานในระหว่างบริการ
- (๓) การจับบุคคลเป็นตัวประกันในอากาศยานหรือในสนามบิน
- (๔) การบุกรุกโดยใช้กำลังเข้าไปในอากาศยานหรือที่สนามบินหรือที่ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๕) การนำอาวุธ หรือกลอุปกรณ์ วัตถุหรือสิ่งของที่อาจเป็นอันตรายขึ้นไปในอากาศยานหรือเข้าไปที่สนามบินหรือที่ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๖) การใช้อากาศยานในระหว่างบริการอันอาจเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย การบาดเจ็บสาหัส หรือความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง

(๗) การแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จซึ่งเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย เช่น ความปลอดภัยของอากาศยานระหว่างการบินหรือขณะอยู่บนพื้นดิน หรือความปลอดภัยของผู้โดยสาร สมาชิกลูกเรือ เจ้าหน้าที่ภาคพื้น หรือสาธารณชน ที่สนามบินหรือที่ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๘) การกระทำในลักษณะอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

“การตรวจค้น” หมายความว่า การใช้วิธีการทางเทคนิคหรือวิธีการอื่นใดสำหรับตรวจจับอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุใด ๆ ซึ่งอาจใช้ในการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายใด ๆ

“คำสั่งการรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า คำสั่งที่ออกตามมาตรา ๕๐/๒๒

“ตัวแทนควบคุม” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบรับรองการเป็นตัวแทนควบคุมจากผู้ดำเนินการตามมาตรา ๕๐/๓๑

“การไปรษณีย์ควบคุม” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบรับรองการไปรษณีย์ควบคุมจากผู้ดำเนินการตามมาตรา ๕๐/๓๑”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ ทั้งภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ ไม่ว่าด้วยตนเองหรือบุคคลอื่น หรือโดยการเช่าอากาศยานหรือการดำเนินการรูปแบบอื่นใด”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มบทนิยามดังต่อไปนี้ ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” กับคำว่า “สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายของต่างประเทศที่ให้บริการมายังหรือออกจากราชอาณาจักรไม่ว่าด้วยตนเองหรือบุคคลอื่น หรือโดยการเช่าอากาศยานหรือการดำเนินการรูปแบบอื่นใด

“ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ” หมายความว่า ใบรับรองที่ออกให้แก่ผู้ดำเนินการเดินอากาศเพื่อรับรองว่าผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นมีความสามารถดำเนินการเดินอากาศได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือออกโดยหน่วยงานกำกับดูแลด้านการบินพลเรือนของประเทศอื่น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และกรรมการอื่นอีกจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ โดยต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบินพลเรือน จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน และให้ผู้อำนวยการ เป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ กรรมการอื่นอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระจะแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้

มาตรา ๙ กรรมการอื่นย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

ถ้ามีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการเข้าแทน ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ให้ทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้อง และครบถ้วนตามกฎหมายและตามอนุสัญญาและภาคผนวก และให้มีหน้าที่และอำนาจตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ และพิจารณาอนุมัติแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนแม่บทการจัดตั้งสนามบินพาณิชย์ของประเทศ และแผนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

(๒) รับผิดชอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบินพลเรือนแก่รัฐมนตรี

(๓) กำหนดนโยบายเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารหรือผู้ใช้บริการในภาคอุตสาหกรรมการบิน

- (๔) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศของประเทศไทย
- (๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกหรือต่อใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕
- (๖) ออกข้อบังคับเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน
- (๗) ให้ความเห็นชอบข้อบังคับที่ออกโดยผู้บัญชาการ
- (๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณค่าบริการการเดินอากาศ
- (๙) ให้ความเห็นชอบอัตราค่าธรรมเนียมกำกับการบินพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
- (๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งและอัตราขั้นสูงตามมาตรา ๔๑/๑๓๐
- (๑๑) กำหนดอัตราและเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดในสนามบินอนุญาต ซึ่งให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๕๖ (๒) และ (๓)
- (๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเป็นกลไกยุติข้อขัดแย้งระหว่างสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยและผู้ประกอบกิจการการบินพลเรือน
- (๑๓) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้
- นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศตาม (๑) ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศดังกล่าว”
- มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ การกำกับดูแลการบินพลเรือน มาตรา ๑๕/๗ มาตรา ๑๕/๘ มาตรา ๑๕/๙ มาตรา ๑๕/๑๐ มาตรา ๑๕/๑๑ มาตรา ๑๕/๑๒ มาตรา ๑๕/๑๓ มาตรา ๑๕/๑๔ มาตรา ๑๕/๑๕ และมาตรา ๑๕/๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“หมวด ๑/๑

การกำกับดูแลการบินพลเรือน

มาตรา ๑๕/๗ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีหน้าที่และรับผิดชอบในการกำกับดูแลการบินพลเรือนของประเทศในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน
 - (๒) ลักษณะและมาตรฐานทางวิศวกรรมและทางเทคนิคของอากาศยาน ผลิตภัณฑ์ สนามบิน และบริการการบินอากาศ ในการปฏิบัติการการบินพลเรือน รวมทั้งการบำรุงรักษา
 - (๓) การจดทะเบียนและเครื่องหมายอากาศยาน การจดทะเบียนสิทธิและผลประโยชน์ในอากาศยาน และการกำหนดเอกสารประจำอากาศยาน
 - (๔) มาตรฐานอากาศยาน การรับรองแบบ การรับรองการผลิต และการรับรองความสมควรเดินอากาศ
 - (๕) คุณสมบัติและมาตรฐานทางเทคนิคในการควบคุมอากาศยาน และการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมอากาศยานและผู้ประจำหน้าที่
 - (๖) การออกใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๗) เส้นทางการบิน เขตควบคุมการบิน บริเวณที่ใช้เป็นที่จอดหรือหยุดอากาศยานหรือยานพาหนะอย่างอื่น และการจัดการพื้นที่โดยรอบสนามบินและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ
 - (๘) การดูแลการขนส่งคนโดยสารและของที่ขนส่งทางอากาศ รวมทั้งค่าธรรมเนียมหรือภาระทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการบินพลเรือน
 - (๙) การกำหนดมาตรการด้านความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน ซึ่งรวมถึงการบริหารจัดการและภาระทางการเงินเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบินพลเรือนที่ประเทศไทยเป็นภาคี
 - (๑๐) การดำเนินการเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน และอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายที่มีผลต่อการรักษาความปลอดภัยการบิน
 - (๑๑) การประกอบกิจการการบินพลเรือน มาตรฐานและคุณภาพการให้บริการ การคุ้มครองผู้ใช้บริการและอัตราค่าบริการ การป้องกันการผูกขาด และมาตรการการยุติข้อขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการและผู้ให้บริการ
 - (๑๒) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนประกาศกำหนด
- มาตรา ๑๕/๘ ในการกำกับดูแลการบินพลเรือนตามมาตรา ๑๕/๗ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีหน้าที่และรับผิดชอบการบริหารจัดการในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย
- (๑) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการบินพลเรือนในประเทศให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน

(๒) ประสานงานและให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย

(๓) วางแผน ประสานงาน และจัดทำแผนแม่บทห้วงอากาศ เพื่อการใช้ประโยชน์ห้วงอากาศของประเทศไทยที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

(๔) จัดทำ ติดตาม ประสานงาน และขับเคลื่อนให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนแม่บทการจัดตั้งสนามบินพาณิชย์ของประเทศ รวมทั้งแผนแม่บทหรือแผนหลักระดับประเทศด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๕) ให้คำแนะนำและช่วยเหลือรัฐบาลในการเจรจากับประเทศอื่น ๆ เพื่อจัดทำความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยบริการเดินอากาศ

(๖) เป็นที่ปรึกษาให้แก่รัฐบาลและช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานในเรื่องที่เกี่ยวกับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่รัฐภาคีอื่นได้ร้องขอให้ประเทศไทยดำเนินการตรวจสอบติดตามด้านความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๑๕/๙ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๕/๗ และมาตรา ๑๕/๘ สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหรือคำนึงถึงอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบินพลเรือนที่ประเทศไทยเป็นภาคี แล้วแต่กรณี และให้รวมถึงการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) จัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีที่เกี่ยวข้องกับด้านความปลอดภัย ด้านการรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก การรักษาสิ่งแวดลอม และการประกอบกิจการการบินพลเรือน

(๒) จัดทำมาตรการเพื่ออนุวัติการ และติดตามให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและข้อพึงปฏิบัติเกี่ยวกับการกำกับดูแลการบินพลเรือน

(๓) ประสานงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐเพื่อให้การกำกับดูแลการบินพลเรือนเกิดผลสัมฤทธิ์

มาตรา ๑๕/๑๐ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือนตามมาตรา ๑๕/๗ และการดำเนินงานของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๑๕/๘ แล้วแต่กรณี ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก และการประกอบกิจการการบินพลเรือน

(๒) มาตรฐานความปลอดภัยเกี่ยวกับผู้ประจำหน้าที่อากาศยาน ผลิตภัณฑ์ ความสมควรเดินอากาศ การบำรุงรักษา การฝึกอบรมด้านการบิน สนามบิน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ บริการการเดินอากาศ

(๓) มาตรฐานการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้โดยสาร สมาชิกลูกเรือ เจ้าหน้าที่ สนามบินและบุคคลอื่น อากาศยาน สนามบิน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ บริการการเดินอากาศ ตลอดจนการป้องกันการกระทำให้เกิดอันตรายต่ออากาศยาน หรือให้อากาศยานเกิดความเสียหาย และการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๔) การเข้าออกและการจัดสรรเวลาการเข้าออกสนามบินของอากาศยาน

(๕) การทดสอบ ตรวจสอบ หรือการตรวจตราอากาศยาน เครื่องยนต์และอุปกรณ์ที่ใช้หรือมีไว้ใช้เพื่อประกอบกิจการการบินพลเรือน สนามบิน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานหรือสถานที่ทำการหรือสถานที่ที่มีไว้ใช้เพื่อประกอบกิจการการบินพลเรือนและการปฏิบัติการของอากาศยาน รวมถึงการทดสอบหรือการตรวจสอบผู้ประจำหน้าที่ สมาชิกลูกเรือ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน

(๖) ข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามของผู้ประจำหน้าที่ ผู้ประกอบกิจการการบินพลเรือนและอากาศยาน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติอื่นใดในพระราชบัญญัตินี้ บัญญัติให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกข้อกำหนดสำหรับกรณีตาม (๑) (๒) และ (๓) หรือออกระเบียบสำหรับกรณีตาม (๔) (๕) และ (๖) ในการกำกับดูแลให้เป็นไปตามเรื่องดังกล่าว แล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการรับฟังความเห็นหรือชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบจากเรื่องที่กำหนด และคำนึงถึงหลักเกณฑ์และมาตรฐานในเรื่องนั้น ๆ ขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศอื่นด้วย

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและจำเป็นเพื่อความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน อย่างทันท่วงที ผู้อำนวยการอาจดำเนินการกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือการออกข้อกำหนด หรือระเบียบในเรื่องใดตามวรรคสอง แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการกับเหตุฉุกเฉินนั้น โดยไม่ต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามวรรคสามก่อน แต่ต้องแจ้งหรือเผยแพร่ให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเป็นการทั่วไปโดยเร็ว ในการดำเนินการเช่นว่านี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งระงับหรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนไว้เป็นการชั่วคราวได้จนกว่าจะได้มีการกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือการออกข้อกำหนด หรือระเบียบในเรื่องนั้นแล้ว

ให้ผู้อำนวยความสะดวกให้มีการประกาศเผยแพร่มาตรการหรือการดำเนินการกำกับดูแลที่กำหนดขึ้นตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ ตามรูปแบบและลักษณะที่เหมาะสมที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรการหรือการดำเนินการกำกับดูแลการบินพลเรือนที่ผู้อำนวยความสะดวกตามวรรคหนึ่ง ปฏิบัติตามมาตรการหรือการดำเนินการกำกับดูแลการบินพลเรือนนั้นโดยเคร่งครัด

มาตรา ๑๕/๑๑ ในการกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือการออกข้อกำหนด หรือระเบียบในเรื่องใดตามมาตรา ๑๕/๑๐ หากในเรื่องนั้น องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ หรือรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา หรือหน่วยงานของรัฐด้านกำกับดูแลการบินหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้มีการกำหนดมาตรฐาน ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อปฏิบัติ หรือเอกสารอื่นใดไว้แล้ว ผู้อำนวยความสะดวกอาจนำมาตรฐาน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ดังกล่าวมากำหนดในเรื่องที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๕/๑๐ เพื่อใช้บังคับกับการบินพลเรือนของประเทศได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และกระบวนการในการพิจารณานำมาตรฐาน ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อปฏิบัติ หรือเอกสารอื่นใดมากำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยความสะดวก

มาตรา ๑๕/๑๒ ในกรณีที่ผู้อำนวยความสะดวกมาตรการหรือการดำเนินการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับผู้ประจำหน้าที่ อากาศยาน ผลิตภัณฑ์ ความสมควรเดินอากาศ การบำรุงรักษา การฝึกอบรมด้านการบิน สนามบิน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ บริการการเดินอากาศ การรักษาความปลอดภัย และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบิน ให้ผู้อำนวยความสะดวกให้มีระบบการตรวจ ติดตาม และประเมินผลจากการปฏิบัติตามมาตรการหรือการดำเนินการกำกับดูแลในเรื่องดังกล่าวด้วย

มาตรา ๑๕/๑๓ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำและรักษาไว้ซึ่งระบบการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลและเอกสารหลักฐาน อย่างน้อยตามรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) อากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย
- (๒) เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใดเหนืออากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย
- (๓) ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนของอากาศยาน และบริภัณฑ์ที่มีไว้สำหรับใช้กับอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย
- (๔) ใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หนังสือรับรอง ใบแทน และการอนุญาต หรือการอนุมัติอื่นใดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ข้อมูลและเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่ผู้อำนวยความสะดวกให้จัดเก็บ

ให้ผู้อำนวยการจัดทำระบบการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลตามวรรคหนึ่ง โดยเอกสารหลักฐานตาม (๒) ผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใดเหนืออากาศยานที่จดทะเบียน รวมถึงส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนของอากาศยาน และบริภัณฑ์ จะต้องยื่นเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อผู้อำนวยการเพื่อบันทึกไว้ในระบบการบันทึกและจัดเก็บข้อมูล

การบันทึกและจัดเก็บข้อมูล รวมทั้งการเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารหลักฐาน ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๑๕/๑๔ เพื่อประโยชน์แห่งการบินพลเรือนของประเทศและเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ หากผู้อำนวยการเห็นสมควรอาจยกเว้นมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วน ให้แก่บุคคล อากาศยาน ผลิตภัณฑ์ สนาบบิน หรือบริการเกี่ยวกับการบินใด ๆ เป็นรายกรณีได้ โดยการยกเว้นดังกล่าวต้องไม่กระทบต่อความปลอดภัยในการเดินอากาศ

การดำเนินการเพื่อยกเว้นตามวรรคหนึ่ง จะต้องมิเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ปรากฏต่อผู้อำนวยการก่อนที่จะมีการดำเนินการยกเว้นดังกล่าว

(๑) ได้มีการปฏิบัติตามมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องนั้นครบถ้วนแล้ว และไม่มี ความจำเป็นต้องปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวอีกต่อไป

(๒) การดำเนินการที่จะกระทำหรือกำลังกระทำอยู่นั้นเป็นไปตามหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าการปฏิบัติตามมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องนั้น

(๓) มาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องนั้นโดยสภาพไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถใช้กับกรณีนั้นอีก

(๔) ข้อเท็จจริงในกรณีนั้นทำให้มาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือน หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องนั้นไม่เหมาะสมหรือไม่มีความจำเป็นที่ต้องปฏิบัติ และอาจเกิดความเสี่ยงต่อความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยทางการบินพลเรือนของประเทศเพิ่มขึ้นหากไม่ได้รับการยกเว้น

เมื่อผู้อำนวยการดำเนินการยกเว้นในเรื่องใดตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องประกาศลงในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑๕/๑๕ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งผู้ตรวจสอบด้านการบิน ซึ่งจะเป็นหรือมิได้เป็นพนักงานของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย โดยต้องมีความรู้ความชำนาญ และประสบการณ์เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อกำกับดูแลด้านการบินให้เป็นไปตามมาตรการและการดำเนินการกำกับดูแลการบินพลเรือนที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

ความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ของผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ตรวจสอบด้านการบินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการกำหนดหรือผ่านหลักสูตรการอบรมตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบด้านการบิน ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕/๑๖ ผู้ตรวจสอบด้านการบินที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕/๑๕ มีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบในการดำเนินการทดสอบ ตรวจสอบ หรือตรวจตราอากาศยานสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ และอุปกรณ์อื่นที่ผู้ประกอบการได้ใช้หรือมีไว้ใช้เพื่อประกอบกิจการการบินพลเรือน สนามบิน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน สถานที่ทำการหรือสถานที่ใช้หรือมีไว้ใช้เพื่อประกอบกิจการการบินพลเรือนและการปฏิบัติการของอากาศยาน รวมถึงการทดสอบหรือตรวจสอบผู้ประจำหน้าที่สมาชิกลูกเรือ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน

ในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือตรวจตราตามวรรคหนึ่ง หากพบข้อบกพร่อง ให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินแจ้งข้อบกพร่องและกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ นั้น แก่ผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการ และแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบโดยเร็ว เมื่อผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ให้แจ้งผู้ตรวจสอบด้านการบินเพื่อตรวจสอบหรือตรวจตราให้มั่นใจได้ว่าเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก และการประกอบกิจการการบินพลเรือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แล้วรายงานให้ผู้อำนวยการทราบโดยเร็ว

ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบด้านการบิน ต้องมีและแสดงบัตรประจำตัวไว้ตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ แบบและการออกบัตรประจำตัวของผู้ตรวจสอบด้านการบินให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

ให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๒ การกำกับดูแลการบริการการเดินอากาศ
 มาตรา ๑๕/๑๗ มาตรา ๑๕/๑๘ มาตรา ๑๕/๑๙ มาตรา ๑๕/๒๐ มาตรา ๑๕/๒๑ มาตรา ๑๕/๒๒
 มาตรา ๑๕/๒๓ มาตรา ๑๕/๒๔ มาตรา ๑๕/๒๕ และมาตรา ๑๕/๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

“หมวด ๑/๒

การกำกับดูแลการบริการการเดินอากาศ

มาตรา ๑๕/๑๗ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับมาตรฐานการบริการการเดินอากาศ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ขั้นตอนและการให้บริการการเดินอากาศ
- (๒) การจัดการจราจรทางอากาศ
- (๓) ระบบการสื่อสาร ระบบช่วยการเดินอากาศ และระบบติดตามอากาศยาน
- (๔) อนุญัตติวิทยุการบิน
- (๕) ข่าวสารการบิน
- (๖) การออกแบบวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน
- (๗) การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย

มาตรา ๑๕/๑๘ ห้ามมิให้บุคคลใดจัดให้มีบริการการเดินอากาศ สำหรับบริเวณห้วงอากาศเหนือพื้นดินและพื้นน้ำภายในเขตภูมิภาคข่าวสารการบินในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับใบรับรองในเรื่องนั้นจากผู้อำนวยการ

ห้วงอากาศเหนือพื้นดินนอกทะเลอาณาเขตหรือห้วงอากาศที่ไม่ได้อยู่ภายใต้อาณาเขตของประเทศใด หากมีความจำเป็นต้องมีบริการจราจรทางอากาศ ให้รัฐมนตรีทำความตกลงกับรัฐภาคีในภูมิภาคเพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบในการให้บริการจราจรทางอากาศเหนือห้วงอากาศบริเวณนั้น

มาตรา ๑๕/๑๙ ผู้ที่จะขอรับใบรับรองบริการการเดินอากาศในเรื่องใด ต้องเป็นนิติบุคคลตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด และให้ยื่นคำขอใบรับรองต่อผู้อำนวยการ พร้อมทั้งคู่มือการดำเนินงานและเอกสารหลักฐานอื่น

การขอรับใบรับรองและการออกใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

มาตรา ๑๕/๒๐ ผู้อำนวยการจะออกใบรับรองบริการการเดินอากาศให้แก่ผู้ขอได้เมื่อผู้ขอมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕/๑๙

ในการออกใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการดำเนินงานได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕/๒๑ ใบรับรองบริการการเดินอากาศในเรื่องใด ให้มีอายุตามที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

การขอและการต่อใบรับรองบริการการเดินอากาศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

มาตรา ๑๕/๒๒ ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการให้เป็นไปตามข้อบังคับเกี่ยวกับมาตรฐานตามมาตรา ๑๕/๑๗ และสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

(๒) ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการอย่างทั่วถึง ครอบคลุม เพียงพอ เสมอภาค และจัดเก็บค่าบริการตามมาตรา ๑๕/๒๖

(๓) จัดให้มี ปรับปรุง และปฏิบัติตามระเบียบและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน ระบบการจัดการด้านนิรภัยและการรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน และปัจจัยมนุษย์

(๔) จัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญเพียงพอในการดำเนินงานและมีแผนพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม

(๕) จัดทำรายงานต่อผู้อำนวยความสะดวกหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

ระเบียบและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน ระบบการจัดการด้านนิรภัยและการรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน และปัจจัยมนุษย์ ตาม (๓) ต้องเป็นไปตามมาตรฐานและมีข้อมูลครบถ้วนตามระเบียบที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

มาตรา ๑๕/๒๓ ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจสั่งพักใช้ใบรับรองบริการการเดินอากาศ ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดแนบท้ายใบรับรองที่ผู้อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๑๕/๒๐ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕/๒๒ และผู้อำนวยความสะดวกได้สั่งให้แก้ไขปรับปรุงแล้วไม่อาจแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิดความปลอดภัยได้ภายในระยะเวลาตามคำสั่งของผู้อำนวยความสะดวก

(๒) ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศ ไม่ยินยอมให้ผู้อำนวยความสะดวก พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจสอบด้านการบิน เข้าดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยความสะดวก พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินตามมาตรา ๑๕/๒๕

ให้ผู้อำนวยความสะดวกกำหนดระยะเวลาพักใช้ใบรับรองบริการการเดินอากาศได้ตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

มาตรา ๑๕/๒๔ ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับรองบริการการเดินอากาศได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศกระทำการ ดังต่อไปนี้

(ก) ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศโดยแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จหรือไม่ครบถ้วน ตามข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๕/๑๙ โดยมีเจตนาเพื่อให้ได้รับใบรับรองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(ข) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕/๑๙

(ค) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดแนบท้ายใบรับรองที่ผู้อำนวยการกำหนด ตามมาตรา ๑๕/๒๐ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๕/๒๒ ที่ก่อให้เกิด ความไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นกรณีร้ายแรง

(๒) ถูกสั่งพักใช้ใบรับรองและผู้ได้รับใบรับรองไม่ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ที่ถูกพักใช้ใบรับรอง หรือมีการสั่งพักใช้ใบรับรองบริการการเดินอากาศตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปภายใน ช่วงเวลาสองปี

เมื่อผู้อำนวยการสั่งเพิกถอนใบรับรองบริการการเดินอากาศ ให้ผู้ได้รับใบรับรองบริการ การเดินอากาศส่งคืนใบรับรองต่อผู้อำนวยการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับรอง

มาตรา ๑๕/๒๕ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบติดตามการดำเนินการเกี่ยวกับการบริการ การเดินอากาศ ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการและสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศ ในระหว่างเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงาน และเอกสารหรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

(๒) ตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ

(๓) สั่งระงับการให้บริการในส่วนที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน คู่มือการดำเนินงานหรือที่อาจก่อให้เกิด ความไม่ปลอดภัย

(๔) สั่งให้ผู้ได้รับใบร่อนนำส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบ การให้บริการและการปฏิบัติงาน

(๕) มีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศนั้น มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๑๕/๒๖ ผู้ได้รับใบรับรองบริการการบินอากาศจะเรียกเก็บค่าบริการได้ตามอัตราที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ทั้งนี้ การกำหนดอัตราค่าบริการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๓ การกำกับดูแลการขนส่งวัตถุอันตราย และสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ มาตรา ๑๕/๒๗ มาตรา ๑๕/๒๘ มาตรา ๑๕/๒๙ มาตรา ๑๕/๓๐ และมาตรา ๑๕/๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“หมวด ๑/๓

การกำกับดูแลการขนส่งวัตถุอันตราย
และสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ

มาตรา ๑๕/๒๗ ห้ามมิให้บุคคลได้รับมอบ จัดเก็บ บรรจุ ขนถ่าย หรือขนส่งวัตถุอันตรายไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตดำเนินงานจากผู้อำนวยการ และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๑๕/๒๘ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจดังต่อไปนี้ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย

(๑) ออกประกาศกำหนดประเภทและรายการวัตถุอันตรายที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานหรือบุคคลในอากาศยาน

(๒) ออกข้อกำหนดการขออนุญาตและการปฏิบัติในการขนส่งวัตถุอันตรายของผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๓) ออกข้อกำหนด เงื่อนไข แนวทางในการบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ การให้หรือสำแดงข้อมูล ความรับผิดชอบของผู้ขนส่ง ความรับผิดชอบของผู้ตราส่ง รวมถึงการกำหนดให้มีการจัดทำแผนการฝึกอบรม รายงานอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์

(๔) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำหนดและจัดเก็บค่าขนส่งและค่าบริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย

(๕) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การมอบหมายในการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย

มาตรา ๑๕/๒๙ ห้ามมิให้บุคคลได้รับมอบ จัดเก็บ บรรจุ ขนถ่าย หรือขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตดำเนินงานจากผู้อำนวยการ และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๑๕/๓๐ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจดังต่อไปนี้ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ

(๑) ออกประกาศกำหนดประเภทและรายการสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานหรือบุคคลในอากาศยาน

(๒) ออกข้อกำหนดการขออนุญาตและการปฏิบัติในการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษของผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๓) ออกข้อกำหนด เงื่อนไข แนวทางในการบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ การให้หรือสำแดงข้อมูล ความรับผิดชอบของผู้ขนส่ง ความรับผิดชอบของผู้ตราส่ง รวมถึงการกำหนดให้มีการจัดทำแผนการฝึกอบรม รายงานอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์

(๔) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำหนดและจัดเก็บค่าขนส่งและค่าบริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ

(๕) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การมอบหมายในการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ

มาตรา ๑๕/๓๑ ห้ามมิให้บุคคลใดส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะให้หรือสำแดงข้อมูลต่อผู้ขนส่งตามข้อกำหนดของผู้อำนวยการตามมาตรา ๑๕/๒๘ (๓) หรือมาตรา ๑๕/๓๐ (๓) แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๑๖/๕ เมื่อคณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศของประเทศไทยตามมาตรา ๑๕ (๔) แล้ว ให้ผู้อำนวยการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ เพื่อประโยชน์ของความปลอดภัยในการบิน

(๑) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศให้เกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งการกำหนดเกี่ยวกับระยะสูงที่ปลอดภัยในการทำการบิน พฤติการณ์เพื่อความปลอดภัยและการป้องกันการชนกันระหว่างอากาศยานด้วยกัน ระหว่างอากาศยานกับยานพาหนะและวัตถุบนพื้นดินหรือพื้นน้ำ และระหว่างอากาศยานกับวัตถุในอากาศ

(๒) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการเดินอากาศและการทำการบินของอากาศยาน

(๓) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันบุคคลและทรัพย์สินบนภาคพื้น

การออกข้อบังคับหรือข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการต้องคำนึงถึงการป้องกันประเทศ การบินพลเรือนและสิทธิบินผ่านห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศ รวมทั้งต้องสอดคล้องกับนโยบาย เกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศ ภายใต้ข้อตกลง เงื่อนไข หรือข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะเกิดความปลอดภัยต่ออากาศยาน และมีการใช้ ห้วงอากาศให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

ในการใช้ห้วงอากาศเหนือพื้นดินและพื้นน้ำภายในเขตภูมิภาคข่าวสารการบินในราชอาณาจักร อากาศยาน สนามบิน และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบิน ต้องใช้หน่วยวัดที่ใช้ในการบินตามที่ผู้อำนวยการ ประกาศกำหนด

การใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศตามมาตรา นี้ให้ครอบคลุมถึงห้วงอากาศที่ประเทศไทย ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการควบคุมการจราจรทางอากาศตามที่กำหนดในความตกลงระหว่าง ประเทศ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ บุคคลที่อยู่ในอากาศยาน ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ และ บุคคลอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติตามเพื่อความปลอดภัยตามข้อบังคับ”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๒๑/๑ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำแผนนิรภัยในการบินพลเรือน แห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยการบินพลเรือนในระดับประเทศซึ่งต้อง สอดคล้องกับอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการ บินพลเรือนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และต้องจัดให้มีการทบทวนเพื่อปรับปรุงแผนนิรภัยในการบินพลเรือน แห่งชาติทุก ๆ ปี โดยแผนดังกล่าวให้มีคณะกรรมการนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติซึ่งคณะกรรมการ บินพลเรือนแต่งตั้ง เพื่อขับเคลื่อนแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

เมื่อสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำหรือปรับปรุงแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปฏิบัติ โดยผู้เกี่ยวข้องต้องจัดทำระบบการจัดการด้านนิรภัยสำหรับกิจการการบินพลเรือนของตนให้สอดคล้องกับแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติดังกล่าว

ให้ผู้อำนวยการกำกับติดตามให้มีการดำเนินการตามวรรคสอง โดยอาจกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการกำกับติดตามหรือการตรวจสอบให้มีการดำเนินการดังกล่าวด้วยได้

มาตรา ๒๑/๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติให้ผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลได้รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๒) จัดให้มีกลไก มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยในการบินพลเรือน ดังนี้

(ก) การตรวจติดตามความปลอดภัยในการบินพลเรือนที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

(ข) การระบุนอันตรายและการบริหารความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของผู้ให้บริการ

(ค) การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายหรือความเสี่ยงด้านความปลอดภัย

(ง) การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านความปลอดภัย

(จ) การตรวจสอบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดให้มีการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยอย่างครบถ้วน

(๓) จัดให้มีกระบวนการเพื่อลำดับความสำคัญในการตรวจ ตรวจสอบ และสำรวจโดยพิจารณาจากข้อบกพร่องด้านความปลอดภัย หรือการประเมินความเสี่ยง

(๔) ส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักรู้และดำเนินการสื่อสารข้อมูลด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือน เพื่อสนับสนุนองค์กรและพัฒนาวัฒนธรรมความปลอดภัยขององค์กร ซึ่งจะเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

เมื่อผู้อำนวยการได้มีการดำเนินการในเรื่องใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องตามแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติทราบ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกลไกและกระบวนการที่ผู้อำนวยการกำหนด”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ห้ามอากาศยานบินเข้าพื้นที่หวงห้ามเด็ดขาดหรือพื้นที่หวงห้ามเฉพาะที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าว โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าวกำหนด

ในการกำหนดพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง หากเป็นพื้นที่เกี่ยวกับราชการทหาร ให้ผู้อำนวยการประกาศกำหนดพื้นที่ตามที่หน่วยงานราชการทหารเสนอ และกำหนดให้หน่วยงานที่เสนอนั้นเป็นผู้รับผิดชอบพื้นที่ตามที่ประกาศกำหนด

อากาศยานที่จะบินเข้าพื้นที่อันตรายที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดต้องใช้ความระมัดระวังและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายและมีผลกระทบต่อกิจกรรมในพื้นที่ดังกล่าว”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การขอลดทะเบียน การรับจดทะเบียน และการถอนทะเบียนอากาศยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนด”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๑ มาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓ ของหมวด ๓ การจดทะเบียนและเครื่องหมายอากาศยาน แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๓๓/๑ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทยนำอากาศยานต่างประเทศที่จดทะเบียนในประเทศที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญามาใช้ในการประกอบกิจการโดยมีสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่นในลักษณะเดียวกัน และประเทศไทยมีความตกลงกับประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานเพื่อโอนความรับผิดชอบของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานให้กับประเทศไทยตามอนุสัญญา ให้ถือว่าอากาศยานต่างประเทศนั้นเป็นอากาศยานที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้และให้ใบอนุญาตหรือการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้เท่าที่มีความตกลงกันไว้ดังกล่าวอยู่ภายใต้กฎหมายไทยด้วย

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับอากาศยานดังกล่าว ให้ถือว่า

(ก) ใบอนุญาตเครื่องใช้วิทยุประจำอากาศยาน เป็นใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม

(ข) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยาน เป็นใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับการจราจรทางอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายไทย

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ประจำหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานตามสัญญาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตของผู้ประจำหน้าที่ที่ออกโดยประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานดังกล่าวใช้ได้เช่นเดียวกับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามมาตรา ๔๒

(๔) ในส่วนของการเดินอากาศด้วยอากาศยานของผู้ดำเนินการเดินอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายไทย

มาตรา ๓๓/๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศนำอากาศยานไทยที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้ในการประกอบกิจการโดยมีสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่นในลักษณะเดียวกัน และประเทศไทยมีความตกลงกับประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศเพื่อโอนความรับผิดชอบของประเทศไทยให้กับประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศตามอนุสัญญา ให้ถือว่าอากาศยานไทยนั้นเป็นอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ และให้ใบอนุญาตหรือการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ตามที่มีความตกลงกันไว้อยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศด้วย

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับอากาศยานดังกล่าว ให้ถือว่า

(ก) ใบอนุญาตเครื่องใช้วิทยุประจำอากาศยาน เป็นใบอนุญาตตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(ข) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานเป็นใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับการจราจรทางอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ประจำหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานตามสัญญาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตของผู้ประจำหน้าที่ที่ออกตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๔) ในส่วนของการเดินอากาศด้วยอากาศยานของผู้ดำเนินการเดินอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

มาตรา ๓๓/๓ การจัดทำความตกลงเพื่อโอนความรับผิดชอบระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาตามมาตรา ๓๓/๑ และมาตรา ๓๓/๒ แบบของความตกลง การแจ้งความตกลง และข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปยังองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศและรัฐที่เกี่ยวข้อง การจดทะเบียนความตกลงกับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และการประสานงานกับประเทศที่ทำความตกลงกับประเทศไทย ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔/๑ ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ
มาตรา ๔๑/๑๑๒ มาตรา ๔๑/๑๑๓ มาตรา ๔๑/๑๑๔ มาตรา ๔๑/๑๑๕ มาตรา ๔๑/๑๑๖
มาตรา ๔๑/๑๑๗ มาตรา ๔๑/๑๑๘ มาตรา ๔๑/๑๑๙ มาตรา ๔๑/๑๒๐ มาตรา ๔๑/๑๒๑
มาตรา ๔๑/๑๒๒ และมาตรา ๔๑/๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“หมวด ๔/๑

ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

มาตรา ๔๑/๑๑๒ ผู้อำนวยการมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบรับรอง
ผู้ดำเนินการเดินอากาศ เพื่อเป็นการรับรองว่าผู้ที่ยื่นขอรับใบรับรองดังกล่าวมีความสามารถดำเนินการ
เดินอากาศได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

ผู้อำนวยการจะออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะดำเนินการเดินอากาศ
ที่ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าตนมีมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยสำหรับการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์
ไม่น้อยกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้อากาศยานในการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์
เว้นแต่จะได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศจากผู้อำนวยการ

มาตรา ๔๑/๑๑๔ ผู้มีสิทธิขอรับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องเป็นนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทย
และเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ และมีคุณสมบัติอื่นตามข้อบังคับ
ที่ผู้อำนวยการกำหนด

นิติบุคคลที่ขอรับใบรับรองตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นผู้ถูกเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการ
เดินอากาศยังไม่พ้นห้าปี หรือกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการเป็นบุคคลเดียวกันกับกรรมการที่เคยเป็น
กรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการของนิติบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศยังไม่พ้นห้าปี

ในกรณีที่มีการยื่นคำขออนุญาตให้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์แล้ว และ
ผู้ขออนุญาตมีความพร้อมในการเป็นผู้ดำเนินการเดินอากาศและมีเหตุอันสมควรที่จะให้ยื่นคำขอรับ
ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศได้ ผู้อำนวยการอาจอนุญาตให้ยื่นคำขอรับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ
ตามพระราชบัญญัตินี้ไปก่อนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๑๕ การขอ การออก การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง การต่ออายุใบรับรองผู้ดำเนินการ
เดินอากาศ รวมทั้งแบบของใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศและข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและ
เงื่อนไขในการปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๑๖ ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศให้มีอายุไม่เกินสิบปี ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยคำนึงถึงประเภทและขนาดของธุรกิจ

มาตรา ๔๑/๑๑๗ ผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องดำเนินการปฏิบัติการบินอย่างปลอดภัยและปฏิบัติการในเรื่องอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ ข้อกำหนด เงื่อนไข และสิทธิที่ได้รับตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๑๘ เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยสาธารณะ ผู้อำนวยการมีอำนาจในการแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดในใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและเงื่อนไขในการปฏิบัติการของผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นได้

มาตรา ๔๑/๑๑๙ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการดำเนินการของผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศให้เป็นไปตามมาตรฐานและดำเนินการได้อย่างปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ ให้ผู้อำนวยการพนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ตรวจสอบด้านการบินมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ระวังการออกเดินทาง หรือกักอากาศยานของผู้ดำเนินการเดินอากาศไว้ตามความจำเป็นเพื่อการตรวจสอบ

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ และสถานที่ที่จะใช้เป็นฐานปฏิบัติการของผู้ดำเนินการเดินอากาศในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๓) เข้าไปในอากาศยาน รวมทั้งเดินทางไปกับอากาศยาน และในกรณีจำเป็นอาจเข้าไปในห้องนักบิน ในขณะที่ให้บริการตามปกติเพื่อการตรวจสอบการปฏิบัติการบินของผู้ประจำหน้าที่ภาคอากาศและสมาชิกลูกเรือได้

(๔) ตรวจสอบการดำเนินการตามใบรับรองและการดำเนินการอื่นว่าเป็นไปตามใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและเงื่อนไขในการปฏิบัติการ

(๕) ตรวจสอบคู่มือ เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ รวมทั้งการครอบครองเอกสารและหลักฐานดังกล่าวไว้ตรวจสอบ

(๖) เรียกบัญชี ทะเบียน หรือเอกสารอื่นจากผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อการตรวจสอบ

(๗) สอบถามข้อเท็จจริง หรือมีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ

(๘) หน้าที่และอำนาจอื่น ๆ ตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๒๐ ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ดำเนินการเดินอากาศกระทำการในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศของผู้นั้นได้

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือในข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและเงื่อนไขในการปฏิบัติการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายแก่การเดินอากาศ

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๓) เมื่อเห็นว่าผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศไม่สามารถดำเนินการไปได้ด้วยความปลอดภัย

(๔) ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ระเบียบ หรือข้อกำหนดอื่นใดที่ผู้อำนวยการกำหนดในคำสั่งพักใช้ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการจะกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขในการที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นจะต้องดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๔๑/๑๒๑ ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ เมื่อผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือในข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและเงื่อนไขในการปฏิบัติการและก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงแก่การเดินอากาศ

(๒) ถูกพักใช้ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศมากกว่าสองครั้ง ภายในช่วงระยะเวลาสองปี

(๓) หยุดปฏิบัติการบินทั้งหมดหรือบางส่วนโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๔) ไม่ดำเนินการเดินอากาศภายในระยะเวลาหกเดือนนับตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๕) หยุดดำเนินการเดินอากาศเป็นระยะเวลาต่อเนื่องเกินกว่าหนึ่งปี โดยไม่มีเหตุอันสมควร

เมื่อผู้อำนวยการสั่งเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ให้ผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ส่งคืนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศต่อผู้อำนวยการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

มาตรา ๔๑/๑๒๒ ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ออกให้โดยประเทศของผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งเป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือเป็นประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย ให้ใช้ได้เช่นเดียวกับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับการดำเนินการเดินอากาศเข้ามายังหรือออกจากราชอาณาจักร ทั้งนี้ การออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศของประเทศดังกล่าวต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

ในกรณีที่ปรากฏว่าการออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศของประเทศที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา หรือประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย ประเทศใดไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ในเรื่องใด ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจประกาศไม่ยอมรับหรือยอมรับโดยมีเงื่อนไขสำหรับใบรับรอง ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ออกโดยประเทศนั้นในเรื่องนั้นได้

มาตรา ๔๑/๑๒๓ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่าผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศทำการบิน เข้ามายังหรือออกจากราชอาณาจักรมีการปฏิบัติการด้านการบินหรือการบำรุงรักษาต่ำกว่ามาตรฐาน ที่กำหนดในภาคผนวก และอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการเดินอากาศ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจ สั่งให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศหยุดดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วน”

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔/๒ การกำกับดูแลการบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ
มาตรา ๔๑/๑๒๔ มาตรา ๔๑/๑๒๕ มาตรา ๔๑/๑๒๖ มาตรา ๔๑/๑๒๗ มาตรา ๔๑/๑๒๘
มาตรา ๔๑/๑๒๙ มาตรา ๔๑/๑๓๐ มาตรา ๔๑/๑๓๑ มาตรา ๔๑/๑๓๒ มาตรา ๔๑/๑๓๓
มาตรา ๔๑/๑๓๔ และมาตรา ๔๑/๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

“หมวด ๔/๒

การกำกับดูแลการบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ

มาตรา ๔๑/๑๒๔ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนรับผิดชอบในการกำกับดูแลกิจการ การบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ

กิจการการบินพลเรือนที่ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลทางเศรษฐกิจ มีดังนี้

- (๑) การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์
- (๒) การทำงานทางอากาศ
- (๓) การบินทั่วไปตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด
- (๔) กิจการการบินพลเรือนอื่นที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๒๕ ผู้ใดจะประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๔ จะต้องได้รับ ใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อกำหนดใดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการการบินพลเรือนเพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามก็ได้

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขอและการต่ออายุใบอนุญาต การพิจารณาอนุญาต แบบใบอนุญาต และอายุใบอนุญาต ให้เป็นไป ตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๔๑/๑๒๖ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศผู้ใดจะประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ ไม่ว่าจะเป็นการเข้ามายังหรือออกจากราชอาณาจักรต้องมีใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ออกโดยองค์กรด้านการบินพลเรือนของประเทศที่มีความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศกับประเทศไทยและได้รับการกำหนดให้เป็นผู้ใช้สิทธิรับขนทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ตามความตกลงดังกล่าว และได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาต รวมทั้งเงื่อนไขและข้อกำหนดของการอนุญาต ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของผู้อำนวยการ

มาตรา ๔๑/๑๒๗ ให้ผู้อำนวยการติดตามตรวจสอบการประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ตามระยะเวลาที่เหมาะสม โดยการตรวจสอบนั้นอย่างน้อยต้องตรวจสอบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในกรรมสิทธิ์การบริหารจัดการ สถานะทางการเงิน และการดำเนินการใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณสมบัติของผู้ได้รับใบอนุญาต

ในการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจเรียกข้อมูลและเอกสารหลักฐานทางการเงิน หรือเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เป็นปัจจุบันจากผู้ได้รับใบอนุญาตเพื่อใช้ในการติดตามตรวจสอบได้

มาตรา ๔๑/๑๒๘ เงื่อนไขและข้อจำกัดในการประกอบกิจการตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ วรรคสอง อาจกำหนดในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการประกอบกิจการ
- (๒) จำนวน ประเภท หรือขนาดของอากาศยานที่ใช้
- (๓) ประเภทของการให้บริการที่ผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถให้บริการได้
- (๔) เรื่องอื่นตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๒๙ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจเปลี่ยนแปลง แก้ไข ปรับปรุง พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติใด ๆ ในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือกฎระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข หรือข้อจำกัดในการอนุญาต ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

มาตรา ๔๑/๑๓๐ การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์เป็นบริการสาธารณะ

การกำหนดค่าโดยสารและค่าระวางของอากาศยานขนส่งต้องเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ

การเก็บค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าระวางของผู้ประกอบการอากาศยานขนส่ง และต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

การเก็บค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งระหว่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยบริการเดินอากาศ

มาตรา ๔๑/๑๓๑ ในการออกข้อบังคับเพื่อกำหนดอัตราค่าโดยสารและค่าระวางตามมาตรา ๔๑/๑๓๐ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายอันสมควรในการให้บริการขนส่งสาธารณะโดยมีกำไรที่สมเหตุสมผล ตามประเภทและลักษณะของการให้บริการที่เป็นไปตามปกติในการประกอบธุรกิจ

(๒) ความเป็นธรรม ความเสมอภาค และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ

(๓) ต้องไม่เป็นภาระแก่ผู้โดยสารหรือผู้ตราส่งเกินกว่าปกติ

(๔) การแข่งขันที่เป็นธรรม

ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ลดหรือยกเว้นการเก็บค่าโดยสารหรือค่าระวางจากผู้โดยสารหรือผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นบุคคลหรือกิจการดังต่อไปนี้ได้

(๑) เด็กหรือเยาวชน

(๒) ผู้มีอายุตั้งแต่หกสิบปีขึ้นไป

(๓) คนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๔) บุคคลประเภทอื่นตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

(๕) กิจการที่เป็นสาธารณกุศลหรือเพื่อการมนุษยธรรม

มาตรา ๔๑/๑๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ต้องจัดให้มีการประกันภัยความรับผิดชอบตามสัญญาและบุคคลที่สามเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุที่เกิดจากอากาศยาน โดยจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยความรับผิดชอบตามสัญญาดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการรับขนทางอากาศระหว่างประเทศ

มาตรา ๔๑/๑๓๓ กิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์เป็นกิจการขนส่งสาธารณะ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖

จะปฏิเสธการรับขนผู้โดยสารไม่ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัย หรือเป็นกรณีตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ มีสิทธิปฏิเสธการรับขนผู้โดยสาร สัมภาระ และของที่ผู้โดยสารหรือผู้ตราส่งไม่ยินยอมให้ตรวจค้นหรือไม่ผ่านการตรวจค้นเพื่อการรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งผู้โดยสารที่มีความประพฤติหรือมีประวัติว่าประพฤติตนไม่เรียบร้อยในระหว่างการเดินทางโดยสารอากาศยาน

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ปฏิเสธการรับขนคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เว้นแต่เป็นกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองหรือตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๔๑/๑๓๔ เพื่อประโยชน์สาธารณะและเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสาร ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจออกข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดมาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารในเที่ยวบินภายในประเทศและระหว่างประเทศ

ในกรณีปฏิเสธการรับขน ยกเลิกเที่ยวบิน เที่ยวบินล่าช้า หรือสัมภาระสูญหาย เสียหาย หรือล่าช้า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๑/๑๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ มีหน้าที่ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่กระทำการอันเป็นการผูกขาดและแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

(๒) ประกาศหรือแสดงไว้ซึ่งอัตราค่าโดยสารและค่าระวาง ตลอดจนเงื่อนไขในการขนส่ง ให้เป็นที่ได้รับทราบโดยทั่วไป ณ สถานที่ทำการและสถานที่ดำเนินการของผู้ประกอบการ

(๓) ใช้สิทธิในใบอนุญาตเพื่อประโยชน์ของตนเอง และมีให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยอมให้บุคคลอื่นใช้สิทธิตามใบอนุญาตของตน หรือยอมให้บุคคลอื่นดำเนินการในนามของตนไม่ว่าด้วยประการใดก็ตาม”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่มีอาการเจ็บป่วย หรือได้รับบาดเจ็บซึ่งอาจกระทำให้เสื่อมสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และถ้าการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บนั้น เป็นระยะเวลาตั้งแต่เจ็ดวันขึ้นไป ห้ามมิให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่จนกว่านายแพทย์ที่พนักงาน เจ้าหน้าที่กำหนดให้จะได้ตรวจและออกใบรับรองว่า ผู้ประจำหน้าที่นั้นได้หายจากการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่บุคคลใดหย่อนคุณสมบัติ เกี่ยวกับสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นเข้ารับการทดสอบหรือ รับการตรวจทางการแพทย์ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐/๑ มาตรา ๕๐/๒ มาตรา ๕๐/๓ มาตรา ๕๐/๔ มาตรา ๕๐/๕ มาตรา ๕๐/๖ มาตรา ๕๐/๗ มาตรา ๕๐/๘ มาตรา ๕๐/๙ มาตรา ๕๐/๑๐ มาตรา ๕๐/๑๑ มาตรา ๕๐/๑๒ มาตรา ๕๐/๑๓ และมาตรา ๕๐/๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๕๐/๑ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดให้มีการตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อ จิตประสาทในลักษณะที่อาจกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประจำหน้าที่ก่อน หลัง หรือในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมาย มีอำนาจตรวจสอบผู้ประจำหน้าที่ ก่อน หลัง หรือในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีที่ผู้ประจำหน้าที่ผู้ใดไม่ยอมให้ตรวจสอบหรือขัดขวาง การตรวจสอบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวผู้นั้นไว้ได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่พบว่าผู้นั้น ได้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๐/๑ ให้ส่งตัวให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

วิธีการตรวจสอบ การกักตัว และการส่งตัวให้พนักงานสอบสวนตามวรรคสอง ให้เป็นไป ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๕๐/๒ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ เมื่อผู้ประจำหน้าที่นั้น

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยซึ่งมิใช่วินัยร้ายแรง หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประจำหน้าที่ที่ผู้อำนวยการไม่ได้กำหนดว่าเป็นสาระสำคัญ

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่มีใช้ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายตามลักษณะ ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดลหุโทษ

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หรือจนกว่าผู้ประจำหน้าที่นั้นจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐/๓ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ เมื่อผู้ประจำหน้าที่นั้น

(๑) ขาดคุณสมบัติของผู้ประจำหน้าที่ตามมาตรา ๔๔

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยซึ่งเป็นวินัยร้ายแรง หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประจำหน้าที่ที่ผู้อำนวยการกำหนดว่าเป็นสาระสำคัญ

(๓) ถูกพักใช้ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามมาตรา ๕๐/๒ เกินสองครั้งภายในระยะเวลาสองปี นับแต่ถูกพักใช้ใบอนุญาตครั้งก่อน

มาตรา ๕๐/๔ ในกรณีที่ผู้อำนวยการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐/๒ หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามมาตรา ๕๐/๓ ของผู้ประจำหน้าที่รายใด ถ้าผู้นั้นถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตำแหน่งอื่นด้วย และเหตุที่พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นเหตุที่เป็นสาระสำคัญซึ่งกระทบใบอนุญาตตำแหน่งอื่นนั้น ให้ผู้อำนวยการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตำแหน่งอื่นของผู้นั้นด้วย

เหตุที่เป็นสาระสำคัญในการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๐/๕ ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่เป็นอันสิ้นสุด เมื่อผู้ประจำหน้าที่นั้น

(๑) ได้รับโทษจำคุกสำหรับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่มีใช้ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายตามลักษณะ ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดลหุโทษ

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามมาตรา ๕๐/๓

มาตรา ๕๐/๖ ผู้ประจำหน้าที่ที่มีใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือเป็นประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทยและประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่ในอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย ให้นำใบอนุญาตดังกล่าวมายื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขอเทียบโอน โดยให้ถือว่าเป็นการขอรับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

การขอและการเทียบโอนให้ดำเนินการตามข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๔๓ โดยผู้อำนวยความสะดวกจะออกข้อกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขและข้อจำกัดในการพิจารณาและการใช้ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่มาจากการเทียบโอนตามวรรคหนึ่งด้วยก็ได้

ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๕๐/๒ มาตรา ๕๐/๓ มาตรา ๕๐/๔ และมาตรา ๕๐/๕ มาใช้บังคับแก่การเทียบโอนใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๐/๗ ผู้ประจำหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานต่างประเทศที่ทำการบินอยู่ในราชอาณาจักร ต้องมีใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่ออกให้หรือรับรองตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นซึ่งเป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือเป็นประเทศที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย ทั้งนี้ การออกใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ของประเทศดังกล่าวต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก หรือมีใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์ในการบังคับการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งที่ออกให้หรือรับรองตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หากปรากฏว่าการออกหรือการรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ของประเทศที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาประเทศใดไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวกในเรื่องใดให้ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจประกาศไม่ยอมรับหรือยอมรับโดยมีเงื่อนไขสำหรับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่ออกโดยประเทศนั้นในเรื่องนั้นได้ และในกรณีที่ประเทศที่ทำความตกลงกับประเทศไทย ความตกลงดังกล่าวจะต้องมีข้อกำหนดว่า การออกใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ของประเทศคู่สัญญาจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานและเงื่อนไขที่อยู่ในกรอบของอนุสัญญาด้วย

มาตรา ๕๐/๘ ผู้ประจำหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานต่างประเทศที่ทำการบินอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๐/๗ ต้องมีใบรับรองทางการแพทย์สำหรับผู้ประจำหน้าที่ดังกล่าวที่ออกให้หรือรับรองโดยประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้น ทั้งนี้ การออกใบรับรองทางการแพทย์ของประเทศดังกล่าวต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

มาตรา ๕๐/๙ ห้ามมิให้บุคคลใดปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ประจำหน้าที่ เว้นแต่มีใบสำคัญแพทย์ที่ออกโดยนายแพทย์ผู้ตรวจด้านเวชศาสตร์การบินพลเรือนที่ได้รับการแต่งตั้งจากสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ประเภทผู้ประจำหน้าที่ หลักเกณฑ์ วิธีการในการขอ การออก การต่ออายุใบสำคัญแพทย์ คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอใบสำคัญ อายุใบสำคัญ การเพิกถอนใบสำคัญ แบบใบสำคัญ และเงื่อนไขแนบท้ายใบสำคัญแพทย์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๕๐/๑๐ เพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ให้เอกสารรายงานผล ที่เกี่ยวกับการตรวจสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ขอรับใบสำคัญแพทย์ที่อยู่ในความครอบครองของ ศูนย์เวชศาสตร์การbinsพลเรือนหรือสถานที่ตรวจทางการแพทย์ หรือสถานพยาบาลใดเป็นเอกสาร ที่เปิดเผยต่อสำนักงานการbinsพลเรือนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕๐/๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ ให้นายแพทย์ผู้ตรวจเป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๐/๑๒ ในการออกใบรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือการออกใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่โดยการเทียบโอนตามมาตรา ๕๐/๖ หากผู้อำนวยการเห็นว่า ใบรับรองทางการแพทย์สำหรับผู้ประจำหน้าที่ที่ออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือประเทศที่ได้ทำ ความตกลงกับประเทศไทยเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในภาคผนวก ให้ผู้อำนวยการระบุไว้ในใบรับรอง ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่หรือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่ออกให้โดยการเทียบโอน แล้วแต่กรณี ว่าใบรับรอง ทางทางการแพทย์ดังกล่าวใช้ได้ เช่นเดียวกับใบสำคัญแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยผู้อำนวยการ จะกำหนดเงื่อนไขและอายุการใช้ใบรับรองทางการแพทย์ดังกล่าวไว้ในใบรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ หรือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่ออกให้โดยการเทียบโอน แล้วแต่กรณี ตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๕๐/๑๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามประเภทที่ผู้อำนวยการกำหนดต้องจบ การศึกษาตามหลักสูตรที่ผู้อำนวยการรับรองจากสถาบันฝึกอบรมด้านการbinsที่ผู้อำนวยการรับรอง

การขอรับใบรับรองและการออกใบรับรอง คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอใบรับรอง อายุใบรับรอง การต่ออายุใบรับรอง การพักใช้และการเพิกถอนใบรับรอง ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามที่กำหนดในข้อกำหนด

มาตรา ๕๐/๑๔ เว้นแต่จะมีกรณีฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายแก่อากาศยานหรือบุคคลใน อากาศยาน หรือเป็นกรณีการให้บริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน ห้ามผู้ควบคุมอากาศยานนำอากาศยานขึ้นลง ณ ที่หนึ่งที่ไม่ได้นอกจากสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตหรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ สำหรับการbinsเที่ยวบินนั้น”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕/๑ การรักษาความปลอดภัย มาตรา ๕๐/๑๕ มาตรา ๕๐/๑๖ มาตรา ๕๐/๑๗ มาตรา ๕๐/๑๘ มาตรา ๕๐/๑๙ มาตรา ๕๐/๒๐ มาตรา ๕๐/๒๑ มาตรา ๕๐/๒๒ มาตรา ๕๐/๒๓ มาตรา ๕๐/๒๔ มาตรา ๕๐/๒๕ มาตรา ๕๐/๒๖ มาตรา ๕๐/๒๗ มาตรา ๕๐/๒๘ มาตรา ๕๐/๒๙ มาตรา ๕๐/๓๐ มาตรา ๕๐/๓๑ มาตรา ๕๐/๓๒ มาตรา ๕๐/๓๓ มาตรา ๕๐/๓๔ มาตรา ๕๐/๓๕ มาตรา ๕๐/๓๖ มาตรา ๕๐/๓๗ มาตรา ๕๐/๓๘ มาตรา ๕๐/๓๙ มาตรา ๕๐/๔๐ และมาตรา ๕๐/๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“หมวด ๕/๑

การรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๕๐/๑๕ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ และจัดทำ ดำเนินการและกำกับติดตามให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ รวมทั้งรับผิดชอบในการป้องกันกีดกันการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยต้องปฏิบัติการในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) รับผิดชอบต่อการกำกับดูแลการรักษาความปลอดภัยการบินในประเทศไทย

(๒) กำกับ ติดตามการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยของสนามบิน อากาศยาน ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อประโยชน์ในเรื่องดังนี้

(ก) คุ้มครองผู้โดยสาร ลูกเรือ เจ้าหน้าที่ของสนามบิน และผู้ใช้บริการอื่นของสนามบิน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(ข) ป้องกันการกระทำอันเป็นภัยคุกคามทางการบิน และการกระทำอันอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อการบินพลเรือน

(ค) ทำให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินการที่เหมาะสมเมื่อมีการกระทำอันเป็นภัยคุกคามทางการบิน และการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อการบินพลเรือนเกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้น

(๓) ประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการตามมาตรานี้ สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยต้องดำเนินการให้สอดคล้องตามอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบินพลเรือนที่ประเทศไทยเป็นภาคี

มาตรา ๕๐/๑๖ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการรักษาความปลอดภัยและป้องกันการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ความสม่ำเสมอ และความมีประสิทธิภาพของการทำการบิน

ให้ผู้อำนวยการกำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องนำแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติและจัดทำแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนในส่วนของตน

ผู้อำนวยการอาจออกข้อกำหนด แนวทาง หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ การกำกับติดตามและตรวจสอบ เพื่อให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๑๗ ในการบริหารแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ให้ผู้อำนวยการ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติโดยมีการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๕๐/๒๐

(๒) กำหนดและจัดสรรงานต่าง ๆ เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้กับเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว อนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ รวมทั้งหน่วยงานหรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๓) ทำให้มั่นใจได้ว่าจะมีการจัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยสนามบินแต่ละแห่งที่ให้บริการการบินพลเรือน โดยอย่างน้อยผู้อำนวยการต้องดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(ก) แจ้งส่วนที่เกี่ยวข้องของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้กับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตแต่ละแห่ง

(ข) ให้ความเห็นชอบและเสนอทบทวนแผนรักษาความปลอดภัยสนามบินของสนามบินแต่ละแห่ง

(ค) ตรวจสอบเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตว่าได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยสนามบินอย่างเต็มรูปแบบ

(ง) จัดการให้มีการตั้งคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยสนามบินขึ้น ณ สนามบินแต่ละแห่งที่ให้บริการการบินพลเรือนเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับมาตรการรักษาความปลอดภัย ณ สนามบินดังกล่าว

(๔) กำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีการจัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการเดินอากาศแต่ละราย ซึ่งจะต้องครอบคลุมมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ใช้กับผู้โดยสาร สัมภาระ สินค้า ของที่ส่งโดยผู้ให้บริการส่งด่วนที่เรียกว่าคูเรียร์ พัสดุส่งด่วน ไปรษณีย์ภัณฑ์ ครั้วการบิน และการทำความสะอาดอากาศยาน เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ ผู้อำนวยการจะต้อง

(ก) แจ้งส่วนที่เกี่ยวข้องของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้กับผู้ดำเนินการเดินอากาศแต่ละราย

(ข) ให้ความเห็นชอบและเสนอทบทวนแผนรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการเดินอากาศแต่ละราย

(ค) ตรวจสอบผู้ดำเนินการเดินอากาศว่าได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการเดินอากาศอย่างเต็มรูปแบบ

(๕) กำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีการจัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศและผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ซึ่งจะต้องครอบคลุมมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ใช้กับการให้บริการของตน เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ ผู้อำนวยการจะต้อง

(ก) แจ้งส่วนที่เกี่ยวข้องของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้กับตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(ข) ให้ความเห็นชอบและเสนอทบทวนแผนรักษาความปลอดภัยของตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(ค) ตรวจสอบตัวแทนควบคุม การโปรยเมล็ดควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติว่าได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของตน อย่างเต็มรูปแบบ

(๖) กำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยที่สนามบินได้มีการจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงพื้นที่อาคารสำนักงาน เครื่องมือสื่อสาร เครื่องมือรักษาความปลอดภัย ที่เหมาะสม รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการฝึกอบรม

(๗) กำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ข้อกำหนดต่าง ๆ ในด้านสถาปัตยกรรมและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการรักษาความปลอดภัยการบินอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีการนำมาผนวกอยู่ในการออกแบบและก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขึ้นใหม่ และการดัดแปลงใด ๆ ต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบิน

(๘) ทบทวนและคงไว้ซึ่งการมีผลใช้บังคับของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติเป็นระยะ ๆ รวมถึงเมื่อมีความจำเป็น ต้องมีการประเมินผลและปรับเปลี่ยนมาตรการรักษาความปลอดภัยจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือความพยายามที่จะกระทำการข่มขู่ และจะต้องดำเนินการเพื่อจัดการต่อภัยคุกคามดังกล่าวใด ๆ ในขณะปัจจุบันตามความจำเป็น

(๙) จัดทำ และกำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อใช้สำหรับการฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรที่รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการรักษาความปลอดภัยในการบินที่กำหนดขึ้นตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๑๐) จัดทำ และกำกับ ติดตาม หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อใช้สำหรับวัดระดับการปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ และเพื่อให้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติมีผลบังคับใช้

(๑๑) จัดให้มีและดำเนินการตามแผนการรับรองพนักงานตรวจค้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการรับรองและการประเมินผลอย่างเป็นทางการโดยหรือในนามของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เพื่อให้มั่นใจได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการทำงานของพนักงานตรวจค้นภายในสนามบินสาธารณะของไทยในระดับที่ยอมรับได้ตามที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยกำหนด

(๑๒) จัดให้มีและดำเนินการตามแผนการรับรองครูผู้สอนด้านการรักษาความปลอดภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำารรับรองและการประเมินผลอย่างเป็นทางการโดยหรือในนามของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เพื่อให้มั่นใจได้ว่าครูผู้สอนมีความสามารถที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการทำงานด้านการรักษาความปลอดภัย ภายในสนามบินสาธารณะของไทยในระดับที่ยอมรับได้ตามที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยกำหนด

(๑๓) ทบทวนและคงไว้ซึ่งการมีผลใช้บังคับของแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนการรับรองพนักงานตรวจค้น และแผนการรับรองครูผู้สอนด้านการรักษาความปลอดภัยเป็นระยะ ๆ ซึ่งจะต้องรวมถึงการประเมินผลและการปรับเปลี่ยนแผนดังกล่าวเมื่อมีความจำเป็น

(๑๔) ทบทวนระดับภัยคุกคามต่อการบินพลเรือนภายในราชอาณาจักรอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งจัดทำและปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและขั้นตอนในการปรับปรุงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติให้สอดคล้องกับสถานการณ์ภัยคุกคาม โดยอาศัยการประเมินความเสี่ยงต่อความปลอดภัยที่ดำเนินการโดยผู้อำนวยความสะดวก

(๑๕) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อภัยคุกคามความปลอดภัยที่มีต่อการบินพลเรือนที่เพิ่มขึ้น รวมถึงการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการต่อภัยคุกคามที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามความเหมาะสม

(๑๖) กำหนดให้มีการเก็บรักษาข้อมูลประวัติการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายใด ๆ และข้อมูลประวัติอุบัติการณ์ด้านการรักษาความปลอดภัยใด ๆ รวมถึงกรณีใด ๆ ของการไม่ปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

แผนตาม (๙) และ (๑๐) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติต้องมั่นใจได้ว่าหน่วยงานตามแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติได้ดำเนินการอย่างเป็นอิสระจากหน่วยงานหรือบุคคลที่มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติการตามมาตรการที่กำหนดไว้ในแผนนั้น

ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำรายละเอียดทั้งหมดหรือบางส่วนของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติที่เหมาะสมกับการดำเนินงานของสนามบิน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การโปรกษณียควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศและผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๑๘ ภายใต้แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ตามมาตรา ๕๐/๑๗ (๑๐) ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการตรวจสอบเพื่อติดตามการปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ หรือแผนรักษาความปลอดภัยของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ และ ผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ ต้องดำเนินการตามรายละเอียดมาตรฐานต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติต้องอยู่บนพื้นฐานการปฏิบัติ ที่ดีที่สุดและอำนวยความสะดวกให้มีการตรวจจับและแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติจะต้องกำหนดให้ ทุกสนามบินต้องได้รับการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอตามวิธีการที่ใช้กันอยู่ทั่วไปและจะต้องดำเนินการ โดยผู้ตรวจสอบด้านการบิน

มาตรา ๕๐/๑๙ ภายใต้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ตามมาตรา ๕๐/๑๗ (๙) ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับ หรือที่รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน เพื่อให้ สอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ นอกจากนี้ แผนฝึกอบรมการรักษา ความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติจะต้องระบุถึงการคัดเลือก การกำหนดคุณสมบัติ การฝึกอบรม การออกใบรับรอง และการสร้างแรงจูงใจของพนักงานรักษาความปลอดภัยและจะต้องระบุถึง ความรับผิดชอบต่าง ๆ แผนฝึกอบรม หลักสูตร การทดสอบระบบการฝึกอบรม และส่วนประกอบ ที่เหมาะสมอื่น ๆ

ให้ผู้อำนวยการประสานงานในการจัดทำและรับผิดชอบในการให้ความเห็นชอบแผนฝึกอบรม การรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงาน นิติบุคคล และองค์กรต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

การทบทวนแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๒๐ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนแต่งตั้งคณะกรรมการรักษาความปลอดภัย การบินพลเรือนแห่งชาติขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ความเห็นชอบการกำหนดขอบเขตและ

การจัดสรรงานตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ รวมถึงการให้คำแนะนำและความร่วมมือในกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

(๑) ความร่วมมือระหว่างกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๒) ความร่วมมือระหว่างเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๓) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานตาม (๑) และ (๒) เพื่อประโยชน์ในการทบทวนและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและมาตรการในการรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๕๐/๒๑ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการสำรวจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอเพื่อระบุถึงความต้องการและจำเป็นในการรักษาความปลอดภัย

(๒) จัดให้มีการตรวจสอบการควบคุมการรักษาความปลอดภัย

(๓) จัดให้มีการทดสอบการควบคุมการรักษาความปลอดภัย และมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับผู้โดยสาร สัมภาระ สินค้า และสิ่งของอื่น ๆ ตลอดจนการทดสอบการควบคุมการเข้าถึงและการออกแบบของสนามบิน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการรักษาความปลอดภัย

(๔) จัดให้มีการดำเนินการเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามกระบวนการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน รวมถึงการทดสอบความเพียงพอของมาตรการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการครีวการบิน และผู้ให้บริการภาคพื้น หรือผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๒๒ ในกรณีเพื่อความจำเป็นในการรักษาความปลอดภัยให้เป็นไปตามแผนการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ และแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกคำสั่งการรักษาความปลอดภัย เพื่อกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการครว์การบิน ผู้ให้บริการภาคพื้นหรือผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติต้องปฏิบัติ

(๒) ออกเอกสารคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะด้านการรักษาความปลอดภัย เพื่อแนะนำหรือเสนอแนะให้บุคคลหรือหน่วยงานใด ๆ ใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยตามที่ระบุไว้ในเอกสารคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะดังกล่าว

คำสั่งการรักษาความปลอดภัยตาม (๑) ต้องระบุวันเวลาและระยะเวลาที่บุคคลหรือหน่วยงานนั้นจะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง และจะต้องระบุให้บุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวแต่งตั้งบุคคลผู้จะรับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งด้วยโดยแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบโดยเร็ว

มาตรา ๕๐/๒๓ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน โดยให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการครว์การบิน ผู้ให้บริการภาคพื้น และผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติแต่ละรายที่จะต้องสนับสนุนและให้ข้อมูลกับผู้อำนวยการ เมื่อได้รับการร้องขอ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ตรวจสอบด้านการบินเข้าไปในสถานที่ทำการของบุคคลหรือหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในระหว่างช่วงเวลาทำการปกติของบุคคลหรือหน่วยงานนั้น เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในกรณีที่จะเข้าถึงสถานที่ทำการของบุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวนอกช่วงเวลาทำการปกติ ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีกรณีจะเกิดอันตรายจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายอย่างชัดเจน และการเข้าถึงสถานที่ทำการเช่นนั้นเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้การกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้น

มาตรา ๕๐/๒๔ เพื่อการดูแลรักษาความปลอดภัยในบริเวณสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตมีหน้าที่ดูแลมิให้มีการกระทำการอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตมีอำนาจตรวจสอบบุคคล หากมีกรณีเป็นที่สงสัยและมีความจำเป็นอาจค้นตัวบุคคล สิ่งของ สัมภาระ สินค้า ของที่ส่งโดยผู้ให้บริการส่งด่วนที่เรียกว่าคูเรียร์ พัสดุส่งด่วน เพื่อค้นหาอาวุธ วัตถุหรืออุปกรณ์อื่นใด ซึ่งอาจนำไปใช้กระทำการอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่เป็น

การตรวจค้นไปรษณีย์ภัณฑ์ จะเปิดออกตรวจค้นได้เฉพาะเมื่อมีสิ่งบ่งชี้อันสมควรว่าไปรษณีย์ภัณฑ์นั้น บรรจุอาวุธ วัตถุ หรืออุปกรณ์อื่นใด ที่อาจนำไปใช้กระทำการอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตอาจมอบหมายหน้าที่ ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นกระทำการแทนได้

บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายให้กระทำการแทนตามวรรคสาม ต้องผ่านการคัดเลือก ฝึกอบรม และ ตรวจสอบดูแล้วว่าสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐาน กฎ และขั้นตอนการปฏิบัติต่าง ๆ ของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

มาตรา ๕๐/๒๕ เพื่อเป็นการรับประกันความเหมาะสมและความน่าเชื่อถือของการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ต้องดำเนินการตรวจสอบประวัติหรือรับผิดชอบดูแลให้มีการตรวจสอบประวัติบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งสมัครเข้ารับตำแหน่งในสายงานด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน

(๒) บุคคลที่ยื่นคำขอรับบัตรผ่านเข้าพื้นที่หวงห้ามโดยไม่มีพนักงานรักษาความปลอดภัยติดตามตามระบบบัตรผ่านเพื่อตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยสนามบินหรือระบบควบคุมการเข้าออก

การตรวจสอบประวัติตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์เบื้องต้นในการยืนยันตัวบุคคล และประสบการณ์ในอดีตและประวัติอาชญากรรมของบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๕๐/๒๖ ในการตรวจสอบหรือค้นตัวบุคคล ตามมาตรา ๕๐/๒๔ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตอาจหน่วงเหนี่ยวบุคคลไว้เป็นการชั่วคราว ณ จุดตรวจค้น ในการนี้ อาจมอบหมายให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ตรวจค้นตามมาตรา ๕๐/๒๔ ดำเนินการหน่วงเหนี่ยวชั่วคราวแทนได้

การจับกุมและการควบคุมตัวบุคคล จะต้องดำเนินการโดยตำรวจผู้มีอำนาจเท่านั้น

มาตรา ๕๐/๒๗ แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนรักษาความปลอดภัยสนามบิน แผนรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการเดินอากาศ และแผนรักษาความปลอดภัยอื่นใดที่จัดทำขึ้นตามมาตรา ๕๐/๑๗ (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) อาจกำหนดให้มีสถานะของชั้นความลับ

สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจะต้องมีมาตรการหรือการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ นิติบุคคล และบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนต่าง ๆ เหล่านี้ ต้องรับรู้ถึงสถานะของชั้นความลับของแผนดังกล่าวและต้องปกป้องข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในแผนดังกล่าว ในการนี้ อาจกำหนดให้มีสถานะของข้อมูลเช่นนั้น และผู้รับข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าว จะต้องตระหนักถึงสถานะของข้อมูลดังกล่าว

มาตรา ๕๐/๒๘ ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการสนามบินสาธารณะ เว้นแต่จะมีแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต และที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการแล้ว

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องจัดทำและบังคับใช้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตนที่ได้จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ และผู้ดำเนินการสนามบินต้องทบทวนและปรับปรุงแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตนให้ทันสมัย

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องพัฒนาและบังคับใช้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน เพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของตนซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องยื่นแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนตามวรรคสามให้ผู้อำนวยการเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำไปบังคับใช้

มาตรา ๕๐/๒๙ ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการเป็นผู้ดำเนินการเดินอากาศ เว้นแต่จะมีแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการแล้ว หรือเป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยบริการเดินอากาศ

ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดทำและบังคับใช้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ได้จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ ในกรณีผู้ดำเนินการเดินอากาศให้บริการขนส่งสินค้าด้วย จะต้องมีการควบคุมการรักษาความปลอดภัยสินค้าและไปรษณีย์ภัณฑ์เพิ่มเติมที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการ

ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องพัฒนาและบังคับใช้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของตนซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องยื่นแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนตามวรรคสามให้ผู้อำนวยความสะดวกเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำไปบังคับใช้

มาตรา ๕๐/๓๐ ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการเป็นผู้ให้บริการจราจรทางอากาศของสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักร เว้นแต่จะมีแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ให้บริการจราจรทางอากาศที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยความสะดวกแล้ว

ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศต้องจัดทำและบังคับใช้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ให้บริการจราจรทางอากาศที่ได้จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของผู้ให้บริการจราจรทางอากาศต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศต้องพัฒนาและบังคับใช้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของตนซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศต้องยื่นแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนตามวรรคสามให้ผู้อำนวยความสะดวกเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำไปบังคับใช้

มาตรา ๕๐/๓๑ ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์ในการรับจัดการขนส่งสินค้าไปรษณียภัณฑ์ สัมภาระ หรือสิ่งอื่น ๆ ทางอากาศ เว้นแต่จะมีแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยความสะดวกแล้ว และได้รับใบรับรองการเป็นตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมที่ออกโดยผู้อำนวยความสะดวกเพื่อการนี้

ตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมต้องจัดทำและบังคับใช้แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมที่ได้จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมต้องเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมต้องจัดทำและบังคับใช้แผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของตนซึ่งสอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุมต้องยื่นแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนตามวรรคสามให้ผู้อำนวยความสะดวกให้ความเห็นชอบก่อนนำไปบังคับใช้

มาตรา ๕๐/๓๒ เพื่อป้องกันการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือผู้ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ จะต้อง

(๑) ปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของต้นที่ผู้อำนวยความสะดวกให้ความเห็นชอบ

(๒) เข้าไปมีส่วนร่วมในแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๓) ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของตนอย่างเต็มรูปแบบ

(๔) ให้ข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย เมื่อผู้อำนวยความสะดวกร้องขอ

(๕) เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยสนามบินที่เกี่ยวข้อง

(๖) ปฏิบัติตามคำสั่งการรักษาความปลอดภัยใด ๆ ที่ตนได้รับ ซึ่งออกโดยผู้อำนวยความสะดวก

มาตรา ๕๐/๓๓ เพื่อป้องกันการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย บุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดที่กำหนดให้สนับสนุนหรือให้ความร่วมมือไว้ในแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติต้อง

(๑) ปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยใด ๆ ที่ผู้อำนวยความสะดวกให้ความเห็นชอบซึ่งกำหนดให้ตนต้องปฏิบัติตาม

(๒) เข้าไปมีส่วนร่วมในแผนฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติและแผนควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๓) ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบบางส่วน การตรวจสอบทั้งระบบ และการสอบสวนใด ๆ ซึ่งผู้อำนวยความสะดวกเป็นผู้ตัดสินใจดำเนินการ

(๔) ให้ข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย เมื่อผู้อำนวยความสะดวกร้องขอ

(๕) เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยสนามบินที่เกี่ยวข้องเมื่อได้รับการร้องขอ

(๖) ปฏิบัติตามคำสั่งการรักษาความปลอดภัยใด ๆ ที่ตนได้รับ ซึ่งออกโดยผู้อำนวยความสะดวก

มาตรา ๕๐/๓๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายประสงค์จะนำอาวุธขึ้นบนอากาศยานเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยความสะดวกเป็นการเฉพาะราย และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนด

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รักษาความปลอดภัยในอากาศยานซึ่งต้องขึ้นไปประจำการบนอากาศยาน ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ

มาตรา ๕๐/๓๕ ห้ามมิให้บุคคลใดขนส่งหรือครอบครองอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟภายในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต หรือเป็นเจ้าพนักงานซึ่งอยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

ห้ามมิให้ผู้โดยสารหรือบุคคลอื่นใดขนส่งหรือนำอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟเข้าไปในสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต และปฏิบัติตามเงื่อนไขของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ในการนี้ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตดำเนินการตรวจสอบหรือดำเนินการอื่นใดเพื่อมิให้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้อำนวยความสะดวกจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเป็นแนวทางในการอนุญาตไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๐/๓๖ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตให้บุคคลอื่นเข้าพื้นที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็นส่วนของอาคารผู้โดยสารหรือพื้นที่เขตการบิน ผู้เข้าพื้นที่ดังกล่าวต้องรับผิดชอบในการควบคุมการเข้าพื้นที่เฉพาะส่วนที่ตนเกี่ยวข้อง โดยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามแผนรักษาความปลอดภัยของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตด้วย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “ผู้เข้าพื้นที่” หมายความว่า บุคคลหรือองค์กรที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจที่สนามบินนั้น ๆ รวมถึงผู้รับสัมปทาน ผู้จัดการขนส่งสินค้า ผู้จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการรถแท็กซี่และรถโดยสาร ผู้ประกอบการบำรุงรักษาอากาศยาน บริษัทน้ำมันเชื้อเพลิง และหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้น

มาตรา ๕๐/๓๗ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตมีหน้าที่ต้องเฝ้าระวังภัยคุกคามที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศของสนามบินหรือส่วนใด ๆ ของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ที่มีได้อยู่ในความรับผิดชอบของตนด้วย ในกรณีที่เกิดภัยคุกคามต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ในทันที

(๑) แจ้งต่อสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องถึงลักษณะของภัยคุกคาม

(๒) ตรวจสอบผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของสนามบินอันเกิดจากภัยคุกคาม

(๓) ประสานความร่วมมือในการปฏิบัติการตามมาตรการที่เหมาะสมในการเผชิญภัยคุกคามนั้น

มาตรา ๕๐/๓๘ เมื่อเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตพิจารณาเห็นว่าภัยคุกคามที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของสนามบินต้องดำเนินการตามมาตรการทั้งหมดที่จำเป็นโดยทันที เพื่อให้มั่นใจได้ถึงความปลอดภัยของสนามบินและบุคคลที่อยู่ภายในสนามบิน รวมถึงการแจ้งถึงลักษณะของภัยคุกคามแก่บุคคลเหล่านั้น

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตต้องแจ้งสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยในทันทีกรณีที่มีภัยคุกคามโดยการวางระเบิดหรือเหตุอื่นที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสนามบิน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศหรืออากาศยาน

มาตรา ๕๐/๓๙ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามแผนการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติต้องจัดให้มีการเก็บบันทึกข้อมูลของอุบัติการณ์ในการรักษาความปลอดภัยที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “อุบัติการณ์ในการรักษาความปลอดภัย” ตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจริง พยายามกระทำ ช่มชู้ว่าจะกระทำ หรือสงสัยว่าจะมีการกระทำ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการแทรกแซง การละเมิด หรือความผิดปกติของระบบการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน โดยการกระทำได้กล่าวไม่จำกัดเฉพาะการยึดหรือเข้าควบคุมโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือพยายามกระทำการดังกล่าว การระเบิด การค้นพบอาวุธ สารระเบิด หรืออุปกรณ์วางเพลิง และการข่มขู่คุกคามที่มุ่งกระทำโดยเฉพาะเจาะจงต่อสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศ

มาตรา ๕๐/๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐/๑๗ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตมีอำนาจดำเนินการตรวจค้นผู้โดยสารและสัมภาระของผู้โดยสาร ตามวิธีการที่เหมาะสมซึ่งจะต้องประกาศให้เป็นที่ยทราบโดยทั่วไป

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตมีอำนาจห้ามมิให้บุคคลใดขึ้นไปบนอากาศยานได้ หากปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่ยินยอมให้มีการตรวจค้นตัวหรือสัมภาระที่จะนำขึ้นไปบนอากาศยานเมื่อได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการตรวจค้น

มาตรา ๕๐/๔๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๐/๔๐ ให้ผู้อำนวยการออกข้อกำหนดในการตรวจค้นผู้โดยสารและสัมภาระที่จะนำขึ้นไปบนอากาศยานในเที่ยวบินพาณิชย์ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย

(๑) กระบวนการในการตรวจจับอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุใด ๆ ซึ่งอาจใช้ในการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งการตรวจค้นทางเทคนิคและทางกายภาพ

(๒) กระบวนการและเครื่องมืออุปกรณ์ในการตรวจค้นที่จัดจ้างหรือดำเนินการโดยลูกจ้างหรือตัวแทนของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตก่อนที่จะมีการนำขึ้นไปบนอากาศยาน

ข้อกำหนดที่ออกตามวรรคหนึ่ง ต้องกำหนดวิธีการและขอบเขตการตรวจค้นผู้โดยสารและสัมภาระของผู้โดยสารในรูปแบบเดียวกันไม่ว่าจะเป็นเที่ยวบินภายในประเทศและเที่ยวบินระหว่างประเทศ”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕/๒ การอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน
มาตรา ๕๐/๔๒ มาตรา ๕๐/๔๓ มาตรา ๕๐/๔๔ มาตรา ๕๐/๔๕ และมาตรา ๕๐/๔๖
แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“หมวด ๕/๒

การอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

มาตรา ๕๐/๔๒ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำ พัฒนาและดำเนินการให้เป็นไปตามแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางให้หน่วยงานทางศุลกากร ตรวจคนเข้าเมือง สาธารณสุข และหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนและอำนวยความสะดวกตามหน้าที่และอำนาจของตนในการบินพลเรือน รวมทั้งให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาตามความจำเป็น ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนที่ของอากาศยาน สมาชิกลูกเรือ ผู้โดยสาร สินค้า ไปรษณีย์ภัณฑ์ และคลังสินค้า โดยการขจัดอุปสรรคและความล่าช้าที่ไม่จำเป็น

(๒) การเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการให้บริการด้านการขนส่งทางอากาศของพลเรือน พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการพัฒนาแนวคิดในการแก้ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

(๓) การประสานผลประโยชน์ของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวก การสนับสนุนให้เกิดความปลอดภัยในระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนสร้างความน่าเชื่อถือและมีศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมการบิน

แผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติต้องไม่มีลักษณะที่กระทบต่อข้อกำหนด หรือมาตรการใดในเรื่องความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๕๐/๔๓ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการเข้าออกประเทศ การท่องเที่ยว การพาณิชย์ การต่างประเทศ และผู้ประกอบการต่าง ๆ รวมถึงผู้ให้บริการภาคพื้นและหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งนี้ ผู้อำนวยการอาจเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินงานให้เกิดความร่วมมือและให้คำแนะนำในการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติและปรับปรุงประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการด้านการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนโดยต้องขจัดอุปสรรคและความล่าช้าที่ไม่จำเป็น

(๒) พิจารณาปัญหาในเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับพิธีการเข้าออกที่นำไปใช้กับการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ

(๓) พิจารณาข้อเสนอแนะที่มาจากคณะกรรมการอำนวยความสะดวกสนามบินรวมถึงการส่งประเด็นต่าง ๆ ไปยังคณะกรรมการดังกล่าวเพื่อทราบ

(๔) ให้ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้องรวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๕) ส่งเสริมให้มีการจัดทำวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในด้านต่าง ๆ ของการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

(๖) แจ้งความคืบหน้าเกี่ยวกับการพัฒนาที่มีนัยสำคัญในด้านการบินพลเรือนระหว่างประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อการบินพลเรือนในประเทศไทยให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

(๗) ทหารีร่วมกันเกี่ยวกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

(๘) ประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

มาตรา ๕๐/๔๔ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ประสาน กำกับและติดตามให้การดำเนินการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการสำรวจการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน เพื่อระบุความต้องการหรือความจำเป็นในการอำนวยความสะดวก

(๒) จัดให้มีการตรวจสอบการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน และการดำเนินงานด้านการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๓) จัดให้มีการดำเนินการเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการปฏิบัติการในเรื่องพิธีการเข้าและออกของสนามบินสาธารณะในประเทศไทย

มาตรา ๕๐/๔๕ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน ต้องจัดให้มีการอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม ณ สนามบินที่ให้บริการระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร การตรวจคนเข้าเมือง การสาธารณสุข และการอื่นที่เป็นการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องและต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

การดำเนินการเกี่ยวกับการศุลกากร การตรวจคนเข้าเมือง การสาธารณสุข และการอื่นที่เป็นการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน เป็นหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ให้คำแนะนำเพื่อประกอบการดำเนินการของหน่วยงานในเรื่องเกี่ยวกับเอกสารการเดินทาง การศุลกากร การตรวจคนเข้าเมือง การสาธารณสุข การกักกันพืชและสัตว์ การบังคับใช้กฎหมาย เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๐/๔๖ ให้ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะที่ให้บริการระหว่างประเทศจัดให้มีคณะกรรมการอำนวยความสะดวกสนามบินขึ้นคณะหนึ่ง มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติในระดับที่อยู่ในความรับผิดชอบของสนามบิน

(๒) ศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับพิธีการเข้าและออกของอากาศยาน ผู้โดยสาร สัมภาระ สินค้า ไปรษณียภัณฑ์ และคลังสินค้า ที่ได้รับผลกระทบ หากเป็นไปได้เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นภายในสนามบินระหว่างประเทศให้กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ทันที

(๓) เสนอปัญหาการดำเนินการที่คณะกรรมการอำนวยความสะดวกสนามบินไม่สามารถแก้ไขได้ ให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อทราบและหาแนวทางการแก้ไขต่อไป

(๔) แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติสำหรับการดำเนินงานที่ได้กระทำไปแล้ว รวมถึงข้อเสนอแนะที่จัดทำขึ้น”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๙/๑ มาตรา ๕๙/๒ และมาตรา ๕๙/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๕๙/๑ ห้ามมิให้บุคคลใดจุดและปล่อยหรือกระทำการใดเพื่อให้บั้งไฟ พลุ ตะไล โคมลอย โคมไฟ โคมควัน หรือวัตถุอื่นใดที่คล้ายคลึงกันขึ้นไปสู่อากาศ ซึ่งเป็นการรบกวนหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อการเดินอากาศหรือปฏิบัติการของอากาศยาน ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ ตามมาตรา ๕๘

มาตรา ๕๙/๒ ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้ ตามลักษณะหรือระดับของกิจกรรมที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศตามมาตรา ๕๘ เว้นแต่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

(๑) ปล่อยแสงเลเซอร์หรือแสงไฟขึ้นไปสู่อากาศ

(๒) ปล่อยคลื่นเสียง คลื่นวิทยุ หรือคลื่นแตรตเซียนซึ่งเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

(๓) ใช้งานอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปล่อยคลื่นไฟฟ้า

(๔) กิจกรรมอื่นตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ซึ่งจะต้องกำหนดเท่าที่จำเป็นและไม่กระทบต่อชีวิตประจำวันหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับกิจกรรมดังกล่าวที่เกี่ยวกับการบินพลเรือนของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

มาตรา ๕๙/๓ เพื่อประโยชน์ในด้านความปลอดภัยของการบินพลเรือน ในกรณีที่จะดำเนินกิจกรรมตามมาตรา ๕๙/๑ หรือมาตรา ๕๙/๒ นอกเขตปลอดภัยในการเดินอากาศตามมาตรา ๕๘ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเป็นข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติในการกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว โดยประกาศนั้น อาจกำหนดลักษณะของกิจกรรม เขตพื้นที่ที่ควบคุมระยะเวลา และวิธีการหรือเงื่อนไขในการดำเนินกิจกรรมนั้น ได้ตามความเหมาะสมและเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อผู้อำนวยการได้ประกาศหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งในกิจกรรมใด หากกำหนดให้กิจกรรมนั้นจะกระทำได้ต้องได้รับอนุญาตให้ดำเนินการแล้ว นอกจากต้องได้รับอนุญาต อนุมัติ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นจากเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศดังกล่าว ซึ่งในการอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่มีการประกาศตามมาตรานี้แล้ว ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติในการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนด รวมทั้งให้มีการแสดงแนวบริเวณเขตพื้นที่ที่ควบคุมการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ควบคุมตามประกาศนี้ด้วย”

มาตรา ๓๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๕๙/๑ มาตรา ๕๙/๒ หรือมาตรา ๕๙/๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติให้ถูกต้อง หากผู้ฝ่าฝืนนั้นมิได้ปฏิบัติตาม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้มาตรการเท่าที่จำเป็น เพื่อระงับเหตุแห่งการฝ่าฝืนดังกล่าวได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นโดยเร็ว”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐/๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐/๔๔ ให้จัดตั้งเงินทุนหมุนเวียนขึ้นทุนหนึ่งในกรมท่าอากาศยาน เรียกว่า “เงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยาน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนา ด้านความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัยของผู้โดยสาร จัดหาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ในสนามบินอนุญาตสำหรับผู้โดยสาร การรักษาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่เกิดจากสนามบิน และ สนับสนุนกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกันเพื่อประโยชน์ของผู้โดยสาร รวมทั้งเพื่อใช้จ่ายในการบริหารจัดการ ท่าอากาศยานหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็น

เงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยานประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนจากเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือเงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งรัฐมนตรีเสนอเรื่อง ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติการขอรับการอุดหนุน โดยต้องระบุจำนวนและเหตุผลความจำเป็น ในการขอรับการสนับสนุนดังกล่าวไปพร้อมกันด้วย

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ส่งเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคสาม

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้

(๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียน

ให้นำส่งเงินหรือทรัพย์สินดังต่อไปนี้ เข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคหนึ่ง

(๑) เงินค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นของสนามบินอนุญาตที่ดำเนินงานโดย กรมท่าอากาศยานเรียกเก็บตามมาตรา ๕๖ (๒) (๓) (๔) และ (๕)

(๒) เงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกของสนามบินอนุญาตที่ดำเนินงานโดยกรมท่าอากาศยาน เรียกเก็บตามมาตรา ๖๐/๓๗ วรรคสอง

(๓) เงินเพิ่มตามมาตรา ๖๐/๔๑ วรรคสาม

(๔) เงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามมาตรา ๖๐/๔๓

(๕) เงินค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ ที่เรียกเก็บเกินอัตราตามมาตรา ๖๐/๔๕

(๖) เงินหรือทรัพย์สินอันเกิดจากการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ของสนามบินอนุญาตที่ดำเนินงาน โดยกรมท่าอากาศยาน ทั้งนี้ หากเงินหรือทรัพย์สินนั้นเกิดจากกรณีที่เป็นการใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุ ให้เป็นไปตามความตกลงเป็นหนังสือระหว่างกรมท่าอากาศยานกับกรมธนารักษ์

เงินและทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคสอง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ในการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียนนั้น มิให้นำเงินหรือทรัพย์สิน ของเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคสอง (๓) ยกเว้นเงินที่เรียกเก็บตามวรรคสาม (๑) และ (๒) ไปใช้ ในกิจการเกี่ยวกับการบริหารจัดการท่าอากาศยานหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกัน เว้นแต่เงินหรือทรัพย์สิน ที่เหลือจากการใช้จ่ายตามโครงการหรือแผนงานในปีก่อนหน้านั้น ให้สามารถนำเงินส่วนที่เหลือมาสมทบ เป็นค่าใช้จ่ายในกิจการเกี่ยวกับการบริหารจัดการท่าอากาศยานหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกันได้

หลักเกณฑ์ และวิธีการในการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและการจัดหาผลประโยชน์ ของเงินหรือทรัพย์สินของเงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร เงินทุนหมุนเวียนกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ การบริหารจัดการ คณะกรรมการบริหารเงินทุนหมุนเวียนและ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ การบัญชีและการตรวจสอบ การประเมินผล และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับเงินทุนหมุนเวียน กรมท่าอากาศยาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารเงินทุนหมุนเวียน”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในหมวด ๗ อุบัติเหตุ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๗

การสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์

มาตรา ๖๑ ในหมวดนี้

“อุบัติเหตุ” หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการของอากาศยาน อันเป็นผลให้อากาศยานได้รับความเสียหายหรือสูญหาย หรือมีบุคคลได้รับอันตรายแก่ชีวิตและร่างกาย ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานประกาศกำหนด

“อุบัติการณ์” หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการของอากาศยาน ซึ่งมีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของการปฏิบัติการดังกล่าวแต่ไม่รวมถึงอุบัติเหตุ

“อุบัติการณ์รุนแรง” หมายความว่า อุบัติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกรณีแวดล้อมที่มีความเป็นไปได้สูง ที่จะเกิดอุบัติเหตุขึ้นตามที่คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานประกาศกำหนด

“การพิทักษ์อากาศยาน” หมายความว่า การดูแลรักษาและคุ้มครองอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง รวมทั้งส่วนของอากาศยาน สิ่งที่อยู่ในอากาศยาน นอกอากาศยาน ภายในระยะเวลาที่จำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบสวน และให้หมายความรวมถึงการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการเข้าถึง การเอาไป การทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพ หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจทำให้เกิดความเสียหายไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนของอากาศยานหรือสิ่งต่าง ๆ ของอากาศยานซึ่งประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง

“การสอบสวน” หมายความว่า กระบวนการเกี่ยวกับการรวบรวม การบันทึกและวิเคราะห์ ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง การสรุปสาเหตุและปัจจัยเกื้อหนุน การออกข้อเสนอแนะเพื่อความปลอดภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและอุบัติการณ์

“เครื่องบินที่การบิน” หมายความว่า เครื่องบินที่ติดตั้งบนอากาศยาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์

“สำนักงาน กสอ.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน

“ผู้อำนวยการ กสอ.” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน

มาตรา ๖๒ ให้มีคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานขึ้นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “กสอ.” ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จากผู้ซึ่งมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ ด้านการปฏิบัติการบิน ด้านวิศวกรรมอากาศยาน ด้านเวชศาสตร์การบิน ด้านการควบคุมจราจรทางอากาศ ด้านกฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวกับการบินพลเรือนอันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ.

ให้มีกรรมการ กสอ. ซึ่งทำงานเต็มเวลาจำนวนสามคน

ให้ผู้อำนวยการ กสอ. เป็นเลขานุการของ กสอ. และให้ปลัดกระทรวงคมนาคมโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการ กสอ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน กสอ. จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้สำนักงาน กสอ. ทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของ กสอ. รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนในด้านวิชาการ การศึกษาและค้นคว้าข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ. และคณะอนุกรรมการที่ กสอ. แต่งตั้ง รวมทั้งปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในหมวดนี้ หรือตามที่ กสอ. มอบหมาย

มาตรา ๖๓ นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือขัดกับการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ.
- (๕) ไม่เป็นกรรมการในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือขัดกับการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ.

(๖) ไม่เป็นกรรมการ หรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบกรใด ๆ ในกิจการของเอกชนหรือองค์กรวิชาชีพ ซึ่งอาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนหรือขัดกับการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ.

(๗) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ต้องแสดงเอกสารหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้ลาออกหรือพ้นจากตำแหน่ง หรือการประกอบการตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ต่อผู้อำนวยการ กสอ. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง หากผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๔ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. ที่ได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๖๔/๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กสอ. พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปี

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖๓

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๗) คณะรัฐมนตรีให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรี เพราะหย่อนความสามารถ บกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย

ในกรณีของกรรมการ กสอ. ซึ่งทำงานเต็มเวลา หากไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลา ให้ถือเป็นเหตุพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. พ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่งหรือวาระสอง แล้วแต่กรณี ให้ กสอ. ประกอบด้วยกรรมการ กสอ. เท่าที่เหลืออยู่และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เว้นแต่มีประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. รวมกันเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน และให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ กสอ. ซึ่งตนแทน

มาตรา ๖๔/๒ ในกรณีที่กรรมการ กสอ. พ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖๔ หรือด้วยเหตุอื่นใดตามมาตรา ๖๔/๑ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการ กสอ. โดยเร็ว

มาตรา ๖๔/๓ การประชุม วิธีการประชุม การลงมติ และการปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กสอ. กำหนด

มาตรา ๖๔/๔ กสอ. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรง

(๒) ดำเนินการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรง

(๓) เข้าร่วมในการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ที่ดำเนินการโดยรัฐต่างประเทศตามความเหมาะสม

(๔) วิเคราะห์ข้อมูลความปลอดภัยด้านการบิน และข้อมูลอุบัติเหตุ อุบัติการณ์รุนแรง และอุบัติการณ์

(๕) จัดทำรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรง

(๖) เสนอแนะมาตรการเชิงป้องกันให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจเกี่ยวกับการบินทั้งในประเทศและต่างประเทศ กรณีที่ตรวจพบในระหว่างการสอบสวนว่าจำเป็นต้องดำเนินการโดยพลันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการบิน

(๗) จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อความปลอดภัยให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ หน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนอุบัติเหตุของรัฐต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศตามที่เห็นสมควร และติดตามการดำเนินการ

(๘) พิจารณาข้อเสนอแนะเพื่อความปลอดภัยจากหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนอุบัติเหตุของรัฐต่างประเทศ เพื่อส่งให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการและติดตามการดำเนินการ

(๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการการบินพลเรือน

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การดำเนินการตาม (๑) (๒) (๔) และ (๕) กสอ. จะกำหนดเพื่อความเหมาะสมตามลักษณะของอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ หรืออุบัติการณ์รุนแรงก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กสอ. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่ กสอ. มอบหมายได้

การปฏิบัติหน้าที่ของ กสอ. ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปโดยสอดคล้องกับอนุสัญญาและภาคผนวก

มาตรา ๖๔/๕ ให้กรรมการ กสอ. และอนุกรรมการ กสอ. ได้รับค่าตอบแทนเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และประโยชน์อย่างอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ส่วนที่ ๒

การสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์

มาตรา ๖๔/๖ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง ให้ กสอ. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เข้าไปในที่ดิน อาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งอากาศยานหรือส่วนของอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ หรือสิ่งที่ยานหรือนั้นบรรทุกมา ตก หรือปรากฏอยู่

(๒) ควบคุม ตรวจสอบ หรือค้นอากาศยาน สิ่งของ หรือสิ่งใด ๆ ในอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์

(๓) เข้าไปเพื่อตรวจหรือค้นในสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานซึ่งอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ใช้เป็นท่าขึ้นหรือลง หรือในสถานที่ทำการของผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือสถานที่ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศที่เกี่ยวข้อง

(๔) ตรวจหรือค้นเอกสารหรือวัตถุใดอันเป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน ให้มีอำนาจยึดหรือเข้าควบคุมเอกสารหรือวัตถุอันเป็นหลักฐานดังกล่าวได้ แต่ต้องจัดทำบัญชีเอกสารและวัตถุดังกล่าวให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุนั้นไว้ด้วย

(๕) ตรวจสอบหรือสั่งให้มีการตรวจสอบอากาศยานหรือส่วนของอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ หรืออากาศยานหรือส่วนของอากาศยานแบบเดียวกันกับอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์นั้น หรือตรวจสอบหรือสั่งให้มีการตรวจสอบสิ่งของหรือวัตถุอื่นใดโดยไม่ชักช้า เพื่อนำผลมาประกอบการสอบสวน

(๖) สั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใดอันเป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กสอ. อาจมอบหมายให้สำนักงาน กสอ. หรือหน่วยงานหรือบุคคลที่ กสอ. แต่งตั้ง ดำเนินการตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วน และอาจร้องขอให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องช่วยดำเนินการหรือสนับสนุนได้

ให้หน่วยงานหรือบุคคลที่ กสอ. แต่งตั้งหรือหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการร้องขอตามวรรคสอง ได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนที่จำเป็นตามสมควรแก่กรณี ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่ กสอ. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๖๔/๗ ในการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรงของอากาศยานตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการได้ข้อมูลสำหรับการปรับปรุงความปลอดภัยในการเดินอากาศเพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรงทำนองเดียวกันขึ้นอีก โดยมีใช่เป็นการสอบสวนเพื่อการกล่าวโทษบุคคลหรือกำหนดให้บุคคลใดต้องรับผิดชอบไม่ว่าทางใด ๆ

ให้ กสอ. มีอำนาจสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเกิดขึ้นในราชอาณาจักร

(๒) กรณีเกิดขึ้นแก่อากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยซึ่งมิได้เกิดขึ้นตาม (๑) โดย

(ก) อยู่ในอาณาเขตของรัฐที่ไม่ใช่ภาคีแห่งอนุสัญญาโดยรัฐนั้นไม่ประสงค์จะดำเนินการ

สอบสวนตามอนุสัญญาและภาคผนวก

(ข) อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ใช่อาณาเขตของรัฐใด

การสอบสวนตามหมวดนี้ นอกจากการดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งแล้วต้องดำเนินการแยกออกจากการสอบสวนหรือการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม และการดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจสอบสวนตามกฎหมายอื่นที่มุ่งหมายให้ได้ตัวผู้กระทำให้เกิดเหตุดังกล่าวหรือบุคคลใดซึ่งจะต้องรับโทษตามที่มีกฎหมายนั้นบัญญัติ

กสอ. อาจดำเนินการสอบสวนอุบัติการณ์ใดที่มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของการปฏิบัติการของอากาศยานอย่างมีนัยสำคัญได้ การสอบสวนอุบัติการณ์ดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กสอ. กำหนด ซึ่งอาจกำหนดในลักษณะเดียวกับการสอบสวนอุบัติการณ์รุนแรงได้ และให้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔/๖ ด้วย โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรงของอากาศยานตามพระราชบัญญัตินี้ กสอ. อาจจัดให้มีการทำข้อตกลงการปฏิบัติงานกับหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจสอบสวนตามกฎหมายอื่นนั้นได้

มาตรา ๖๔/๘ ในการสอบสวนตามมาตรา ๖๔/๗ กสอ. ต้องดำเนินการโดยอิสระ และปราศจากการแทรกแซง ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และคำนึงถึงความมุ่งหมายในการสอบสวนเพื่อหาสาเหตุของอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ และความปลอดภัยในการเดินอากาศเป็นสำคัญ

ห้ามมิให้หน่วยงานตามมาตรา ๖๔/๗ วรรคสาม เรียกประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ กสอ. หรืออนุกรรมการ กสอ. และหน่วยงานหรือบุคคลซึ่ง กสอ. มอบหมายเกี่ยวกับการสอบสวน ไปเป็นพยานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาและความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอบสวนของหน่วยงานนั้น

มาตรา ๖๔/๙ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน กสอ. อาจร้องขอให้รัฐต่างประเทศช่วยในการสอบสวน หรือรับการร้องขอจากรัฐต่างประเทศให้ช่วยดำเนินการสอบสวนได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยเป็นไปตามที่กำหนดในอนุสัญญาและภาคผนวก

รัฐต่างประเทศอาจร้องขอเพื่อแต่งตั้งผู้แทน ที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญ เข้าร่วมในการสอบสวนของ กสอ. ตามหมวดนี้ ภายใต้การดูแลของ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ กสอ.

มาตรา ๖๔/๑๐ เมื่อมีอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงเกิดขึ้นแก่อากาศยานในราชอาณาจักรหรืออากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยแต่อยู่นอกราชอาณาจักร ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานเจ้าของอากาศยาน ผู้ครอบครองอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ หน่วยซ่อม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือผู้ดำเนินการสนามบิน แจ้งต่อ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมายโดยไม่ชักช้า และจัดทำรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการจัดทำรายงานเบื้องต้นให้เป็นไปตามข้อบังคับ กสอ.

ข้อบังคับ กสอ. ตามวรรคหนึ่ง ต้องประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๖๔/๑๑ เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ห้ามมิให้บุคคลใดปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดแก่อากาศยานหรือส่วนของอากาศยานหรือสิ่งที่ยานหรือนั้นบรรทุกมา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อความปลอดภัยแก่บุคคล หรือเพื่อคุ้มครองอากาศยานนั้นมิให้เกิดความเสียหายจากเหตุเพลิงไหม้หรือเหตุอื่นที่จะทำให้อากาศยาน ส่วนของอากาศยาน หรือสิ่งที่ยานหรือนั้นบรรทุกมาถูกทำลายลงหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกให้ช่วยเหลือ

มาตรา ๖๔/๑๒ เมื่อมีอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงตามมาตรา ๖๔/๗ วรรคสอง เกิดขึ้นแก่อากาศยานใดในราชอาณาจักร ให้อากาศยานหรือส่วนของอากาศยานนั้น และสิ่งที่ยานหรือนั้นบรรทุกมาอยู่ในการพิทักษ์อากาศยานของ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นเพื่อการสอบสวน

ลักษณะของอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงและหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิทักษ์อากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ กสอ.

ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศมีหน้าที่เคลื่อนย้ายอากาศยานที่เกิดอุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรง หากไม่ดำเนินการ ให้ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศ เคลื่อนย้ายอากาศยานภายในเวลาที่กำหนด ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าว ให้ กสอ. หรือผู้ที่ กสอ. มอบหมายมีอำนาจเคลื่อนย้ายอากาศยานนั้นเอง โดยค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายอากาศยานนั้น ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศเป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๖๔/๑๓ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนและการรักษาไว้ซึ่งพยานหลักฐาน ให้ กสอ. ประกาศกำหนดพื้นที่ที่อุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงเกิดขึ้นและบริเวณโดยรอบของพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ควบคุมการสอบสวน และประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป โดยกำหนดระยะเวลาได้ไม่เกินสิบห้าวัน และหากมีความจำเป็นอาจขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสิบห้าวัน ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีเครื่องหมายแสดงแนวเขตพื้นที่ควบคุมการสอบสวนดังกล่าวไว้ด้วย

เมื่อได้มีการประกาศพื้นที่ควบคุมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ควบคุมการสอบสวน หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่อากาศยานหรือส่วนของอากาศยานนั้น และสิ่งของที่อากาศยานนั้นบรรทุกมา เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย

ในกรณีที่ไม่มีความจำเป็นต้องควบคุมพื้นที่ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ กสอ. ประกาศยกเลิกพื้นที่ควบคุมการสอบสวน และประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๖๔/๑๔ ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแก่อากาศยานใดในราชอาณาจักร และมีบุคคลถึงแก่ความตาย ให้ กสอ. แจ้งผู้มีหน้าที่และอำนาจชั้นสูตรพลีกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการชันสูตรพลีกศพโดยพลัน และรายงานผลการชันสูตรพลีกศพแก่ กสอ. โดยเร็ว

ในกรณีบุคคลถึงแก่ความตายตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ประจําหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ ให้ กสอ. ร่วมกันกับผู้มีหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่งจัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการชันสูตร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการสอบสวน

มาตรา ๖๔/๑๕ ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง ให้ผู้ประจําหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงนั้นเข้ารับการตรวจทางการแพทย์โดยเร็ว หากผู้ประจําหน้าที่ดังกล่าวไม่เข้ารับการตรวจ ให้ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมายมีอำนาจควบคุมผู้ประจําหน้าที่นั้นเพื่อนำตัวไปรับการตรวจทางการแพทย์ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ กสอ. และให้ผู้ประจําหน้าที่นั้นนำส่งผลการตรวจทางการแพทย์ให้ กสอ. โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๖๔/๑๖ ในกรณีที่ต้องมีการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง กสอ. จะดำเนินการเอง หรือแต่งตั้งอนุกรรมการ กสอ. ซึ่งประกอบด้วยกรรมการ กสอ. ซึ่งปฏิบัติงานเต็มเวลาคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการอื่นจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นข้าราชการหรือพนักงานราชการของสำนักงาน กสอ. ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงนั้น

ในการแต่งตั้งอนุกรรมการ กสอ. ตามวรรคหนึ่ง ให้ กสอ. แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง ซึ่งมีคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ ตามข้อบังคับ กสอ. ในการนี้ กสอ. อาจจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

ให้อนุกรรมการ กสอ. ตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่และอำนาจในการสอบสวนเช่นเดียวกับ กสอ. และเมื่อดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นให้อนุกรรมการ กสอ. รายงานผลการสอบสวน และจัดทำรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงเพื่อจัดทำรายงานฉบับสุดท้ายตามมาตรา ๖๔/๑๙ ต่อ กสอ.

การปฏิบัติหน้าที่และการสอบสวนของอนุกรรมการ กสอ. ให้เป็นไปตามข้อบังคับ กสอ.

มาตรา ๖๔/๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยบันทึกเสียงหรือเสียงที่บันทึกภายในห้องนักบิน และบันทึกภาพหรือภาพและเสียงที่บันทึกในบันทึกภาพขณะทำการบินที่อยู่ในเครื่องบันทึกการบิน รวมถึงข้อความที่ถอดจากบันทึกดังกล่าว ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่เป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนตามหมวดนี้ หรือการสอบสวนหรือการดำเนินการอื่นใดตามที่มีกฎหมายกำหนด

มาตรา ๖๔/๑๘ ในการสอบสวนตามหมวดนี้ ให้ กสอ. และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนรักษาความลับของข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนที่อยู่ในความครอบครองหรือพิทักษ์ของ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย โดยจะเปิดเผยข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวได้เฉพาะเท่าที่จำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนเท่านั้น

ข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

(๑) บันทึกเสียงภายในห้องนักบิน บันทึกภาพขณะทำการบิน และข้อความที่ถอดจากบันทึกดังกล่าว

(๒) บันทึกข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน ดังนี้

(ก) ถ้อยคำของบุคคลซึ่งให้ไว้ต่อ กสอ.
 (ข) การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการของอากาศยาน
 (ค) ข้อมูลทางการแพทย์หรือข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์นั้น

(ง) บันทึกต่าง ๆ จากหน่วยควบคุมการจราจรทางอากาศและข้อความที่ถอดจากบันทึกดังกล่าว

(จ) การวิเคราะห์และความเห็นของ กสอ. และผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ของอุบัติเหตุและอุบัติการณ์

(ฉ) ร่างรายงานของการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์

(๓) บันทึกข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนตามที่ กสอ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๖๔/๑๙ ให้ กสอ. จัดทำรายงานฉบับสุดท้ายของการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ก่อน กสอ. จัดทำเป็นรายงานฉบับสุดท้ายตามวรรคหนึ่ง ให้ กสอ. ส่งร่างรายงานฉบับสุดท้ายให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือรัฐต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แสดงข้อคิดเห็นต่อร่างรายงานดังกล่าวตามระยะเวลาที่เห็นสมควร

ผู้ที่เกี่ยวข้อง รัฐต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และวิธีการร่างรายงานฉบับสุดท้ายตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่ กสอ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องและรัฐต่างประเทศต้องมีมาตรการป้องกันมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลและรายละเอียดในร่างรายงานดังกล่าว

รายงานฉบับสุดท้ายไม่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กระบวนการยุติธรรม หรือการดำเนินการใด ๆ ที่มุ่งกล่าวโทษบุคคลหรือกำหนดให้บุคคลใดต้องรับโทษ”

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๗/๑ การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย มาตรา ๖๔/๒๐ มาตรา ๖๔/๒๑ มาตรา ๖๔/๒๒ มาตรา ๖๔/๒๓ มาตรา ๖๔/๒๔ มาตรา ๖๔/๒๕ มาตรา ๖๔/๒๖ มาตรา ๖๔/๒๗ และมาตรา ๖๔/๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“หมวด ๗/๑

การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย

มาตรา ๖๔/๒๐ ในหมวดนี้

“การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย” ให้ความหมายรวมถึง การค้นหาและช่วยชีวิตผู้ที่ประสบภัยจากอากาศยานด้วย

“สำนักงาน กชย.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานและเรือที่ประสบภัย

“ผู้อำนวยการ กชย.” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานและเรือที่ประสบภัย

มาตรา ๖๔/๒๑ ให้มีคณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติขึ้น คณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “กชย.” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการ กชย. ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงคมนาคม โดยข้อเสนอของผู้อำนวยการ กชย. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน กชย. จำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖๔/๒๒ ให้ กชย. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แนวทาง มาตรการ และเขตความรับผิดชอบในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยของประเทศไทย

(๒) เห็นชอบแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติ โดยคำนึงถึงมาตรฐาน และข้อพึงปฏิบัติขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

(๓) กำหนดมาตรการในการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอากาศยานที่อยู่ในภาวะอันตราย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานตามข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๕/๑๗ (๗)

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย รวมทั้งการออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยตามแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๖) ให้คำแนะนำ ปรีกษา และสนับสนุนการดำเนินการและพัฒนาระบบการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยของประเทศ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

เมื่อ กชย. เห็นชอบแผนตาม (๒) แล้ว ให้สำนักงาน กชย. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง กษย. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่มอบหมายก็ได้ และให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๖๔/๒๓ แผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติตามมาตรา ๖๔/๒๒ (๒) ต้องสอดคล้องกับนโยบาย แนวทาง และมาตรการในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ที่ กษย. กำหนดตามมาตรา ๖๔/๒๒ (๑) และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) แนวทางและมาตรการในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

(๒) วิธีการเกี่ยวกับการแจ้งข่าว การค้นหา และให้ความช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า รวมถึงการขนย้ายผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต รวมทั้งหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลเกี่ยวกับการสาธารณสุข การวางแผนและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารและการลำเลียงขนส่งอย่างเป็นระบบ

(๓) รายชื่อหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่รับผิดชอบในการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ทั้งนี้ จะกำหนดหน่วยงานภาคเอกชนที่จะดำเนินการสนับสนุนหรือให้การช่วยเหลือในการดำเนินการด้วยก็ได้

(๔) งบประมาณเพื่อการดำเนินการ แนวทางในการเตรียมพร้อมด้านการฝึกอบรมบุคลากร อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และระบบการปฏิบัติการในการดำเนินการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย เพื่อดำเนินการตาม (๑) และ (๒)

มาตรา ๖๔/๒๔ ให้สำนักงาน กษย. ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางของรัฐ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยของประเทศ และประสานงานในการบูรณาการกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลืออากาศยานที่อยู่ในภาวะอันตรายหรืออากาศยานที่สูญหายหรือขาดการติดต่อและต้องการการค้นหาและช่วยชีวิตผู้ที่ประสบภัยจากอากาศยานได้อย่างทันท่วงที และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติเสนอให้ กษย. เห็นชอบตามมาตรา ๖๔/๒๒ (๒)

(๒) กำกับดูแลการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยให้เป็นไปตามมาตรการที่ กษย. กำหนดตามมาตรา ๖๔/๒๒ (๓)

(๓) ศึกษาวิจัยเพื่อหามาตรการในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยให้มีประสิทธิภาพ

(๔) ปฏิบัติการ ประสานการปฏิบัติ ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย และให้การสงเคราะห์เบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย ผู้ได้รับภัยอันตราย หรือผู้ได้รับความเสียหาย

(๕) แนะนำ ให้คำปรึกษา และอบรมเกี่ยวกับการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย แก่หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่ กชย. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๖๔/๒๕ ในกรณีที่อากาศยานทหาร หรืออากาศยานราชการอยู่ในภาวะอันตราย สูญหาย หรือขาดการติดต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอากาศยานดังกล่าว อาจร้องขอ กชย. ให้มีการดำเนินการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ได้

มาตรา ๖๔/๒๖ เมื่ออากาศยานอยู่ในภาวะอันตราย สูญหาย หรือขาดการติดต่อภายในราชอาณาจักร ให้ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตแจ้งเหตุต่อศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยโดยทันทีที่ทราบเหตุดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศในกรณีอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย หรือตัวแทนของผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศในกรณีอากาศยานต่างประเทศ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอากาศยานประสบภัยต่อศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยตามที่ร้องขอ

มาตรา ๖๔/๒๗ เมื่ออากาศยานอยู่ในภาวะอันตราย สูญหาย หรือขาดการติดต่อ หรือมีการแจ้งเหตุตามมาตรา ๖๔/๒๖ ให้สำนักงาน กชย. รายงานให้รัฐมนตรีและ กชย. ทราบโดยไม่ชักช้า

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ที่เกิดเหตุเป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์ เพื่อควบคุมและกำกับการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยให้เป็นไปตามแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติและพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อประโยชน์ในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์มีอำนาจตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ บังคับบัญชาและสั่งการหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็น และให้ศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยให้การสนับสนุนและช่วยเหลือการดำเนินการของผู้บัญชาการเหตุการณ์ด้วย

ในกรณีมีเหตุอื่นที่จำเป็น รัฐมนตรีอาจพิจารณาแต่งตั้งบุคคลอื่นหรือเปลี่ยนแปลงผู้บัญชาการเหตุการณ์ได้ตามความเหมาะสม

เมื่อภารกิจการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยเสร็จสิ้น ให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์แจ้งมายังศูนย์ประสานงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย เพื่อดำเนินการยกเลิกภารกิจการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย

มาตรา ๖๔/๒๘ เพื่อให้การปฏิบัติการช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์มีอำนาจกำหนดพื้นที่และบริเวณในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย

ห้ามบุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่หรือบริเวณที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเหตุการณ์ หรือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนหรือฉุกเฉินเพื่อช่วยเหลือบุคคลให้พ้นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจเรียกตรวจเอกสารตามมาตรา ๑๖ เอกสารอื่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และหากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และเกี่ยวข้องกับเอกสารดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจยึดเอกสารนั้นไว้เพื่อดำเนินการต่อไป”

มาตรา ๓๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๖๕/๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจเรียกโดยทำเป็นหนังสือให้บุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือจัดส่งเอกสารตามมาตรา ๑๖ เอกสารอื่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือเรียกนั้นได้

เอกสารหรือข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นเอกสารหรือข้อมูลที่บุคคลนั้นทราบ หรืออยู่ในความดูแลหรืออยู่ภายใต้ความควบคุมของบุคคลนั้น หรือเป็นเอกสารหรือข้อมูลที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินเห็นว่าจำเป็นเพื่อการตรวจสอบด้านการบิน

ในกรณีที่เรียกให้บุคคลเข้าชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดบันทึกคำตอบหรือถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ให้บุคคลซึ่งชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ตรวจสอบความถูกต้องตามบันทึกตาม (๑) และลงนามในบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรเช่นนั้นด้วย

ถ้าต้องใช้ล่ามหรือผู้ใดแปลภาษาเพื่อให้ข้อมูลแก่บุคคลดังกล่าวเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้จัดบันทึกไว้ ให้ล่ามหรือผู้แปลภาษานั้นลงนามในบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรเช่นนั้นด้วย”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ แห่งสนามบินอนุญาต ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานหรือสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๒) เข้าไปในโรงงานหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่สร้าง ประกอบ ซ่อม หรือตรวจและถอดปรับอากาศยาน หรือส่วนของอากาศยาน และตรวจสอบการเหล่านั้นตลอดถึงส่วนต่าง ๆ และแบบที่เกี่ยวกับส่วนเหล่านั้นในระหว่างเวลาทำงาน

(๓) เข้าไปในอากาศยานที่ปฏิบัติการบินมายัง ออกจาก หรือภายในราชอาณาจักร และที่ทำการของผู้ดำเนินการเดินอากาศและผู้ให้บริการการเดินอากาศ

(๔) ขึ้นตรวจและค้นอากาศยานซึ่งมีเหตุที่จะเชื่อว่ามีของต้องห้ามหรือต้องกำกัตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นใด หรือของซึ่งได้นำเข้าในหรือจะนำออกนอกราชอาณาจักร อันเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร

- (๕) ตรวจอากาศยานซึ่งมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศแล้วเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร
- (๖) เข้าตรวจสถานที่เก็บอากาศยาน
- (๗) ยึดของต้องห้ามหรือต้องกำกวดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นใดหรือของซึ่งได้นำเข้าไปหรือจะนำออกนอกราชอาณาจักรอันเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร”

มาตรา ๔๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๗/๓ มาตรา ๖๗/๔ มาตรา ๖๗/๕ มาตรา ๖๗/๖ มาตรา ๖๗/๗ มาตรา ๖๗/๘ มาตรา ๖๗/๙ มาตรา ๖๗/๑๐ มาตรา ๖๗/๑๑ และมาตรา ๖๗/๑๒ ในหมวด ๘ อำนาจตรวจ ยึดและหน่วงเหนี่ยว แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๖๗/๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกและไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ตรวจสอบด้านการบิน

มาตรา ๖๗/๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจติดตามและบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่อยู่ภายใต้หน้าที่และอำนาจของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจเข้าไปในอากาศยาน สถานที่ทำการ เพื่อขอตรวจค้นอากาศยาน หรือสถานที่ทำการนั้น หรือเข้าไปและตรวจค้นสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ และตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบินในสถานที่นั้น ๆ ว่าปฏิบัติหรือดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องเข้าไปภายในเวลาทำการของสถานที่นั้น ๆ หรือตามเวลาอันสมควร

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ตรวจสอบวัตถุใด ๆ ทำสำเนา คัดย่อจากหนังสือหรือเอกสารที่ตรวจพบในอากาศยาน สถานที่ทำการใด ๆ ที่มีมูลเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับการและการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ส่งให้บุคคลใด ๆ ส่งข้อมูลหรือเอกสารให้แก่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย หรือส่งคืนข้อมูลหรือเอกสารดังกล่าว หรือวัตถุอื่นใดที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติการอย่างเหมาะสมตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ใช้งานคอมพิวเตอร์ใด ๆ เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่มีและคัดลอกหรือพิมพ์สำเนาของบันทึกหรือรายการข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการหรือบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สอบถามบุคคลใด ๆ ที่อยู่หรือเคยอยู่ ณ สถานที่ทำการ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ควบคุมหรือเก็บรักษาหนังสือ เอกสาร หรือสิ่งของใด ๆ ที่อยู่ ณ สถานที่ทำการ ให้แสดงหนังสือ เอกสาร หรือสิ่งของนั้น ๆ โดยทันที หรือในเวลาหรือสถานที่ใด ๆ

(๖) สัมภาษณ์ที่ครอบครอง หรือเก็บรักษา หรือควบคุมหนังสือ เอกสาร หรือสิ่งของ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการของนายจ้าง ให้จัดส่งหนังสือ เอกสาร หรือสิ่งของดังกล่าวโดยทันทีหรือภายใน ระยะเวลาและสถานที่ที่กำหนด

(๗) ทดสอบการควบคุมการรักษาความปลอดภัยและมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัย ของผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการ การเดินอากาศ และตัวแทนควบคุมหรือการไปรษณีย์ควบคุม

ในการตรวจค้นหรือตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบิน อาจมีล่ามแปลภาษาหรือบุคคลอื่นตามความเหมาะสมและจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินด้วยก็ได้

การปฏิบัติการตามมาตรา นี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินแสดง บัตรประจำตัวต่อเจ้าของหรือบุคคลที่ควบคุมสถานที่ทำการนั้น หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ได้จากการตรวจค้นหรือตรวจสอบตามมาตรา นี้ ซึ่งมีลักษณะเป็นความลับ หรือ เป็นข้อมูลส่วนบุคคล หรือเป็นข้อมูลมีความอ่อนไหวในเชิงธุรกิจ หรือเป็นข้อมูลมีลักษณะเกี่ยวข้องกับ กรรมสิทธิ์หรือทรัพย์สินอันที่จะเผยแพร่ต่อสาธารณะมิได้ ให้เก็บรักษาเป็นความลับ เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าวหรือเป็นการนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ ทางกฎหมาย

มาตรา ๖๗/๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจติดตามและกำกับดูแลให้มี การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ตรวจสอบด้านการบินอาจเข้าไปในสถานที่ ส่วนบุคคลอันเป็นที่เฉพาะได้ ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากผู้ครอบครองหรือโดยมีหมายศาล

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง หากมีการเคลื่อนย้ายสิ่งของใด ๆ จากสถานที่ทำการที่เข้า ตรวจค้น พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินผู้นั้นต้องออกใบรับที่แสดงสิ่งของที่ได้ เคลื่อนย้ายให้แก่เจ้าของหรือบุคคลที่ควบคุมสถานที่ทำการนั้น และต้องนำสิ่งของดังกล่าวส่งคืน ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้หลังจากที่นำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของการเคลื่อนย้ายแล้ว

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา นี้ อาจมีล่ามแปลภาษา หรือบุคคลอื่นตามความเหมาะสมและจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบ ด้านการบินด้วยก็ได้

มาตรา ๖๗/๖ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินที่ทำการตรวจค้นหรือตรวจสอบ ตามมาตรา ๖๗/๔ หรือมาตรา ๖๗/๕ อาจแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือบุคคลที่ควบคุมสถานที่ทำการบิน หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขหรือจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นใดที่บัญญัติให้มีการดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบ ด้านการบินกำหนด

หนังสือแจ้งให้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำที่ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- (๒) ขั้นตอนต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินการและกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการขั้นตอนเหล่านั้น
- (๓) สิ่งที่ยกเว้นและกำหนดระยะเวลาที่ยกเว้นการดังกล่าวที่ระบุไว้
- (๔) กระบวนการที่ต้องปฏิบัติในการยื่นอุทธรณ์การออกหนังสือแจ้งเกี่ยวกับการปฏิบัติ

ตามกฎหมาย

ในกรณีที่มีเหตุอันควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินอาจสั่งให้มีการแก้ไข เพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงรายการในหนังสือแจ้งดังกล่าวและอาจขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ก็ได้

ในกรณีที่บุคคลซึ่งต้องปฏิบัติตามหนังสือแจ้งนั้นไม่ปฏิบัติตามรายการที่กำหนดให้พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินรายงานให้ผู้อำนวยการทราบเพื่อส่งการต่อไป

การยื่นอุทธรณ์การออกหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกตามความในวรรคหนึ่ง ไม่มีผล เป็นการทุเลาการปฏิบัติให้เป็นไปตามหนังสือดังกล่าว ในระหว่างที่รอผลการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๖๗/๗ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจสั่งห้ามเจ้าของหรือ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือสมาชิกลูกเรือของอากาศยาน มิให้นำอากาศยาน ไปปฏิบัติการบินในกรณีที่มีเหตุหรือมีเหตุอันควรสงสัย ดังต่อไปนี้

- (๑) อากาศยานนั้นไม่มีความสมควรเดินอากาศ
- (๒) สมาชิกลูกเรือไม่มีคุณสมบัติหรือหย่อนสมรรถภาพทางกายหรือจิตใจที่จะทำการบินได้
- (๓) การปฏิบัติการของอากาศยานดังกล่าวอาจก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

ที่อยู่บนภาคพื้น

(๔) เจ้าของหรือผู้จดทะเบียนอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศ ไม่ชำระค่าธรรมเนียม กำกับการบินพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย หรือค่าบริการหรือค่าธรรมเนียมอื่นใดที่เกิดขึ้นจากการใช้บริการของหน่วยงานผู้ให้บริการด้านการบิน เช่น บริการของ สนามบิน หรือบริการการเดินอากาศ หรือบริการอื่นที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ซึ่งถึงกำหนด ต้องชำระไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือไม่ชำระเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มที่เกิดจากการชำระค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการล่าช้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

(๕) ไม่ชำระค่าปรับที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบ ด้านการบินอาจดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อหน่วยงานเหนืออากาศยานหรือยับยั้งสมาชิก ลูกเรือนั้นมิให้ปฏิบัติการบินตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการประกาศ กำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๔) หรือ (๕) ภายหลังได้สั่งห้ามอากาศยานไปปฏิบัติการบิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินรายงานให้ผู้อำนวยการทราบโดยเร็ว และหากมีความจำเป็นต้องมีการหน่วยงานเหนืออากาศยานนั้นจนกว่าจะได้มีการชำระค่าธรรมเนียม ค่าบริการ เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม หรือค่าปรับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินเสนอต่อผู้อำนวยการให้มี คำสั่งหน่วยงานเหนืออากาศยานนั้นไว้ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามความจำเป็นด้วยก็ได้

มาตรา ๖๓/๘ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอากาศยานลำใดน่าจะทำการบินในลักษณะ ที่เข้าข่ายเป็นการบินที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบหรือ คำสั่ง หรือคำสั่งการใดที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นใดหรือการทำการบินเช่นว่านั้น อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลในอากาศยานหรือต่อบุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่บนภาคพื้น ผู้อำนวยการ อาจมีคำสั่งให้หน่วยงานเหนืออากาศยานนั้น หรือในกรณีจำเป็นจะสั่งให้ระงับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ สำหรับอากาศยานดังกล่าวด้วยก็ได้

เมื่อผู้อำนวยการเห็นว่าได้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบหรือคำสั่ง หรือคำสั่งการใดที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นใด นั้นแล้ว ให้ผู้อำนวยการมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งหน่วยงานเหนือหรือคำสั่งระงับการให้บริการดังกล่าว

มาตรา ๖๓/๙ หากปรากฏว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลที่จงใจหรือน่าจะกระทำการกรณีหนึ่ง กรณีใดดังต่อไปนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินอาจมีคำสั่งห้ามผู้ได้รับใบรับรอง

ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรอง มิให้ใช้สิทธิที่ได้รับตามใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรอง นั้น

(๑) ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบหรือคำสั่ง หรือ คำสั่งการใดที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

(๒) อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลในอากาศยานหรือแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่บนภาคพื้น การสั่งห้ามใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ผู้อำนวยการ กำหนด

มาตรา ๖๗/๑๐ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศซึ่งดำเนินการในประเทศไทย จะต้อง มีหนังสือแต่งตั้งตัวแทนในประเทศไทยเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับหนังสือแจ้ง คำสั่งการ หรือคำวินิจฉัย ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้และดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งในนามของผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศนั้น โดยส่งหนังสือแต่งตั้งดังกล่าวให้แก่ผู้อำนวยการก่อนเริ่มดำเนินการในประเทศไทย

การส่งหนังสือแจ้ง คำสั่งการ หรือคำวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัตินี้อาจออกให้แก่ผู้ดำเนินการ เดินอากาศหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศใด ๆ โดยส่งไปยังสำนักงานใหญ่หรือส่งไปยังที่ทำการ ของตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่ามีผลเช่นเดียวกับการออกให้แก่ผู้ดำเนินการ เดินอากาศหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศนั้น

ในการส่งหนังสือแจ้ง คำสั่งการ หรือคำวินิจฉัยที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ ปรากฏตัวผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยการติดประกาศให้ทราบ ณ ที่ทำการ ของตัวแทนหรือลงประกาศในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ประการใดประการหนึ่งได้

มาตรา ๖๗/๑๑ การยื่นข้อร้องเรียนว่ามีการดำเนินการหรือละเว้นดำเนินการใด ๆ อันเป็น การฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบหรือคำสั่ง หรือคำสั่งการใด ที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการ

การยื่นและการรับข้อร้องเรียน การพิจารณา และการสอบสวนข้อร้องเรียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๗/๑๒ บุคคลใดที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือความไม่เป็นธรรมจากคำสั่งของ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และมีได้เป็นคำสั่งที่ออก โดยผู้อำนวยการ อาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อผู้อำนวยการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งดังกล่าว

ให้ผู้อำนวยความสะดวกพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จพร้อมทั้งให้เหตุผล โดยคำวินิจฉัยนั้นต้องทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของผู้อำนวยความสะดวกตามวรรคสอง ให้เป็นที่สุด

การยื่นและรับอุทธรณ์ การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยความสะดวกประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้โอกาสอันควรแก่คู่กรณีในการแสดงตัว การแสดงและโต้แย้งข้อมูลและข้อพิพาท ในการพิจารณาอุทธรณ์

การอุทธรณ์นี้ ไม่เป็นเหตุแห่งการทุเลาคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินดังกล่าว”

มาตรา ๔๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๗/๑๓ มาตรา ๖๗/๑๔ มาตรา ๖๗/๑๕ มาตรา ๖๗/๑๖ มาตรา ๖๗/๑๗ มาตรา ๖๗/๑๘ มาตรา ๖๗/๑๙ และมาตรา ๖๗/๒๐ ในหมวด ๙ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗

“มาตรา ๖๗/๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๕/๑๐ วรรคสอง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๕/๑๐ วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละสองพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๗/๑๔ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) จัดให้มีบริการการเดินอากาศโดยไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรา ๑๕/๑๘

(๒) ผลิตอากาศยานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๒๑

(๓) ผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๓๒

(๔) ประกอบกิจการหน่วยซ่อมโดยไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรา ๔๑/๔๔

(๕) ประกอบกิจการบำรุงรักษาอากาศยานต่างประเทศในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๑๐

(๖) ใช้อากาศยานในการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์โดยไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรา ๔๑/๑๑๓

(๗) ประกอบกิจการการบินพลเรือนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๕

(๘) เป็นผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศซึ่งประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ เข้ามายังหรือออกจากราชอาณาจักรโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ วรรคหนึ่ง

(๙) เปิดสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานให้บริการแก่สาธารณะ โดยไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรา ๖๐/๑

(๑๐) นำอากาศยานไปปฏิบัติการโดยฝ่าฝืนคำสั่งห้ามตามมาตรา ๖๗/๗ วรรคหนึ่ง

(๑๑) เปิดให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศโดยฝ่าฝืนคำสั่งระงับการให้บริการตามมาตรา ๖๗/๘

(๑๒) ใช้สิทธิที่ได้รับตามใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ หนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองโดยฝ่าฝืนคำสั่งห้ามตามมาตรา ๖๗/๙

มาตรา ๖๗/๑๕ ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศ หรือใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน ผู้ใดดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อกำหนด เงื่อนไข ข้อจำกัด หรือข้อบังคับ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๕/๒๐ วรรคสอง มาตรา ๔๑/๑๑๗ มาตรา ๔๑/๑๒๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๑๒๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๗/๑๖ ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕/๒๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๖๗/๑๗ ผู้ได้รับใบรับรองบริการการเดินอากาศผู้ใดไม่ส่งคืนใบรับรองบริการการเดินอากาศตามมาตรา ๑๕/๒๔ วรรคสอง ผู้จดทะเบียนอากาศยานผู้ใดไม่ส่งคืนใบสำคัญการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง ผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดไม่ส่งคืนใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตามมาตรา ๔๑/๑๒๑ วรรคสอง หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะผู้ใดไม่ส่งคืนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๓๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละสองพันบาทจนกว่าจะส่งคืน

มาตรา ๖๗/๑๘ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ไม่ยินยอมให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินปฏิบัติการตามมาตรา ๑๕/๒๕ มาตรา ๔๑/๕๗ มาตรา ๔๑/๑๑๙ มาตรา ๖๐/๒๐ มาตรา ๖๐/๔๒ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕/๑ มาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗/๔

(๒) ไม่ยินยอมให้ กสอ. ปฏิบัติการตามมาตรา ๖๔/๖

มาตรา ๖๗/๑๙ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ